

WIADOMOŚCI URZĘDOWE

ZWIĄZKU HARCERSTWA POLSKIEGO

ROK II NR 1(7)

STYCZEŃ – KWIECIEŃ 1958

CENA ZŁ 3,50

TREŚĆ

	Str.
Rozkaz Głównej Kwatery Harcerstwa L. 22/57 z dnia 1.XII.1957 r.	2
Rozkaz Głównej Kwatery Harcerstwa L. 1/58 z dnia 1.I.1958 r.	6
K7-I/58 — Instrukcja o organizacji i zadaniach kręgów pracy dużynowych zuchów (Załącznik do rozkazu GKH L/1/58 r.)	8
K8-I/58 — Statut „Gwiazdzistego Kręgu Przyjaźni Instruktorów Zuchowych“ (Załącznik do rozkazu GKH L-1/58)	10
G5-I/58 — Regulamin Zespołu Instruktorów Gospodarczych GKH (Załącznik do rozkazu GKH L-1/58)	10
Rozkaz L-2/58 z dnia 1 lutego 1958	12
Próby Sprawności Zuchowych — część III (Załącznik do pkt.1.1. rozkazu GKH L. 2/58 z dn. 1.II.58).	16
09-II/58 — „Zasady Harcerskiej Pracy Specjalnościowej“ (Załącznik do rozkazu GKH L. 2/58)	21
010-II/58 — Tymczasowa Instrukcja o organizacji harcerskich drużyn wodnych (Załącznik do rozkazu GKH L. 2/58)	23
Załącznik Nr 5-01-I/58 do „Instrukcji o organizacji drużyny harcerskiej dotyczący drużyn w szkołach z niepolskim językiem nauczania“. (Załącznik do rozkazu GKH L. 2/58)	25
K9-II/58 — Instrukcja o przygotowaniach do I Ogólnopolskiego Zlotu Kręgów Pracy w sierpniu 1959 r. (Załącznik do pkt. 32 rozkazu GKH L. 2/58)	26
Rozkaz Głównej Kwatery Harcerstwa L. 3/58 z dnia 1.III.1958 r.	27
K2-III/58 — Regulamin Książeczek Służbowych Instruktorskich (Załącznik do rozkazu GKH L. 3/58)	31
Wykaz ewidencyjnych kart instruktora ZHP z wnioskiem o wydanie książeczek służbowych instruktorskich (wzór A2)	32
Rejestr wydanych książeczek służbowych instruktorskich (wzór A3)	33
G3-III/58 — Instrukcja w sprawie zwrotu kosztów podróży i przeniesień służbowych pracowników ZHP (Załącznik do rozkazu GKH L-3/58)	33
Instrukcja o organizacji obozów letnich w r. 1958 (Załącznik do rozkazu GKH L. 3/58)	35
Rozkaz nadzwyczajny GKH L. 4/58 z dn. 15.III.1958	41
Rozkaz Głównej Kwatery Harcerstwa L. 5/58 z dn. 1.IV.1958	42

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO
GŁÓWNA KWATERA HARCERSTWA

Warszawa, dn. 1.XII.1957 r.

ROZKAZ L. 22/57

6. CHORĄGWIE

6.3. Inne mianowania w Komendach Chorągwi:

W Komendzie Chorągwi Białostockiej mianuje:

Kierownik Wydziału Kształcenia Kadry — Bronisława Tkaczukowa
Z-ca Kier. Wydziału Kształcenia Kadry — Jadwiga Szczesna

Kierownik Wydziału Harcerskiego — Tadeusz Dziubiński
Z-ca Kier. Wydziału Harcerskiego — Romuald Hajduk

Kierownik Wydziału Zuchowego — Jadwiga Jędrachowicz

Z-ca Kier. Wydziału Zuchowego — Jan Szacillo
Kierownik Wydziału Organizacyjnego — Ryszard Weber

Z-ca Kier. Wydziału Organizacyjnego — Janina Rybicka

Kierownik Referatu HSI — Marian Jakubowski
Kierownik Sam. Referatu Obozów i Imprez — Stanisław Moniuszko

Z-ca Kier. Sam. Referatu Obozów i Imprez — Kazimierz Mocarski

Kierownik Referatu Osobowego — Janina Jaszczuk
Kierownik Wydziału Fin. Gosp. — Eugeniusz Pietraszkiewicz

Sekretarz Komendy — Walentyna Omelańczuk

W Komendzie Chorągwi Bydgoskiej mianuje:

Sekretarz Komendy — Stefan Zieliński

W Komendzie Chorągwi Koszalińskiej mianuje:

Kierownik Wydziału Kształcenia Kadry — Stanisław Filipkowski

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — Sylwester Rzemieniecki

Z-ca Kier. Wydz. Organizacyjnego — Edwin Ostrowski

Sekretarz Komendy — Halina Zienkiewicz

W Komendzie Chorągwi Poznańskiej mianuje:

Kierownik Wydziału Harcerskiego — Antoni Balcerk

Z-ca Kier. Wydziału Harcerskiego — Danuta Szulczewska

Kierownik Referatu Osobowego — Edward Witczak

W Komendzie Chorągwi Rzeszowskiej mianuje:

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — Mieczysław Dec

Kierownik Referatu Osobowego — Jan Kwasnowski

Z-ca Kier. Wydziału Kształcenia Kadry — Bronisław Noga

Z-ca Kier. Wydziału Harcerskiego — Ryszard Borez

Z-ca Kier. Wydziału Zuchowego — Stanisław Sikora

Z-ca Kier. Sam. Referatu Obozów i Imprez — Tadeusz Nitka

W Komendzie Chorągwi Mazowieckiej mianuje:

Sekretarz Komendy — Alina Karwańska

W Komendzie Chorągwi Zielonogórskiej mianuje:

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — Eligiusz Borda

Kierownik Wydziału Fin. Gosp. — Władysław Żołątki

6.6. Inne zwolnienia w Komendach Chorągwi:

W Komendzie Chorągwi Koszalińskiej zwalniam z funkcji:

Kierownik Wydziału Kształcenia Kadry — Halina Burakowska

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — Edwin Ostrowski

Kierownik Sam. Referatu Obozów i Imprez — Sylwester Rzemieniecki

Kierownik Referatu Osobowego — Czesław Solecki

W Komendzie Chorągwi Poznańskiej zwalniam z funkcji:

Kierownik Wydziału Harcerskiego — Danuta Szulczewska

Z-ca Kier. Wydziału Harcerskiego — Antoni Balcerk

Kierownik Referatu Osobowego — Wiesław Bogusławski

W Komendzie Chorągwi Rzeszowskiej zwalniam z funkcji:

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — Maria Wojciechowska

Kierownik Referatu Osobowego — Józefa Kluzowa

W Komendzie Chorągwi Warszawskiej zwalniam z funkcji:

Kierownik Sam. Referatu Obozów i Imprez — Edmund Pokrzywa

Kierownik Wydziału Fin. Gosp. — Marian Jezierski

W Komendzie Chorągwi Mazowieckiej zwalniam z funkcji:

Kierownik Wydziału Fin. Gosp. — Eligiusz Borda

6.8. Komisje Weryfikacyjne

Na podstawie wniosku Komendy, po przeprowadzeniu weryfikacji przez Centralną Komisję Weryfikacyjną, mianuje Komisję Weryfikacyjną przy Komendzie Chorągwi Bydgoskiej w składzie:

Kazimierz Kruszecki — przewodniczący

Zbigniew Lewandowski

Józef Szalla

Pozostałych członków Komisji w myśl wniosku Komendy Chorągwi, mianuje po zweryfikowaniu ich przez Centralną Komisję Weryfikacyjną.

7. GŁÓWNA KWATERA

7.2. Mianowania w Głównej Kwaterze.

Zatwierdzam w Dziale Kształcenia Kadry:

Kierownik Wydziału Centralnych Kursów Instruktorskich — Zdzisław Woronicki

Kierownik Wydziału Kształcenia Instruktorskiego w Chorągwiach — Włodzimierz Kosmala

Kierownik Wydziału Kształcenia Instruktorskiego w Hufcach — Stanisław Bohdanowicz

Instruktor Wydziału — Teodżja Posoda-Godek

Sekretarz Działu — Halina Górską

Zatwierdzam w Dziale Organizacyjnym:

Kierownik Wydziału Pracy Chorągwi — Mariusz Guleczyński

Instruktor Wydziału:

— Mieczysław Krajewski

— Feliks Leszczyński

— Aleksander Musiał

— Władysław Panecrz

Kierownik Wydziału Ogólnego — Danuta Dycja

Instruktor Wydziału — Henryka Płoszczyńska p.o. Kierownik Wydziału Osobowego — Zofia Bińkowska

Kierownik Referatu Służby Zdrowia — Marianna Głowińska

Kierownik Referatu Krajozn. i Turystyki — Helena Danielewicz

Kierownik Referatu Kult.-Artystycznego — Teodora Dąbrowska

Sekretarz Działu — Irena Repetowicz

Zatwierdzam w Dziale Zuchów:

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — Jerzy Szewczyk

Szef Wizytacji — Krystyna Dąbrowska

Instruktorzy Wydziału:

— Wiesława Bolimowska

— Wanda Kutys

Kierownik Wydziału Programowego — Stefan Sylz

Instruktorzy Wydziału:

— Stanisława Łaski

— Marian Pionk

— Andrzej Świątek

— Janina Wunderleki

Kierownik Wydziału Materiałów i Publikacji — Mieczysław Siemiński

Instruktor Wydziału — Mieczysław Dolegowski

Kierownik Wydziału Kształcenia — Janina Chlejszak

Z-ca Kier. Wydziału Kształcenia — Zdzisław Sikora

Instruktorzy Wydziału:

— Kazimierz Czajkowski

— Wiktoryn Grabczewski

— Witold Koźłowski

Sekretarz Działu — Bohdan Pikiel

Kolegium Redakcyjne Biuletynu Działu „Zuchowe Wiedzi”

Władysław Czarniecki

Jolanta Chelstowska (sekretarz redakcji)

Wanda Kobylecka

Stanisława Łaski

Krzyszyna Lenyk (redaktor naczelny)

Jerzy Majka

Mieczysław Siemiński

Centralna Szkoła Instruktorów Zuchowcy

Instruktorzy:

Kazimiera Antoszcuk

Józef Herduś

Leon Matusiewicz

Danuta Nowak

Bolesław Perl

Stawomir Przybyłowski

Maria Skiba

Przyjmuję do wiadomości istnienie przy Głównej

Kwaterze Harcerskiej zespołu instruktorskiego pod

nazwą „Wigry”, którego zasadniczym zadaniem jest

działalność programowa w różnorodnych dziedzinach

pracy harcerskiej.

8. MIANOWANIA INSTRUKTORÓW

8.1. Lista zarejestrowanych instruktorów (zweryfikowanych)

Naczelna Rada Harcerska

Eugeniusz Gryuk, instruktor bez stopnia

Jadwiga Fossart, harcmistrzyni

Józef Rajski, podharcmistrz

Kazimiera Świętochowska, harcmistrzyni

Główna Kwatera Harcerska i redakcje pism harcerskich

Robert Augustyniak, podharcmistrz

Maria Borkiewicz-Sittauerowa, harcmistrzyni

Anna Krzemińska, instruktor bez stopnia

Barbara Malawska, podharcmistrzyni

Chorągiew Gdańska

Jerzy Irzykowski, podharcmistrz

Jadwiga Luśniak, harcmistrzyni

Jan Winkiewski, podharcmistrz

Chorągiew Kielecka

Eugeniusz Czarnolecki, harcmistrz

Chorągiew Krakowska

Leon Dmytrowski, harcmistrz
Jerzy Parzyński, przewodnik
Bogusław Rybski, podharcmistrz

Chorągiew Lubelska

Edward Janiak, podharcmistrz
Alicja Morawiecka, podharcmistrzyni

Chorągiew Opolska

Jan Kozłowski, harcmistrz
Tamara Labochowa, harcmistrzyni

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

Józef Dąbrowski, przewodnik

Chorągiew Szczecińska

Eugeniusz Grabara, podharcmistrz

Chorągiew Mazowiecka

Ryszard Koronowski, podharcmistrz
Gustaw Studziński, harcmistrz

Chorągiew Zielonogórska

Jerzy Wybierański, przewodnik

8.2. Przyznanie stopnia harcmistrza

Na wniosek Chorągiewanej Komisji Weryfikacyjnej przyznaje stopień harcmistrza druhowi Janowi Schaitterowi z Chorągwi Warszawskiej.

8.3. Przyznanie stopnia podharcmistrza(yni)

Na wniosek Komisji Próby przyznaje stopień podharcmistrza(yni) następującym druhom i druhom:

Główna Kwatera Harcerstwa

Mieczysław Krajewski
Feliks Leszczyński

Chorągiew Białostocka

Wiesław Cwikowski
Aleksander Fiedorowicz
Zbigniew Stachowicz
Ludwik Zelechowski

Chorągiew Gdańska

Halina de Cordé
Jadwiga Fortuńska-Dias
Lech Krzyżanowski
Tadeusz Czesław Polak
Henryk Prac
Bogdan Rusinek
Witold Lech Rusiniak
Stanisław Seweryn

Chorągiew Krakowska

Maria Bocheńska
Andrzej Bukowski
Krzyszyna Gorgoń
Stanisław Miroszewski
Roman Ney
Zdzisław Trylski

Chorągiew Opolska

Zdzisław Sikóra

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

Tadeusz Magacz

Chorągiew Rzeszowska

Jan Gierczak
Bolesław Wojtas

Chorągiew Szczecińska

Antoni Zajęc

Chorągiew Mazowiecka

Halina Chromińska
Dorota Kaładow
Jerzy Miłusiński
Tadeusz Trzeciak

Chorągiew Zielonogórska

Czesław Olechnowicz

Na wniosek Chorągwianej Komisji Weryfikacyjnej przyznaje stopień podharcmistrza następującym druhom:

Chorągiew Gdańska

Jerzy Świątkowski

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

Henryk Więcek

Na wniosek Komisji Próby przyznaje stopień podharcmistrza(yni) ze specjalnością zuchową następującym druhom i druhom:

Główna Kwatera Harcerstwa

Józef Herduś (C.S.I.Z.)

Chorągiew Białostocka

Janina Rużewska
Elżbieta Stachelska
Jan Szaciłło

Chorągiew Gdańska

Jerzy Ambroziński
Henryk Daun
Helena Filipiuk
Kazimierz Nowicki

Chorągiew Krakowska

Janusz Kamocki
Danuta Koszacka
Bolesława Lewandowska
Janina Wojtaszek

Chorągiew Lubelska

Jan Mazurkiewicz
Maria Ozonok
Danuta Rynkowska
Tadeusz Sadowski
Jerzy Świst

Chorągiew Łódzka

Zofia Tokarczyk

Chorągiew Mazowiecka

Alicja Wielgowska

Chorągiew Wrocławska (Dolnośląska)

Jerzy Greiss
Krzysztof Forys
Ewelina Płocharz

Chorągiew Zielonogórska

Franciszek Bobiński
Waldemar Dojlido

Chorągiew Ziemi Łódzkiej

Jerzy Gwiazdowski
Marian Muszyński
Wiktor Wyrzykowski

8.4. Przyznanie stopnia przewodnika(czeki)

Przyznaje stopień przewodnika(czeki) następującym druhom i druhom:

Główna Kwatera Harcerstwa

Mieczysław Dołegowski
Maria Andrulewicz
Nelly Krystopik

8.5. Dopuszczenie do próby na stopień harcmistrza(yni)

Dopuszczam do próby na stopień harcmistrza(yni) następujących druhow(yni):

Główna Kwatera Harcerstwa

Robert Augustyniak
Danuta Dya
Jerzy Klima
Witold Kozłowski
Adam Kiewicz
Jacek Kubiśki
Krzyszyna Lenyk
Piotr Rządca
Stefan Słysz
Mieczysław Siemiński
Zdzisław Sikora
Zdzisław Woronicki

Chorągiew Koszalińska

Stanisław Filipkowski
Jerzy Miller
Sylwester Rzemieniecki

Chorągiew Lubelska

Stanisław Dacko
Władysław Froch
Jerzy Gronowski
Czesław Kapica
Albin Majewski
Włodzimierz Saran

Chorągiew Ziemi Łódzkiej

Eugeniusz Kraj
Stanisław Paletko

Chorągiew Opolska

Jerzy Bilik
Stefan Sromeek

Chorągiew Rzeszowska

Marian Szranowiat

Chorągiew Mazowiecka

Franciszek Bajer
Jerzy Kowalczyk
Halina Pepke
Kazimierz Sulowski

Chorągiew Warszawska

Maria Kupczyńska
Sław Milewski
Krzyszyna Michalska-Wójcik
Danuta Pawłowska
Zofia Radwańska
Jadwiga Remiszewska
Zbigniew Ciesielski

8.6. Dopuszczenie do próby na stopień podharcmistrza(yni)

Dopuszczam do próby, na stopień podharcmistrza(yni) następujących druhow(yni):

Główna Kwatera Harcerstwa

Maria Andrulewicz
Kazimiera Antoszcuk
Mieczysław Dołegowski
Nelly Krystopik
Wanda Kutys

9. UROLPY, REZERWA, ZMIANY PRZYDZIAŁÓW, COFNIECIE STOPNI, KARY ORGANIZACYJNE, ZWOLNIENIA INSTRUKTORÓW**9.1. Urlopy instruktorskie.**

1. Udzielam urlopu instruktorskiego dh. Józefie Kluzowej z Chorągwi Rzeszowskiej na okres do 1.VI.1958 r.

2. Udzielam urlopu instruktorskiego dh. Kazimierzowi Czajkowskiemu z Działu Zuchów GKH na okres od 1.XII.57 r. do 31.III.1958 r.

9.7. Kary organizacyjne.

1. Podaje do wiadomości decyzję Centralnej Komisji Dyscyplinarnej z dn. 28.X.57 r. o udzieleniu nagany dh. Zdzisławowi Fangratowi z Chorągwi Ziemi Łódzkiej za niewychowawczy stosunek do młodzieży na obozie w Cieplicach.

2. Podaje do wiadomości decyzję Centralnej Komisji Dyscyplinarnej z dn. 28.X.57 r. o udzieleniu upomnienia dh. Andrzejowi Ferstenowi — za naruszanie zasady świekości na prowadzonym przez siebie obozie.

Czuwaj!

Naczelnik Harcerstwa
(—) Zofia Zakrzewska, hm

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO
GŁÓWNA KWATERA HARCERSTWA

Warszawa, dn. 1 stycznia 1958 r.

ROZKAZ L 1/58

DRUHNŹY I DRUHOWIE!

Z okazji Nowego Roku życzę wszystkim instruktorom i instruktorom, harcerkom, harcerzom i zuchom

1. ZARZĄDZENIA STAŁE OBOWIĄZUJĄCE

1.1. Zatwierdzenie instrukcji i regulaminów.

a) Zatwierdzam K7 — 1/58 „Instrukcję o organizacji i zadaniach kregów pracy drużynowych zuchów”, która stanowi załącznik do niniejszego rozkazu.

b) Zatwierdzam K8 — 1/58 „Statut Gwiaździstego Kregu Przyjaciół Instruktorów Zuchowych”, który stanowi załącznik do niniejszego rozkazu.

c) Zezwalam na noszenie na prawej kieszeni munduru oznaki kregu — szarej pięciopromiennej gwiazdki nabitej na srebrnej lilijce.

d) Zatwierdzam G5 — 1/58 „Regulamin zespołu instruktorów gospodarczych GKH”, który stanowi załącznik do niniejszego rozkazu.

3. ZARZĄDZENIA BIEŻĄCE

2.1. Podaję do wiadomości, że Uchwałą Prezydium NRH z dnia 14.XII.1957 r. okres weryfikacji został przedłużony do dnia 31.III.1958 r.

2.2. Podaję do wiadomości, że nie złożyły dotychczas ogólnego sprawozdania z przebiegu akcji letniej, zestawień finansowych i metryk obozowych Chorągwie: Opolska, Szczecińska i Zielonogórska.

Polecam wymienionym Chorągwiom natychmiastowe nadesłanie brakujących sprawozdań.

6. CHORĄGWIE

6.1. Przyjęcie do wiadomości wyników wyborów.

Chorągiew Katowicka

Przyjmuję do wiadomości rezygnację z członka Komendy Chorągwi hm. Józefa Kwietniewskiego i hm. Wojciecha Niderlńskiego.

Chorągiew Lubelska

Przyjmuję do wiadomości rezygnację z członka Komendy Chorągwi phm. Wiktoryna Grabczewskiego.

6.2. Mianowania Komendantów Chorągwi.

Mianuję Komendantem Chorągwi Kieleckiej hm. Tadeusza Króla.

6.3. Inne mianowania w Komendach Chorągwi.

W Komendzie Chorągwi Katowickiej mianuję:

Z-ca Kierownika Wydziału Harcerskiego — hm.

Łucja Zawada

Z-ca Kierownika Wydziału Zuchowego — hm. Wiktorina Kujawska

W Komendzie Chorągwi Kieleckiej mianuję:

I Z-ca Komendanta Chorągwi — phm. Marian Raczynski

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — przew. Marian Slachurski

Kierownik Wydziału Fin.-Gosp. — Stanisław Panek

Z-ca Kierownika Wydziału Kształcenia Kadry — phm. Bogdan Pasternak.

6.5. Zwolnienia Komendantów Chorągwi.

Zwalniam z funkcji Komendanta Chorągwi Kieleckiej phm. Stanisława Semprucha.

6.6. Inne zwolnienia w Komendach Chorągwi.

W Komendzie Chorągwi Kieleckiej zwalniam z funkcji:

I Z-ca Komendanta Chorągwi — hm. Tadeusz Król

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — hm. Julian Hendler.

7. GŁÓWNA KWATERA

7.2. Mianowania w Głównej Kwaterze.

Mianuję II Z-cą Kierownika Działu Zuchów phm. Janinę Cielszak.

Mianuję przewodniczącym zespołu instruktorów gospodarczych GKH hm. Wiktora Śnieguckiego.

Podaję do wiadomości skład zespołu:

hm. Maria Bonkowicz-Sittauerowa — przewodnicząca Komisji Gospodarczej harcerskich jednostek organizacyjnych.

hm. Fabian Bura

hm. Wiktor Danielewicz

hm. Zygmunt Dąbrowski

Henryk Hoch

Irena Koczyk

hm. Leokadia Kosecka — sekretarz zespołu

Krystyna Lichaczewska

phm. Feliks Migala

chom wiele osobistego szczęścia, oraz pomysłowych wyników w pracy harcerskiej dla dobra Polski Ludowej.

phm. Zbigniew Mierzwiński

Zygmunt Mirski

Edward Pękalski — przewodniczący Komisji administracyjno-gospodarczej.

phm. Józef Rajski

phm. Czesław Robaczewski

hm. Ludwik Rymarz

hm. Wiktor Śniegucki — przewodniczący Komisji programowej

Józef Szygendowski

Tadeusz Wierzbicki

phm. Stanisław Witman

hm. Jerzy Żołnierkiewicz

Przyjmuję do wiadomości powstanie ogólnopolskiego zrzeszenia działających czynnie w ZHP instruktorów zuchowych pod nazwą „Gwiaździsty Krąg Przyjaciół Instruktorów Zuchowych”, którego cele określa statut kregu.

7.3. Zwolnienia w Głównej Kwaterze.

Zwalniam z funkcji instruktora Centralnej Szkoły Instruktorów Zuchowych phm. Leona Matuszewicza.

8. MIANOWANIA INSTRUKTORÓW

8.2. Przyznanie stopnia harcmistrza.

Na wniosek Komisji Weryfikacyjnej przyznaję stopień harcmistrza następującym druhom:

Chorągiew Łódzka

phm. Roman Fiszer

Chorągiew Rzeszowska

phm. Tadeusz Dobrowolski

phm. Adam Tabor

Chorągiew Mazowiecka

phm. Edward Maliszewski

Chorągiew Warszawska

phm. Leszek Froelich

8.3. Przyznanie stopnia podharcmistrza(yni)

Na wniosek Komisji Próby przyznaję stopień podharcmistrza(yni) następującym druhom i druhom:

Chorągiew Gdańska

Ryszard Bliński

Andrzej Cegielski

Tadeusz Wójcik

Chorągiew Kielecka

Tadeusz Miarka

Krystyna Nowak

Leon Sobierski

Marian Stawiarz

Chorągiew Koszalińska

Edwin Ostrowski

Chorągiew Łódzka

Genowefa Adamczewska

Danuta Berner

Bożena Burawska

Regina Kolasa

Jadwiga Kucharska

Barbara Mańkowska

Zbigniew Matuszewski

Jadwiga Rolińska

Chorągiew Ziemi Łódzkiej

Bolesław Jończyk

Jerzy Nowicki

Zygmunt Stawicki

Chorągiew Śnieżczyńska

Mieczysław Sadowski

Chorągiew Warszawska

Tadeusz Bogucki

Henryka Jakubowska

Jerzy Ligazewski

Krystyna Piątkowska

Chorągiew Mazowiecka

Janusz Rafał

Zbigniew Szrott

Na wniosek Komisji Weryfikacyjnych przyznaję stopień podharcmistrza następującym druhom:

Chorągiew Koszalińska

Kazimierz Ślusarek

Chorągiew Łódzka

Bogdan Janowski

Karol Włodarczyk

Tadeusz Wzdych

Chorągiew Rzeszowska

Jan Grabek

Zbigniew Jansosz

Zbigniew Muszyński

Marian Narowski

Stanisław Orczykowski

Marian Sarnowski

Na wniosek Komisji Próby przyznaję stopień podharcmistrza(yni) ze specjalnością zuchową następującym druhom i druhom:

Chorągiew Gdańska

Konrad Marks

Zenon Soboczyński

Mieczysław Wierzbicki

Chorągiew Katowicka

Jadwiga Apollo

Helena Błaszczuk

Michał Cubert

Alfred Getler

Halina Kuczyńska

Bronisława Pawłowska

Sylwester Stota

Chorągiew Lubelska

Zofia Czuba
Krystyna Klingiert

Chorągiew Olsztyńska (Warmińsko-Mazurska)

Jadwiga Dominikowska
Anna Muszyńska

Chorągiew Rzeszowska

Krystyna Chudzik
Felicia Krzan
Stanisław Sikora
Jan Wyszatycki

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

Marian Mucha
Henryka Piotrowska
Stefan Wojtkiewicz

Chorągiew Warszawska

Kazimierz Ciesielski
Ryszard Herbiński
Agnieszka Kobylńska
Janusz Sieklucki
Amelia Tulin
Janusz Tyszkiewicz

Chorągiew Mazowiecka

Helena Bujalska

8.5. Dopuszczenie do próby na stopień harc-mistrza (yn)

Dopuszczam do próby na stopień harc-mistrza (yn) następujących druhów(yn):

Główna Kwatera Harcerstwa

phm. Krystyna Augustyniak (z ważnością od 1.XII.1957 r.)
phm. Adam Mazurek (z ważnością od 1.XII.57 r.)

Chorągiew Gdańska

phm. Weronika Barszczyńska
phm. Anna Jaskiewicz
phm. Jan Machutta
phm. Maria Skrzyszowska

Chorągiew Mazowiecka

phm. Eugenia Chemiczka
Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

phm. Józef Bogajny
phm. Zygmunt Ciesielski
phm. Maria Czernejewska
phm. Marian Karbowski
phm. Marcin Kierzyński
phm. Andrzej Kuczma
phm. Teodor Lagada
phm. Helena Michalak
phm. Helena Michalska
phm. Janina Majzner
phm. Kazimierz Mielczarek
phm. Wilhelm Rup
phm. Ludwik Sayna

Chorągiew Wrocławska (Dolnośląska)

phm. Tadeusz Dendor
phm. Stanisław Jaworski
phm. Longin Kustak
phm. Mieczysław Pisarski
phm. Zbigniew Skala
phm. Tadeusz Staniecki
phm. Ewa Zajac

9. URLOPY, REZERWA, ZMIANY PRZYDZIAŁÓW, COFNIECIE STOPNI, KARY ORGANIZACYJNE, ZWOLNIENIA INSTRUKTORÓW**9.1. Urlopy instruktorskie.**

Udzielam urlopu instruktorskiego phm. Leonowi Matusewiczowi do chwili otrzymania nowego przydziału służbowego.

11. SPROSTOWANIA

1) W rozkazie L. 1757 z dn. 19.VIII.57 r. w punkcie 8.1. podano, że dh. Adam Mazurek zweryfikowany został jako instruktor bez stopnia, a powinno być w stopniu podharcemistrza.

Czuwaj!

Naczelnik Harcerstwa
(—) Zofia Zakrzewska, hm

(Załącznik do rozkazu GKH L. 1/58)

**K7-1/58 — INSTRUKCJA
O ORGANIZACJI I ZADANIACH KRĘGÓW PRACY
DRUŻYNOWYCH ZUCHÓW**

Krąg Pracy jest drużyną drużynowych zuchów, a równocześnie zespołem doradczym namiestnika w kierowaniu ruchem zuchowym w hufcu. Krąg Pracy za-spokaja potrzeby kulturalne, towarzyskie, wynikające z zainteresowań, stwarza warunki doskonalenia

się instruktorskiego w specjalności zuchowej, postu-guje się w pracy metodami harcerskimi. Krąg Pracy nie jest jednostką organizacyjną hufca (stąd nie ma prawa do posiadania np. sztandaru, pieczęci, powinien jednak posiadać swoje obrzędy, nie prowadzi admi-

nistracji jak drużyna harcerska — prowadzi jednak kronikę oraz książkę pracy z opisem zbiorów Kręgu). Krąg Pracy jest drużyną drużynowych zuchów.

1. ZADANIA KRĘGÓW:**2.1. Zadaniem Kręgu Pracy jest:**

— Poglębianie i rozszerzanie wiedzy i umiejętności instruktorskich; stwarzanie warunków do wymiany doświadczeń i nowych pomysłów; opracowywanie nowych gier, ćwiczeń i zabaw, nowych sprawności zuchowych, ulepszenie już istniejących;

— Prowadzenie z drużynowymi i przybocznymi pracy harcerskiej; podnoszenie ogólny poziom instruktorski (przygotowywanie młodszych drużynowych do zdobywania młodzieżowych stopni i sprawności);

— Przygotowywanie drużynowych w zakresie wymagań stopni instruktorskich. Podstawą programu dla zespołu przygotowującego się do zdobycia określonego stopnia instruktorskiego są wymagania regulaminu na ten stopień.

— Zastępy, które ten etap szkolenia mają poza sobą winny doskonalić się w kierunku wybranych specjalności instruktorskich.

— Organizowanie dla członków Kręgu życia kulturalnego, zajęć sportowych itp. mających na celu wewnętrzne cementowanie zespołu;

— organizowanie udziału drużynowych zuchów w życiu społecznym; przedmiotem szczególnej troski zespołu winna być sytuacja dziecka w środowisku;

— pomoc namiestnikowi: wspólne rozwiązywanie trudności, współodpowiedzialność za realizację postawionych wspólnie zadań;

— organizowanie pracy mającej na celu zdobycie funduszy na potrzeby Kręgu i drużyn zuchowych hufca.

12. Krąg Pracy współpracuje z drużyną drużynowych harcerek (wspólnie organizowane ogniska, gry, konkursy, niektóre zajęcia).

13. Krąg Pracy może mieć własną nazwę, obrzędy (obyczajne) znaki (totemy), kronikę itp.

2. CZŁONKOWIE I UCZESTNICY KRĘGU PRACY

2.1. Członkami Kręgu Pracy mogą być:

— czynnie pracujący instruktorzy zuchowi hufca;
— drużynowi drużyn zuchowych, którzy co najmniej 3 miesiące prowadzą drużyny, swoją pracą i postawą zasłużyli na to by być członkami Kręgu;
— przyboczni drużyn zuchowych pracujący w drużynie co najmniej 5 miesięcy (lub 3 miesiące jeżeli ukończyli kurs wstępny dla drużynowych zuchów).

2.2. Tryb przyjmowania i warunków przyjęcia kandydata na członka ustala Rada Kręgu w zależności od miejscowych tradycji i zwyczajów.

2.3. W pracy Kręgu mogą uczestniczyć również przyboczni i drużynowi z małym stażem pracy oraz opiekunowie drużyn zuchowych (uczestnicy).

2.4. W wypadkach uzasadnionych uczestnicy Kręgu Pracy, którzy nie są jego członkami (patrz p. 2.3.) mogą tworzyć oddzielne zespoły w ramach Kręgu.

2.5. Nie należy tworzyć oddzielnych Kręgów dla instruktorów i drużynowych o różnych kwalifikacjach. W skład jednego Kręgu Pracy wchodzi instruktorzy,

drużynowi i przyboczni pracujący na jednym terytorium.

2.6. W razie zmiany w podziale terytorium między hufce lub Kręgi członkowie Kręgu (o ile wyrażą tego rodzaju życzenie) mają prawo pozostać w Kręgu harcercystycznym.

3. ORGANIZACJA KRĘGU PRACY

3.1. Organizatorem Kręgu Pracy jest namiestnik hufca.

3.2. Krąg Pracy liczy od 15 do 40 członków i uczestników.

3.3. Krąg Pracy skupia instruktorów drużynowych i przybocznych zuchowych z całego hufca. W wypadku większej ilości członków niż 40 należy zorganizować 2 lub więcej Kręgów; podział przeprowadza się w zależności od miejsca zamieszkania, lub w inny dogodniejszy w danej sytuacji sposób.

3.4. W wypadku braku dostatecznej ilości drużynowych z odpowiednim stażem pracy (patrz 2.1.) nie tworzy się Kręgu lecz zastęp drużynowych, z którego z czasem powstanie Krąg.

3.5. Funkcje drużynowego Kręgu pełni w zasadzie namiestnik zuchów. Tylko w wyjątkowych wypadkach funkcję tę może pełnić inny instruktor mianowany przez Komendę Chorągwi na wniosek hufcowego.

3.6. Kręgi Pracy mogą dzielić się na zastępy. Podział na zastępy można przeprowadzić w zależności: od miejsca zamieszkania, posiadanych kwalifikacji i wieku (np. oddzielne zastępy nauczycieli, oddzielne harcercy z IX i X klasy itp.); od rodzaju prowadzonych drużyn (oddzielnie dla dziewcząt prowadzących drużyny dziewczęce i oddzielnie dla dziewcząt i chłopców drużynowych drużyn chłopczyckich; zainteresowań (krajznawstwo, filatelistyka i inne).

3.7. Pracą zastępow kierują zastępowi wybrani spośród członków zastępów. Zastępowymi powinni być najlepiej przygotowani i cieszący się autorytetem instruktorzy lub drużynowi.

Zastępowymi mianuje drużynowy Kręgu.

3.8. Drużynowi Kręgu wraz z zastępowymi tworzą Radę Kręgu. W wypadku kiedy namiestnik nie jest drużynowym, wchodzi również w skład Kręgu.

3.9. Rada Kręgu decyduje we wszystkich sprawach dotyczących pracy Kręgu: programowych, organizacyjnych, przyjmowania i zwalniania członków Kręgu jak też występuje do hufcowego w sprawach związanych z rozpoczęciem prób instruktorskich.

4. PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

4.1. W hufcach o małej ilości drużyn zuchowych (mniej niż 10), ewentualnie w hufcach, w których większość drużyn zuchowych jest jeszcze prowadzona przez drużynowych będących jednocześnie drużynowymi harcerskimi, dopuszcza się organizowanie Kręgów Pracy na prawach grup (podzespółów, zastępów) we własnych zespołach (drużynach) drużynowych.

4.2. W tej sytuacji zastępowi zastępu drużynowych zuchów (namiestnik) ściśle współpracuje z kierownikiem zespołu (drużyny) drużynowych harcerek.

(Załącznik do rozkazu GKH L 1/58)

**K8-1/58 — STATUT
„GWIAZDZISTEGO KRĘGU PRZYJAŹNI
INSTRUKTORÓW ZUCHOWYCH”**

Jestemy instruktorem Związku Harcerstwa Polskiego pracującymi w ruchu zuchowym. Nazywamy się Gwiazdzistym Kręgiem Przyjaźni. Nasza przyjaźń wyrasta z gorącego pragnienia jak najlepszego szluzenia polskim dzieciom.

Chcemy się współodpowiedzialni za ruch zuchowy i dajemy temu wyraz we wzmożonej pracy nad jego rozwojem.

I. NAZWA, CELE I ORGANIZACJA KRĘGU

1. Krąg przyjmuje nazwę „Gwiazdzistego Kręgu Przyjaźni Instruktorów Zuchowych”.
2. Gwiazdzistych łączy przyjaźń, wzajemna pomoc, wymiana doświadczeń i stała praca dla ruchu zuchowego.
3. Macierzystym ośrodkiem Kręgu jest Centralna Szkoła Instruktorów Zuchowych.
4. Krąg współpracuje z Centralną Szkołą Instruktorów Zuchowych, Działem Zuchów GKH i redakcją „Zuchowych Wiści”.
5. Oznaką Kręgu jest pięciopromienna gwiazdka na lilijce harcerskiej.
6. Podstawową formą działalności Gwiazdzistego Kręgu Przyjaźni jest maksymalnie wydajna praca na fukcjach i stanowiskach powierzonych członkom Kręgu w ZHP. Formy organizacyjne samego Kręgu mają na celu ułatwienie wzajemnych kontaktów wymiany doświadczeń i udzielanie sobie wzajemnie pomocy.
7. Pracą Kręgu kieruje Rada wybierana na corocznych zjazdach w liczbie 7-9 członków.

8. Do obowiązków Rady Kręgu należy:
 - a) planowanie i organizowanie wspólnych poczynań całego Kręgu,
 - b) informowanie gwiazdzistych o bieżących poczynaniach Kręgu oraz pośredniczenie w nawiązywaniu kontaktów,
 - c) przyjmowanie nowych członków do Kręgu,
 - d) współpraca z Działem Zuchów GKH.
9. Krąg dzieli się na zespoły chorągwiawne, w skład których wchodzi wszyscy gwiazdzisci z terenu danej Chorągwi. W wyjątkowych wypadkach za zgodą Kręgu zespoły mogą być organizowane na innych zasadach.

Zespół wybiera na okres jednego roku swego przewodniczącego.

- Zespół obowiązków zespołu chorągwiawnego należy:
- a) organizowanie wspólnych poczynań gwiazdzistych na terenie Chorągwi,
 - b) współpraca z Wydz. Zuchów Kom. Chorągwi,
 - c) kontrolowanie wpływów rocznej cegiełki do zuchowego skarbca oraz przekazywanie ich Radzie Kręgu (patrz rozdz. II, p. 16),
 - d) występowanie do Rady Kręgu z wnioskami o przyjęcie nowych członków oraz skreślenie członków nie wypełniających nałożonych na nich obowiązków.

II. CZŁONKOWIE. PRAWA I OBOWIĄZKI

11. Członkiem Kręgu Gwiazdzistego może zostać każdy instruktor ZHP, który aktywnie pracuje w ruchu zuchowym, uznaje Statut Kręgu i wykonuje obowiązki członka.

(załącznik do rozkazu GKH L 1/58)

**G5-1/58 — REGULAMIN
ZESPOŁU INSTRUKTORÓW GOSPODARCZYCH
GKH**

I. CELE I ZADANIA

Zespół ma na celu pomoc Głównej Kwaterze Harcerstwa w kształtowaniu gospodarskiej postawy harcerki i harcerzy oraz pomoc w organizacji działalności gospodarczej ZHP.

W tym zakresie do zadań zespołu należy:

1. Opracowanie programu i metod harcerskiego wychowania gospodarczego.
2. Opracowanie programów szkolenia gospodarczego instruktorów.
3. Opracowanie zasad gospodarki harcerskich jednostek organizacyjnych.
4. Współpraca z Główną Kwaterą Harcerstwa w wypracowaniu programu działalności gospodarczej ZHP oraz w realizacji bieżących zadań gospodarczych.
5. Opiniowanie harcerskich wydawnictw gospodarczych.

II. ZAŁOŻENIA ORGANIZACYJNE

1. Pracami zespołu kieruje przewodniczący, mianowany na to stanowisko rozkazem Naczelnika Harcerstwa.
2. Zespół pracuje przy Dziale Finansowo-Gospodarczym GKH, w powiązaniu z Działem Programowym i Działem Kształcenia GKH.
3. Kierownikiem Działu Finansowo-Gospodarczego GKH wchodzi w skład kierownictwa zespołu jako z-ca przewodniczącego.
4. Do kierownictwa zespołu należy również sekretarz, wybrany na plenarnym posiedzeniu zespołu.
5. W skład zespołu wchodzi instruktorzy harcerzy i sympatycy harcerstwa zatwierdzeni lub odwołani rozkazem Naczelnika Harcerstwa na wniosek Przewodniczącego zespołu w porozumieniu z Kierownikiem Wydziału Finansowo-Gospodarczego GKH.

12. Każdy członek Kręgu ma prawo i obowiązek uczestniczenia w poczynaniach Kręgu i decydowania o jego losach.

13. Tryb przyjmowania członków do Kręgu jest następujący:

- a) Rada Kręgu przyjmuje jako kandydatów Kręgu absolwentów Centr. Szkoły Instr. Zuchowych pracujących w ruchu zuchowym, posiadających przynajmniej ukończoną kursową część próby na stopień przewodnika.
- b) Przyjęcie na członków Kręgu następuje na wniosek zespołu na dorocznym zlocie Gwiazdzistych.
- c) Zespoły mają prawo w uzasadnionych wypadkach przyjmować na kandydatów Kręgu instruktorów zuchowych ze swego terenu.
- d) Na chorągwiawnych kursach drużynowych nie organizuje się przyjęć do Kręgu.

14. Gwiazdzisci z tytułu przynależności do Kręgu nie korzystają w ZHP z żadnych przywilejów.

Przyjmujemy zasadę:

„Gwiazdzisci mają większe obowiązki przy takich samych prawach jak inni instruktorzy”.

15. Każdy Gwiazdzista jeśli nawet pełni kierownicze funkcje w ruchu zuchowym, winien prowadzić drużynę zuchową. W wypadkach uzasadnionych Rada Kręgu może go zwolnić z tego obowiązku.

16. Każdy Gwiazdzista swą więź z Kręgiem dokumentuje roczną „cegiełką” złożoną do skarbca metodyki zuchowej. „Cegiełką” może być opracowanie nowego piosenki, pomysłu do majsterkowania, ubłozenie piosenki, gry i wszystko to co powiększa dorobek metodyki zuchowej.

17. Każdy Gwiazdzista uczestniczy w dorocznym Zlocie na którym zdaje sprawę ze swej działalności.

6. Przewodniczącemu zespołu przysługuje prawo powoływania do prac zespołu konsultantów.

III. STRUKTURA I ZAKRES PRACY

1. Praca zespołu jest wykonywana za pomocą następujących komisji:

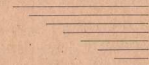
- a) Komisja programowa,
 - b) Komisja gospodarki harcerskich jednostek organizacyjnych,
 - c) Komisja administracyjno-gospodarcza GKH.
2. Przewodniczący Komisji powołuje plenum zespołu instruktorów gospodarczych.

3. Zakres pracy poszczególnych Komisji jest następujący:

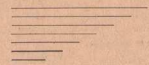
ad. a. — Komisja programowa: Pracami Komisji kieruje przewodniczący zespołu. W skład tej komisji wchodzi przedstawiciel działu Programowego i Kształcenia GKH. Do głównych zadań komisji programowej należą: opracowanie programów i metod harcerskiego wychowania gospodarczego. Opracowanie programów kształcenia gospodarczego instruktorów.

Opiniowanie harcerskich wydawnictw gospodarczych oraz reprezentowanie koncepcji harcerskie-

BROSZURY HSI POMAGAJĄ W PRACY ZASTĘPOWEMU, DRUŻYNOWEMU, INSTRUKTOROWI

BROSZURY HSI W KAŻDEJ BIBLIOTECE HARcerskiej.

**ZAMÓWIENIA I INFORMACJE
W REFERACIE WYDawniczym HSI
Główniej KWATERY Harcerstwa
Warszawa, ul. Konopnickiej 6.**

go wychowania gospodarczego wobec władz, organów i instytucji gospodarczych w państwie.

ad. b. — Komisja gospodarki harcerskich jednostek org. Opracowanie zasad gospodarowania w harcerskich jednostkach organizacyjnych oraz inicjowanie nowych kierunków w zakresie rozwoju bazy gospodarczej tych jednostek.

ad. c. — Komisja administracyjno-gospodarcza: współpraca z GKH w opracowaniu programu gospodarczego ZHP na odcinku przepisów i instrukcji, opieki nad majątkiem ZHP oraz inspirowanie nowych form rozwoju gospodarczego ZHP.

4. Wszystkie komisje stosują metodę konfrontacji ich pracy z założeniami programowymi z życiem gospodarczym harcerskich jednostek organizacyjnych poprzez wizytacje problemowe i kontrole gospodarcze w/w jednostek.

5. Zebrania Komisji są wyznaczane przez przewodniczącą Komisji w/w potrzeb wynikających z jej planu pracy.

6. Zebrania plenarne zespołu zwołuje przewodniczący zespołu nie rzadziej jednak, jak 1 raz w miesiącu.

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO
GŁÓWNA KWATERA HARCERSTWA

Warszawa, dn. 1 lutego 1958 r.

ROZKAZ L. 2/58

Wszystkim druhnom i druhom, którzy nadesłali
zuczenia notoroczne składam w imieniu własnym

1. ZARZĄDZENIA STAŁE OBOWIĄZUJĄCE

1.1. Zatwierdzenie instrukcji i regulaminów.

a) Zatwierdzam S4-II-58 „Znak Harcerskich Szub i sprawności młodzieży starszej”, opublikowane w broszurze wydanej przez HSI.

Broszura nosi tytuł „Znaki Harcerskich Szub i sprawności młodzieży starszej”. Tekst ten obowiązuje w roku 1958.

b) Zatwierdzam „Próby sprawności zachowczych” — część III oraz zmiany i uzupełnienia do „Prób sprawności zachowczych” — część I, (część I patrz rozkaz GKH L. 3/57 z dn. 4.II.1957 r.), które stanowią załącznik do niniejszego rozkazu.

Zmiana i uzupełnienie do „Prób sprawności zachowczych” — cz. I dotyczy sprawności „Pana Twardowskiego”.

c) Zatwierdzam 09—II-58 „Zasady harcerskiej pracy specjalnościowej”, które stanowią załącznik do niniejszego rozkazu.

d) Zatwierdzam 010—II-58 „Tymczasową instrukcję o organizacji harcerskich drużyn wodnych”, która stanowi załącznik do niniejszego rozkazu.

e) Zatwierdzam załącznik Nr 5 do „01-1/57 — instrukcji o organizacji drużyn harcerskiej” dotyczący drużyn w szkołach z niepełnym językiem nauczania (załącznik nie dotyczy szkół z niemieckim językiem nauczania).

Tekst załącza się do niniejszego rozkazu.

2. ZARZĄDZENIA BIEŻĄCE

2.1. Podaje do wiadomości, że GKH zawarła umowę z Związkiem Zawodowców Jugosławii w sprawie:

- wymiany młodzieży harcerskiej
- oraz urzędzenia wspólnych obozów instruktorskich w Polsce i Jugosławii w okresie lata 1958 r. W związku z powyższym polecam Wydziałowi Zagranicznemu GKH przeprowadzenie doboru uczestników na obozy młodzieżowe.

Ziecam Redakcji „Drużyny” przeprowadzenie rekrutacji uczestników na obozy instruktorskie w formie konkursu pt. „30-tu do Jugosławii”.

Warunki konkursu zamieszczone są w Nr 2/58 „Drużyny” z dnia 31.1.58 r.

Jednocześnie zatwierdzam skład Sądu Konkursowego.

hm. Włodzimierz Grzelak — przewodniczący
płm. Piotr Rządca — sekretarz
hm. Janina Cieliszak — członek

i Główniej Kwatery Harcerstwa serdeczne podziękowanie.

hm. Włodzimierz Kosmala — członek
hm. Mieczysław Kłos — członek

2.2. Zatwierdzam „Instrukcję o przygotowaniach do I Ogólnopolskiego Zlotu Kregów Pracy Drużynowych Zuchów”, która stanowi załącznik do niniejszego rozkazu.

3.3. a) Zatwierdzam „Eksperyment KIMB-u” mającego na celu wypracowanie metody pracy młodzieży starszej. Przeprowadzony z upoważnienia GKH przez Koło Instruktorów im. Mieczysława Bema (KIMB). Kurs Instruktorów Młodzieży Starszej w Warszawie uznaję jako początek akcji eksperymentalnej.

Uczestnicy tego kursu mają prawo w podległych im drużynach organizować pracę metodami eksperymentalnymi. Wzywam Komendy Chorągwi i Hufców oraz ogół instruktorów do współpracy w zakresie „eksperymentu” i okazywania pomocy, w szczególności przez stwarzanie warunków dla przeprowadzenia zamierzonych prac oraz służenia radą i doświadczeniem.

Zezwalam na rozszerzenie „eksperymentu” przez dodatkowe przyłączanie się drużyn.

O gotowości przyłączenia należy zawiadomić Komendę Hufca i Chorągwi oraz zespół kierujący „eksperymentem” (adres: W-wa, ul. Jarosława Dąbrowskiego 77 m. 10 — Zarząd KIMB-u Dh. K. Augustyniak).

b) Zatwierdzam „eksperyment” Chorągwi Warszawskiej dotyczący opracowania metod pracy drużyn starszych i zezwalam również na rozszerzenie go.

Wszelkie stopnie, odznaki i tytuły uzyskane w toku realizacji „eksperymentów” będą honorowane na stałe, niezależnie od tego jakie formy pracy zostaną ustalone dla całego Związku.

3. WYDAWNICTWA

3.1. Wydawnictwa oficjalne i polecane.

Podaje do wiadomości, że Referat Wydawniczy HSI wydał w ostatnim okresie następujące pozycje:

Biblioteczka Instrukcji i Regulaminów

- 1) „Organizacja drużyny harcerskiej”
- 2) „Stopnie i sprawności harcerskie”
- 3) „Książka pracy zastępu”
- 4) „Książka pracy drużyny”.

Biblioteczka Drużynowych

- 1) F. Mleczko i J. Szusznik — „Ze wsi do miast”

Biblioteczka Zastępowych

- 1) J. Kasprzak i Z. Pawłowski — „Wieczory w izbie harcerskiej”

Dyskusyjna Biblioteczka Instruktorów ZHP

- 1) Cz. Dejarowicz — „Uwagi o służbie harcerskiej”
- 2) Z. Wilka — „Turystyka — ale jaka?”

Czasopisma

- 1) Wiadomości Urzędowe
 - 2) Więści Zuchowe
- Referat Wydawniczy HSI do połowy lutego br. rozśle w/w książki pod adresem hufców z załączeniem pocztowym.

Komendy Hufców rozprawdają książki wśród instruktorów, drużynowych, zastępowych oraz do drużyn, pobierając za egzemplarz ceny oznaczone na okładce książki.

Ogólna suma należna za przesłane broszury winna niezwłocznie z powrotem wpłynąć do kasy hufca. Broszur nie wolno rozprowadzać na kredyt.

6. CHORĄGWIE

5.1. Przyjęcie do wiadomości wyników wyborów.

Chorągiew Bydgoska

Przyjmuję do wiadomości rezygnację z funkcji członka Komendy hm. Józefa Szalla.

Chorągiew Lubelska

Przyjmuję do wiadomości rezygnację z funkcji członka Komendy hm. Jerzego Sobczaka. Zwalniam z funkcji członka Komendy dh. Leszka Pikule.

Przyjmuję do wiadomości kooptację w skład Komendy Chorągwi pwd. Józefa Ławendy.

Chorągiew Mazowiecka

Zwalniam z funkcji członka Komendy dh. Stefana Miąska.

Chorągiew Rzeszowska

Przyjmuję do wiadomości rezygnację z funkcji członka Komendy płm. Marii Wojciechowskiej.

6.2. Mianowanie Komendantów Chorągwi.

Mianuję Komendantem Chorągwi Szczecińskiej płm. Stanisława Gabrysiaka.

6.3. Inne mianowania w Komendach Chorągwi.

W Komendzie Chorągwi Białostockiej mianuję: Z-ca Kier. Sam. Referatu Obozów i Imprez — pwd. Konstanty Multan

W Komendzie Chorągwi Lubelskiej mianuję:

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — płm. Jerzy Gronowski

Z-ca Kier. Wydziału Organizacyjnego — płm. Stanisław Daćko

Kierownik Wydziału Harcerskiego — hm. Alicja Morawiecka

Kierownik Wydziału Kształcenia Kadry — płm. Tadeusz Sadowski

Kierownik Referatu Osobowego — hm. Tadeusz Lewicki

Z-ca Kier. Referatu Osobowego — pwd. Czesława Mazur

6.5. Zwolnienia Komendantów Chorągwi.

Zwalniam z funkcji Komendanta Chorągwi Szczecińskiej płm. Stefana Niewiade.

6.6. Inne zwolnienia w Komendach Chorągwi.

W Komendzie Chorągwi Białostockiej zwalniam z funkcji:

Z-ca Kier. Sam. Referatu Obozów i Imprez — pwd. Kazimierz Mocarski

W Komendzie Chorągwi Lubelskiej zwalniam z funkcji:

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — hm. Adam Szember

Kierownik Wydziału Harcerskiego — płm. Jerzy Kwieciński

Z-ca Kier. Wydziału Harcerskiego — hm. Jerzy Sobczak

Kierownik Wydziału Kształcenia Kadry — płm. Jerzy Gronowski

Z-ca Kier. Wydziału Kształcenia Kadry — hm. Alicja Morawiecka

Kierownik Referatu Osobowego — hm. Edward Janiuk

Z-ca Kier. Referatu Osobowego — Stanisław Bielik

Z-ca Kier. Sam. Referatu Obozów i Imprez — pwd. Henryk Haraszkievicz

6.8. Komisje Weryfikacyjne.

Chorągiew Szczecińska

Na wniosek Komendy Chorągwi zwalniam z funkcji członka Komisji Weryfikacyjnej dh. dh.

płm. Stefan Niewiada

płm. Władysław Bacia

Mianuję członkami Komisji Weryfikacyjnej dh. dh.

płm. Marian Bizak

płm. Jerzy Ebert.

Chorągiew Wrocławska

Na wniosek Komendy Chorągwi zwalniam z funkcji członka Komisji Weryfikacyjnej:

hm. Zygryda Musidłowskiego

Mianuję członkiem (Przewodniczącym Komisji Weryfikacyjnej)

hm. Stanisława Sokolowskiego.

7. GŁÓWNA KWATERA

7.2. Mianowania w Główniej Kwaterze.

Mianuję instruktorem Wydziału Kształcenia Działu Zuchów płm. Eugeniusza Rafalskiego (z ważnością od 1.1.58 r.).

Zatwierdzam Koło Instruktorów Harcerskich im. Mieczysława Bema (KIMB), które powstało przy Główniej Kwaterze Harcerstwa.

8. MIANOWANIA INSTRUKTORÓW

8.1. Lista zarejestrowanych instruktorów (zweryfikowanych).

Podaje do wiadomości listę instruktorów zweryfikowanych przez Centralną Komisję Weryfikacyjną:

Naczelna Rada Harcerska

Józef Sosnowski — harcemistrz

Główna Kwatera HarcerstwaTeodora Dąbrowska — podharcemistrzyni
Włodzimierz Grzelak — podharcemistrz (hm. roz. L. 19/57)

Andrzej Pilch — podharcemistrz

Tadeusz Wiśniewski — harcemistrz

Wanda Wojeńska-Wieczorek — podharcemistrzyni.

Chorągiew Bydgoska

Paweł Kocikowski — podharcemistrz

Chorągiew Gdańska

Mieczysław Preis — podharcemistrz

Stanisław Szymborski — instruktor bez stopnia

Chorągiew Katowicka

Lucja Zawada — harcemistrzyni

Chorągiew Łódzka

Tadeusz Poklewski — przewodnik (phm. rozk. L. 2/58)

Karol Włodarczyk — przewodnik (phm. rozk. L. 1/58)

Chorągiew Rzeszowska

Mieczysław Dec — podharcemistrz

Chorągiew Szczecińska

Przemysław Cieplak — podharcemistrz

Edmund Sereżyński — podharcemistrz

Chorągiew Mazowiecka

Mieczysław Cichecki — harcemistrz

Tadeusz Bolesław Dąbrowski — podharcemistrz (hm. rozk. L. 19/57)

Barbara Karolina Prandecka — harcemistrzyni
Stanisława Wej — harcemistrzyni**Chorągiew Wrocławska**

Roman Korek — harcemistrz

Jerzy Manich — przewodnik (z wnioskiem do GKH

o przyznanie stopnia podharcemistrza)

Stanisław Sokółowski — harcemistrz

Ludwik Szopa — harcemistrz

8.2. Przyznanie stopnia harcemistrza

Na wniosek Komisji Próby przyznają stopień harcemistrza(yni) następującym druhnom i druhom:

Główna Kwatera Harcerstwa

phm. Krystyna Augustyniak

phm. Robert Augustyniak

phm. Janina Cieliszek (z ważnością od 1.1.58 r.)

phm. Franciszek Mieczko

Chorągiew Gdańska

phm. Weronika Barszczyńska

phm. Anna Jaśkiewicz

phm. Maria Skrzyszowska

Chorągiew Opolska

phm. Stefan Sromek

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

phm. Józef Bugajny

phm. Zenon Gośliński (z ważnością od 1.1.58 r.)

phm. Henryk Ławniczak

phm. Marian Karbowski

phm. Helena Michałak

Chorągiew Mazowiecka

phm. Kazimierz Sułowski

Chorągiew Warszawska

phm. Maria Kupczyńska (z ważnością od 1.1.58 r.)

phm. Sław Milewski (z ważnością od 1.1.58 r.)

phm. Zofia Radwańska (z ważnością od 1.1.58 r.)

phm. Jadwiga Remiszewska (z ważnością od 1.1.58 r.)

8.3. Przyznanie stopnia podharcemistrza(yni)

Na wniosek Komisji Próby przyznają stopień podharcemistrza (yni) następującym druhnom i druhom:

Chorągiew Białostocka

Janina Działkowska

Aleksander Fiedorczuk

Zdzisław Głuszek

Ryszard Gróździwski

Maria Krystyna Kapuścińska

Kazimierz Konopka

Eugeniusz Kujawski

Tadeusz Masiewicz

Krystyna Zaborowska

Chorągiew Kielecka

Marian Bednarski

Jadwiga Świąt

Stanisław Wójcik

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

Jerzy Chrzanowski

Jerzy Kocociński

Chorągiew Rzeszowska

Zofia Nowakowska

Chorągiew Szczecińska (Zachodnio-Pomorska)

Marian Biczak

Chorągiew Mazowiecka

Stefan Filipiak

Leokadia Granatowa

Zygmunt Jaszczur

Czesław Mikulski

Bolesław Siancki

Janusz Wiszniewski

Chorągiew Warszawska

Romuald Bauer

Jerzy Bielejeł

Stanisław Bojarski

Zygmunt Ciemiór

Andrzej Ciapa

Jerzy Filifski

Stefan Głowicki

Henryk Górski

Stanisław Korwin-Szymanowski

Michał Najgrakowski

Stefan Romanowski

Stanisław Szadkowski

Julia Tazbir

Danuta Tyszyńska

Chorągiew Zielonogórska

Zygmunt Przybyłek

Na wniosek Komisji Weryfikacyjnej przyznają stopień podharcemistrza(yni) następującym druhnom i druhom:

Chorągiew Warszawska

Jan Dragowski

Na wniosek Komisji Próby przyznają stopień podharcemistrza(yni) ze specjalnością zuchową następującym druhnom i druhom:

Chorągiew Lubelska

Stanisława Hoczyk

Genowefa Obszyńska

Helena Paluch

Zenon Wajler

Bogumilia Wesotowska

Chorągiew Łódzka

Tadeusz Poklewski

Chorągiew Ziemi Łódzkiej

Zofia Kruszelnicka

Janusz Pilarczyk

(Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

Edmund Antezak

Eugenia Roszyk

Chorągiew Wrocławska (Dolnośląska)

Olga Bieńko

Roman Drelichowski

Maria Filowa

Jerzy Jurkowski

Irena Jurneczko

Teresa Kamińska

Jadwiga Leszczyńska

Ryszard Klecki

Maria Popkow

Nazim Rudkowski

Teodozja Sikora

8.4. Przyznanie stopnia przewodniczki(ceki)

Przyznaje stopień przewodniczki ze specjalnością zuchową dh. Lidii Michalczyk-Sienińskiej.

8.5. Otwarcie próby na stopień harcemistrza(yni)

Otwieram próbę na stopień harcemistrza(yni) następującym druhnom(nom):

Główna Kwatera Harcerstwa

phm. Teodora Dąbrowska

phm. Marian Pionk

phm. Eugeniusz Rafalski

phm. Andrzej Świętek

Chorągiew Katowicka

phm. Czesław Bałuk

phm. Apolonia Furgalowa

phm. Zbigniew Gregorowicz

phm. Franciszek Kachel

phm. Maria Kądzielowa

phm. Maria Kostrzewska

phm. Jadwiga Kubkova

phm. Stanisław Mrowiec

phm. Marian Ożarówski

Chorągiew Lubelska

phm. Stefan Cwik

phm. Tadeusz Iwanowski

phm. Anastazja Olejnik

phm. Jerzy Kwicieński

phm. Ryszard Towalski

phm. Franciszek Ujma

phm. Alina Wdowiak

Chorągiew Ziemi Łódzkiej

phm. Konstanty Koziół

Chorągiew Opolska

phm. Andrzej Rudolf

Chorągiew Mazowiecka

phm. Anna Zdanczewicz

Chorągiew Zielonogórska

phm. Tadeusz Bedus

phm. Elżbieta Borda

phm. Zbigniew Czarnuch

phm. Krzyszpan Kidawa

phm. Piotr Kotłowski

phm. Anna Masłowicz

phm. Benedykt Piekarski

phm. Zbigniew Siwek.

8.6. Otwarcie próby na stopień podharcemistrza(yni).
Otwieram próbę na stopień podharcemistrza dh. Janinie Szużniak.

9. URLOPY, REZERWA, ZMIANY PRZYDZIAŁOW, COFNIECIE STOPNI, KARY ORGANIZACYJNE, ZWOLNIENIA INSTRUKTORÓW.

9.1. Urlopy instruktorskie.

a) Udzielam urlopu instruktorskiego phm. Tadeuszowi Pudelko z Działu Zuchów GKH do dnia 30.VI.58 r.

b) Udzielam urlopu instruktorskiego phm. Stefanowi Niewiadzie z Chorągwi Szczecińskiej do dnia 30.IV.58 r.

c) Udzielam urlopu instruktorskiego hm. Bolesławowi Szatyńskiemu z Chorągwi Warszawskiej do dnia 30.V.58 r.

Czuwał!

Naczelnik Harcerstwa

(—) Zofia Zagrzevska, hm

(Załącznik do pkt 1.1 Rozkazu GKH L 2/58
z dnia 1.II.58 r.)

PROBY SPRAWNOŚCI ZUCHOWYCH — CZĘŚĆ III

W grupie pierwszej:

„Ciekawi ludzie — ciekawe instytucje”.

Doktor Ojboli

1. Jest zawsze gotów(a) przyjść z pomocą cierpiącym ludziom i zwierzętom. Działnie znosi ból.
 2. Dba o higienę i zdrowie osobiste. Myje się codziennie rano i wieczorem. Codziennie czysty zęby.
 3. Był(a) w aptece, w stacji Pogotowia Ratunkowego lub w Ośrodku Zdrowia. Posiada przez siebie skompletowaną małą apteczkę i udziela pomocy w drobnych przypadkach.
 4. Bawiła(a) się w Pogotowie Ratunkowe lub Ośrodek Zdrowia. Wie jak postąpić w wypadku zapalenia oka, ukąszenia komara, odcięcia nogi, uderzenia. Objęty ranke, opatrzył drobne skaleczenia, wyjmie drażącę płytko utknięą, zatamuje krew z nosa. Zmierzy gorączkę. Zna kilka ziół leczniczych.
 5. Opowie o przypadkach „Doktora Ojboli” i innych lekarzy.
 6. Zaspiewa piosenkę „Doktora Ojboli”.
- Zrobiła(a) sobie słuchawkę lekarską, torbę na apteczkę, szpatułki do nakładania maści, przepaskę na oko lub tp.

U W A G I :

Sprawność dla starszych dziewcząt i chłopców (w II i III roku zuchowania).

Może być zdobywana w formie cyklu.
Można ją zdobywać w każdej porze roku.

Drukarz

1. Jest dokładny(a) i staranny(a) jak drukarz. Nie „gubi” liter, pamięta o kropkach i przecinkach.
2. Była(a) na wylocie w drukarni gazeta lub afisz o jaką drogę odbywa w drukarni. Przyjrzała(a) się jaką drogę odbywa w drukarni do zakończenia druku. Ogłądała(a) maszynę drukarską (linotypy, maszynę drukarską płaską, rotacyjną itp.). Wie kto to jest i co robi w drukarni zezer i metrapłasz.
3. Złożyła(a) z czcionek jakiś napis, afisz lub ulotkę i wykonała(a) kilka odbitek.
4. Wie, kto i kiedy wynalazł druk. Opowie, w jaki sposób sporządzano książki przed wynalezieniem druku.
5. Spiewa piosenkę drukarza: tańczy pias drukarzy.
6. Zrobiła(a) czcionki z ziemiaków, kasztanów lub gumy. Przyrządziła(a) farbę drukarską. Brała(a) udział w „budowie” najprostszaj „maszyn” drukarskiej.

U W A G I :

Sprawność dla starszych chłopców i dziewcząt (II i III rok zuchowania).

Może być zdobywana w formie cyklu zabawowego. Sprawność realizować można w dowolnej porze roku.

Flisak

1. Tak jak flisacy pamięta zawsze o swoich najbliższych; ze spławu przywiózł im upominek.
2. W wodzie czuje się jak ryba, posiada jedną ze sprawności pływackich, był na przystani rzecznej lub tartaku. Wraz z drużyną bawił się we flisaków.
3. Brał udział w budowie tratwy i szalasu. Palil ognisko na tratwie. „Spławił drewno rzeką”.
4. Potrafi opowiedzieć o pracy flisaków — oryli. Słyszał o walkach włóczków krakowskich i wie, na jakich rzekach w Polsce odbywa się spław drewna.
5. Zna piosenki i piosy flisackie.

U W A G I :

Sprawność dla starszych chłopców (II i III rok zuchowania).

Może być zdobywana w formie cyklu zabawowego. Sprawność zdobywa się w zasadzie tylko w lecie. Najdogodniejsze warunki stwarza kolonia letnia.

Górnik

1. Jak górnik nie boi się pracy i gardzi leniuchami, przestrzega zasady: jeden za wszystkich — wszyscy za jednego, lubi porządek i wykonuje polecenia swego „sztygara” — drużynowego.
2. Jechał prawdziwą wsiadą. Zna stopnie górnicze, potrafi nadawać i odbierać kopalnie sygnały alarmowe, posługuje się słownikiem górniczym.
3. Wie jak powstał węgiel, jakimi sposobami urybia się go w kopalni przy pomocy wody i dynamitu; zna sposoby wykrywania gazu w kopalni. Wie, co można otrzymać z węgla. Oszczęda go paląc w piecu w swoim domu.
4. Opowie o życiu górników i przypadkach w kopalni; zna legendy o Skarbniku.
5. Spiewa dwie piosenki górnicze, tańczy tańce śląskie.
6. Wykonał kilof, lampę i czapkę górniczą dla siebie.

U W A G I :

Sprawność dla starszych chłopców (II i III rok zuchowania).

Zdobywana jest w formie cyklu zabawowego w dowolnej porze roku.

Kierowca

1. Ma bystre oczy i czujne uszy. Jest zawsze opanowany(a), nigdy się nie denerwuje.
2. Ma znajomego kierowcę, przejechał(a) samochodem kilka kilometrów. Zna marki polskich i zagranicznych samochodów.

1. Wie „jak to samochód nauczył się chodzić”, dzięki czemu się porusza, odróżnia podwozie od nadwozia, wie do czego służy sprzęgło, skrzynka biegów, kierownica, hamulec, „gaz”, jak uruchamia się i zatrzymuje samochód.
4. Umie poruszać się po ulicach i szosach przestrzegając przepisów ruchu pieszego. Zna przynajmniej dwadzieścia znaków drogowych.
5. Spiewa piosenkę kierowcy.
6. Wykonał(a) model samochodu, znaku drogowego, okulary kierowcy lub tp.

U W A G I :

Sprawność dla starszych chłopców i dziewcząt (II i III rok zuchowania).

Zdobywana jest w formie cyklu zabawowego. Najdogodniejsza pora: wiosna, lato i jesień, nie mniej można ją zdobywać przez cały rok.

Marynarz

1. Jest zahartowany(a). Nie boi się zimnej wody. Myje się co dzień do pasa.
2. Zna bandery polskiej marynarki wojennej i handlowej. Wie, jak należy zachować się przy podnoszeniu bandery na maszt. Potrafi nazwać części statku i najważniejsze jego urządzenia. Rozróżnia stopnie marynarskie.
3. Potrafi wskazać cztery strony świata przy pomocy kompasu. Wspina się po „maszcie”, linie, drabinkach. Brał(a) udział w budowie portu z piasku i kamieni. Budował(a) baseny, falochrony, mola, latarnie. Opowie o przypadkach marynarzy.
4. Utrzymuje czystość „na pokładzie” (np. izba, w której odbywają się zbiórki, dobrze szoruje „pokład”).
5. Posiada sprawność „żabki” lub „szczupaka”.
6. Spiewa piosenki marynarskie i o morzu, tańczy pias chłopców — marynarzy.
7. Wykonał(a) strój marynarski, statek z kory lub drewna, pływającą łódkę z żagleń (z drewna lub kory) model tratwy, chorągiewki sygnalizacyjne lub inne przedmioty przydatne w żeglaniu.

U W A G I :

Sprawność zarówno dla młodszych jak i dla starszych dziewcząt i chłopców. Zdobywając sprawność „marynarza” z młodszyami należy jednak trochę obniżyć wymagania regulaminu.

Zdobywana jest w formie cyklu zabawowego. Najdogodniejsza pora roku: późna wiosna, lato i wczesna jesień. Szczególnie korzystne warunki do zdobywania sprawności stwarza kolonia letnia.

Milicjant — Milicjantka

1. Jest karny(a), odważny(a) i uprzejmy(a) jak wzorowy milicjant. Chętnie służy pomocą rad.
2. „Jest doświadczonym(a) milicjantem(ka)”. Przestrzega przepisów ruchu drogowego. Potrafi należyście zachować się w miejscach publicznych. „Pełnił służbę milicjantem(ka) i dobrze wykonywał(a) swoje zadania” (np. służba porządkowa w czasie uroczystości szkolnych).
3. Zna dokładnie swoją wieś, miasteczko lub dzielnicę

4. i czuje się ich gospodarzem. Wskaże drogę do posterunku MO i innych ważnych instytucji. Przekaze telefonizację i adresy ważnych wiadomości.
4. Opowie ciekawą historię o pracy milicjantów.
5. Spiewa piosenkę o milicjantach.
6. Wykona przedmioty potrzebne do „pełnienia służby”: czapkę, tarczę z numerem, mankiety i paleczkę sygnalizacyjną, pistolet lub inne.

U W A G I :

Sprawność przeznaczona tak dla młodszych jak i dla starszych chłopców i dziewcząt. Zdobywając ją z młodszyimi należy zrezygnować z niektórych wymagań (np. pełnienie służby porządkowej) w czasie uroczystości szkolnych.

Zdobywana jest w formie cyklu zabawowego w dowolnej porze roku. Można zdobywać ją także równoległe z innymi sprawnościami.

Rolnik

1. Kocha swoją wieś. Chciałby(taby), aby była ona coraz piękniejsza.
2. Była(a) na wylocie w ośrodku maszynowym, instytucji rolniczym, spółdzielni produkcyjnej. Ogłąda(a) maszynę rolniczą, rozmawiała(a) z ludźmi, którzy na nich pracują. Rozpoznaje 5 spośród ogładanych maszyn, wie do czego one służy.
3. Zna najpospoliczsz zboża i warzywa, rozpoznaje je w różnych fazach rośnięcia. Niektóre poznaje węchem, dotykaniem, smakiem. Była(a) w młynie, podpatrywała(a) tajemnicze młynarskiego fachu.
4. Poznał gatunki drzew owocowych po kwiatach, liściach i korze, umie zabezpieczyć je przed szkodnikami. Zapakuje owoce do wysyłki w daleką drogę.
5. Hoduje jakieś zwierzęta w gospodarstwie swoich rodziców (króliki, gołębie, drób). Jest przyjaźnielcem i stałym opiekunem podwózkowego psa.
6. Spiewa piosenki, tańczy tańce swego regionu. Zna kilka zwyczajów ludowych, uczestniczyła(a) przynajmniej w jednym zwyczajowym obrzędzie. Wraz z drużyną brał(a) udział w zakładaniu ogródków kwiatowych przed domami.
7. Wykonał(a) coś pożytecznego w gospodarstwie swoich rodziców: naprawił(a) płot, zrobił(a) skrzynkę na gwoździe, zaperował(a) łożą koszyk lub tp.

U W A G I :

Sprawność dla najstarszych zuchów (trzeci rok zuchowania).

Może być zdobywana w formie cyklu zabawowego a także równoległe z innymi sprawnościami. Czas realizacji: wiosna, lato, jesień.

Telegrafista — Telegrafistka

1. Wszystko co robi, robi dokładnie.
2. Przekazywała(a) sygnały przy pomocy gwizdka, belki, tarcz sygnalizacyjnych lub innego przyrządu używanego w drużynie.
3. Była(a) na poczcie, widziała(a) prac telegrafistki na dalekopisach lub prac żołnierza — radiotelegrafisty na radiostacji. Odczyta przy pomocy klucza depeszę napisaną alfabetem Morse’a. Nastawi od-

- biorniki radiowo na stację „WARSZAWA”, swoją rozgłośnią regionalną i radiostacją „SP-5-ZHP”.
- Opowie kilka ciekawych historii o telegrafii i telegrafistach.
 - Śpiewa piosenkę o telegrafii lub radiu, płaśa tańiec zuchów — telegrafistów.
 - Wykonał(a) przyrząd do przekazywania sygnałów.

UWAGA I:

Sprawność przeznaczona dla najstarszych chłopców i dziewcząt (trzeci rok zuchowania).
Może być zdobywana w formie cyklu zabawowego. Najodpowiedniejsza pora roku: lato i wczesna jesień. Szczególnie dobre warunki do realizacji sprawności stwarza kolonia letnia.

Traktorzysta

- Chętnie wykonuje swoje obowiązki. Nie boi się „brudnej” roboty.
- Bawił się w traktorzystę. Jechał traktorem, zna

W grupie drugiej:

„W lesie, nad wodą, w polu, na łące”

Zielarz

- Lubi las, łąkę, pole; interesuje się spotkanymi roślinami.
- Zna przynajmniej pięć gatunków należących do spotykanych ziół leczniczych, potrafi je rozpoznać i nazwać, wie kiedy się je stosuje. Brał(a) udział w zbieraniu i suszeniu ziół leczniczych (rumianek, mięta, szalwia itp.).
- Hoduje w domu roślinę doniczkową.
- Zna i otacza opieką rośliny chronione swego regionu.

W grupie trzeciej:

Zawsze i wszędzie sobie radzi”

Dobra siostrzyczka

- Jest zawsze wesola i uśmiechnięta. Lubi dzieci i chętnie bawi się z nimi.
- Opiekuje się swoim najbliższym rodzeństwem, dzieckiem sąsiadów lub koleżanką z niższej klasy.
- Potrafi ubrać, umyć i uczesać dziecko. Doprowadzi do porządku jego ubranie.
- Potrafi przygotować mleko, ugotować kaszkę i jajko, nakarmić dziecko, zmyje naczynia których używała.
- Opowie lub przeczyta młodszym dzieciom wierszyk, zabawną historijkę, ciekawą bajkę. Zna 5 piosenek i płaśów, kilka gier i zabaw — potrafi je przeprowadzić z maluchami.
- Wykonała kilka zabawek dla młodszych dzieci w tym jedna trwała.

UWAGA I:

Sprawność dla najstarszych dziewczynek, zdobywających „gwiazdkę zucha — gospodarza”.

traktorzystę ze swojej lub sąsiedniej miejscowości. Obserwował pracę traktora w polu lub w transporcie.

- Rozróżnia kilka typów traktorów i zna ich przeznaczenie. Wie jak się uruchamia i zatrzymuje traktor, jak obsługiwać się docepnym pług wieloskibowy. Rozpoznaje kilka znaków drogowych.
- Był w warsztatach naprawczych. Zna główne części traktora i potrafi je nazwać.
- Śpiewa piosenki o traktorzystach.
- Wykonał model traktora i przyczepy (pługa, bronny, siewnika, żniwiarki, koparki itp.), „okulary ochronne” lub inne przedmioty przydatne w zabawie.

UWAGA I:

Sprawność dla starszych chłopców, szczególnie z druzyn wiejskich.

Może być zdobywana w formie cyklu zabawowego. Czas realizacji: wiosna, lato i jesień.

- Śpiewa piosenkę o „zielarzu”.

- Sporządził(a) „zielnik”. Suszył(a) i przechowywał(a) zioła. Sprzedał(a) razem z drużyną zebrane zioła.

UWAGA I:

Sprawność dla starszych chłopców i dziewcząt (drugi i trzeci rok zuchowania).

Zdobywana jest równoległe z innymi sprawnościami. Najodpowiedniejsza pora realizacji: od maja do października.

Zdobywana jest równoległe z innymi sprawnościami w dowolnej porze roku.

Zbieracz

- Każdą pracę doprowadza do końca.
- Posiada kolekcję znaczków, pudełek do zapalek lub papierosów, pocztówek, opakowań po żyłkach, cukierkach, cytykiet, monek, oznak pamiątkowych, kamieni, muszli, zasuszonych ziół, owadów lub tp.
- Uporządkuje starannie swój zbiorek według jakiegoś planu i zaopatrzy go objaśnieniami.
- Potrafi opowiedzieć o kraju, którego okazy ma w swoich zbiorach.
- Prowadzi systematyczną wymianę z innymi zbieraczami.
- Sporządził(a) klaser na znaczki, album na pocztówki lub skrzyneczkę z przegródkami na swoje zbiory.

UWAGA I:

Sprawność zarówno dla młodszych jak i dla starszych, przede wszystkim dla pasjonujących się kolekcjonerką chłopców.
Zdobywa się ją równoległe z innymi sprawnościami w dowolnej porze roku.

Zabka

(sprawność pływakka I stopnia)

- Nie boi się wody.
- Był(a) ze swoją drużyną przynajmniej pięć razy na basenie, nad jeziorem lub strumykiem i kąpał(a) się w nim.
- Potrafi przepłynąć 15 metrów dowolnym stylem. Wytrzymuje 3 sekundy trzymając głowę pod powierzchnią wody.
- Przechowuje w należytym porządku swój strój kąpielowy.
- Sporządził(a) sobie „pas ratunkowy” z korka, pecherzy lub innych materiałów.

UWAGA I:

Sprawność dla młodszych dziewcząt i chłopców (pierwszy rok zuchowania).

Zdobywana jest równoległe z innymi sprawnościami. Najodpowiedniejsza pora realizacji: lato. Szczególnie korzystne warunki dla zdobywania tej sprawności stwarza kolonia letnia.

Zdobywanie sprawności pływakkiej wolno organizować tylko tym drużynom, którzy sami umieją dobrze pływać. Oprócz drużynowego na zbiórze winno być co najmniej dwóch pomocników dobrze pływających, znających zasady ratownictwa w wodzie. Ką-

W grupie czwartej:

„Wielkie przygody — szeroki świat”

Leśny łudek

- Żyje w przyjaźni z lasem i jego mieszkańcami. Pomaga opiekować się lasem.
- Ma swój domek w lesie, zna otoczenie domku w promieniu 200 kroków i wskaże, co zauważył(a) tam ciekawego.
- Zna kilku mieszkańców „swego” lasu, nasładowuje ich głosy. Zna rośliny jadalne rosnące w lesie, wie gdzie ich szukać.
- Zna tajemnicę najkrótszej nocy w roku. Opowie i zainicjuje bań z życia lasu.
- Śpiewa piosenki o lesie, tańczy płaśy leśnych łudeków.
- Wykonał(a) dla siebie strój leśnego łudka, brał(a) udział w budowie i ozdabianiu leśnego domku.

UWAGA I:

Sprawność dla młodszych dziewcząt i chłopców (pierwszy rok zuchowania).

Zdobywana jest w formie cyklu zabawowego. Najodpowiedniejsza pora realizacji sprawności: późna wiosna, lato i wczesna jesień. Szczególnie dogodne warunki realizacji tej sprawności stwarza kolonia letnia.

pielisko winno być dobrane wg ogólnie obowiązujących zasad z zaznaczonymi granicami poruszania się w wodzie.

Szczupak

(sprawność pływakka II stopnia)

- W wodzie czuje się jak ryba. Posiada sprawność „zabki”.
- Był(a) ze swoją drużyną 5 razy na basenie, nad jeziorem lub strumykiem, kąpał(a) się w nim i pływał(a).
- Przeplynie dowolnym stylem 25 m. Nurkuje i skacze do wody sięgającej po szyję.
- Podniesie kamień z dna 1,5 m głębokiego zbiornika wodnego. Potrafi bawić się w pięk gier i zabaw w wodzie. Wytrzymuje pięć sekund pod powierzchnią wody.
- W należytym porządku przechowuje swój strój kąpielowy.
- Brał(a) udział w budowie pomostu kąpielowego lub innego urządzenia „zuchowej pływalni”.

UWAGA I:

Sprawność dla starszych chłopców i dziewcząt (drugi i trzeci rok zuchowania).

Zdobywana jest równoległe z innymi sprawnościami. Najodpowiedniejsza pora roku: lato. Najkorzystniejsze warunki do zdobywania sprawności stwarza kolonia letnia.

W trakcie zdobywania sprawności „szczupaka” należy jeszcze ściślej przestrzegać zasad bezpieczeństwa jak przy zdobywaniu „zabki” szczególnie ostrożnie należy przeprowadzać ćwiczenia skoków i nurkowania.

Robinson

- Jak Robinson poradzi sobie nawet na bezludnej wyspie.
- „Wrz” z drużyną zamieszkał(a) na dzikim bezludnym ustroniu, pokonał(a) wiele trudności, przeżył(a) różne przygody”. Wybrał(a) najodpowiedniejsze miejsce na „chatę” Robinsona, urządził(a) ją. Czuje się gospodarzem okolicy swego „domu”.
- Zna dokładnie ciekawsze miejsca w najbliższym otoczeniu. Wie jakie rosną tam drzewa, jakie mieszkają zwierzęta i ptaki. Nasładowuje głosy niektórych ptaków lub zwierząt.
- Rozpoznaje strony świata z kompasem oraz bez użycia kompasu. Zrobi najprymitywniejsze szkice — rysunek niewielkiego wyznika terenu bez zachowania skali i używania obowiązujących znaków topograficznych, odczytuje ślady pobytu ludzi i zwierząt.
- Umie podawać sygnały i porozumiewać się bez słów.
- Wykona przydatne Robinsonowi przedmioty: narzędzia, broń, gwizdek, zegar słoneczny, kalendarz Robinsona, naczynie z gliny lub kory, koszyk z wikliny. Sporządził sobie leśny strój i parasol. Zbu-

duje najprostszą kuchnię. Potrafi utrzymać w niej ogień. Ugotuje jedną potrawę.

7. Zna piosenkę i piaszuchów — robinsonów.

U W A G I :

Sprawność dla starszych chłopców i dziewcząt (drużgi i trzeci rok zuchowania).

Zdobywana jest w formie cyklu zabawowego.

Najdogodniejsza pora zdobywania: lato. Szczególnie korzystne warunki stwarza kolonia zuchowa.

Skrazat

1. Jest zawsze wesół(a) i rad(a). Podobnie jak skrazat płata w domu i w szkole różne pożyteczne figle.
2. Sprawnie wykonuje najprostsze czynności domowe. Utrzymuje porządek w swoim kąjku z zabawkami. Zreperuje zepsuta zabawkę lub wykoną nową. Zabawi małe dzieci i chętnie z nimi przestaje. Jest czysty(a) i schludnie ubrany(a), umie porządkować się cicho i zwinnie. Potrafi zachować tajemnicę.
3. Zna historię jednego z przedmiotów domowych.
4. Opiekuje się zwierzęciem domowym lub rośliną doniczkową.
5. Śpiewa i tańczy skrazci piasz. Zainscenizuje obrazek z życia domu.
6. Posiada wykonany przez siebie strój skrazata.

U W A G I :

Sprawność dla najmłodszych dziewcząt i chłopców (pierwszy rok zuchowania).

Może być zdobywana w formie cyklu zabawowego a także jako sprawność indywidualna, równocześnie z innymi sprawnościami.

Zdobywa się w dowolnej porze roku.

Staś i Nel

1. Nie obawia się trudności i dalekich wypraw. Jest dzielny(a), zaradny(a), pomysłowy(a), bystry(a) i uczynny(a).

2. Zna historię Stasia i Nel, przeczytał(a) „W pustyni i w puszczy” H. Sienkiewicza. Wie dlaczego Kali i Mea byli braćmi Stasia i Nel. Opowie o przygodach różnych podróżników.

3. Podróżował(a) „przez pustynie i puszcze”, przeczył(a) przygody Stasia i Nel. Zna mowę murzyńskich tamów — tamów.

4. Wie, co to jest pustynia, puszcza, dzungla itp., poznał(a) kilka roślin i zwierząt egzotycznych.

5. Wrzaz z drużyną znalazł kryjówkę „Kraków”, urządził ją i przyzoboił. Potrafi ukryć się przed nieprzyjacielem w każdym terenie.

6. Piasz tańiec podróżników lub Murzynów i śpiewa piosenki o podróżach lub dalekich krajach.

7. Wysłał(a) wiadomość za pośrednictwem samodzielnego wykonanego latawca. Wykonał(a) przedmiot przydatny w zabawie: karabin; luk, dzidę, kask tropikalny, strój czarownicy Kamy lub tp. Prezentował(a) się za Araba lub Murzyna. Wrzaz ze swoją siostrką „ucharakteryzował” wielbłąda, słonia, lwa lub psa Sabę.

U W A G I :

Sprawność dla najstarszych dziewcząt i chłopców (trzeci rok zuchowania).

Zdobywana jest w formie cyklu zabawowego.

Najdogodniejsza pora realizacji: lato. Doskonałe warunki do zdobywania tej sprawności stwarza kolonia letnia.

Uwagi i zmiany do „Prób sprawności zuchowych” — część I

Dla sprawności „Pan Twardowski” w drużynach dziewczęcych wprowadza się nazwę „Czarodziejka”.

W regulaminie tej sprawności w wariancie dla dziewcząt wprowadza się następującą zmianę pkt. 2: „Zna różne czarnoksiężskie historie, niektóre baśnie z tysiąca i jednej nocy, legendę o Panu Twardowskim itp.”.

Oznaka pozostaje bez zmian.

(Załącznik do rozkazu GKH L. 2/58)

09-II/58 — „ZASADY HARCERSKIEJ PRACY SPECJALNOŚCIOWEJ”

Wstęp

W miarę rozwoju psychicznego młodzież przechodzi w wieku 12—15 lat od zainteresowań wielostronnych do wyboru jednej dziedziny, która często staje się w przyszłości kierunkiem zawodowym, lub osobistym zamiłowaniem. Wprowadzenie do programu pracy drużyn i zastępów zajęć z różnych dziedzin (specjalności) wzbogaca tematykę ich pracy, oraz ułatwia młodzieży zainteresowanie się jakąś dziedziną, a następnie umożliwia zaspokojenie tych zainteresowań przez specjalizowanie się. Zajęcia te powinny być tem normalnej harcerskiej pracy wychowawczej — a nie powinny być traktowane jako odrębne „pozharcerskie” zajęcia.

I. CEL PRACY HARCERSKIEJ W KAŻDEJ SPECJALNOŚCI

1.1. Celem pracy harcerskiej w każdej specjalności, w drużynach i zastępach, jest:

- a) Wykorzystanie wartości i tradycji danej specjalności dla kształtowania charakterów oraz cech umysłowych i fizycznych.
- b) Rozbudzanie zainteresowań i pasji w danej specjalności.
- c) Zdobywanie przez młodzież metodami harcerskimi umiejętności i wyszkolenia z danej specjalności.
- d) Wychowanie przyszłych specjalistów w danej specjalności.
- e) Popularyzacja swej specjalności oraz prowadzenie szkolenia i zajęć z danej specjalności dla środowiska.

2. ZASADY OGÓLNE

2.1. Praca w różnych specjalnościach w ZHP: a) we wszystkich drużynach prowadzone są zajęcia popularyzujące poszczególne specjalności;

b) każda drużyna, lub zastęp, może sobie wziąć za temat pracy, na okres krótszy lub dłuższy, zajęcia w dowolnej specjalności. Drużyna w której przez pewien czas są prowadzone zajęcia z jednej dziedziny — nie jest jeszcze drużyną danej specjalności;

c) drużyny, które przez dłuższy okres czasu specjalizują się w jednej dziedzinie i spełniły wymagane warunki, mogą się ubiegać o przyznanie nazwy i uprawnień drużyny danej specjalności.

2.2. Drużyny harcerskie mogą zdobywać nazwy i uprawnienia drużyn specjalnościowych we wszystkich specjalnościach. Jednak przede wszystkim w specjalnościach wymagających wysoko kwalifikowanych instruktorów specjalnościowych, sprzętu, materiałów itp. (np. żeglarsstwo, lotnictwo, motoryzacja, łączność itp.). Dla tych też specjalności powołuje się referentów w GKH i Komendach Chorągwi oraz organizuje się szkolenie.

2.3. Zaleca się aby drużyny specjalnościowe były międzyzkolne i pozaszkolne. Jako szkolne — raczej w wypadku istnienia kilku drużyn w szkole, gdyż inaczej zaistnieje niebezpieczeństwo narzucania jednej specjalności wszystkim harcerzom danej szkoły. W przypadku jednej drużyny w szkole szluszniejsze jest by jedynie zastępy się specjalizowały.

2.4. Specjalizacja w jednej dziedzinie zajmują się przede wszystkim zastępy i drużyny harcerzy i harceerek starszych (powyżej 14 lat). Zastępy harcerzy i harceerek młodszych — zajęcia w poszczególnych specjalnościach prowadzą raczej tylko okresowo.

2.5. Hufcowi jednej specjalności (np. żeglarskich, lotniczych itp.) tworzyć nie należy ze względu na częste zaniedbywanie pracy wychowawczej i zatratę charakteru harcerskiego.

3. ORGANIZACJA REFERATÓW POSZCZEGÓLNYCH SPECJALNOŚCI W GKH, KOM. CHOR. I KOM. HUFCÓW

3.1. Pracy w poszczególnych specjalnościach w ZHP nadają kierownik referaty poszczególnych specjalności w Głównej Kwaterze Harcerskiej.

W skład każdego Referatu wchodzi: kierownik i członkowie odpowiedzialni za poszczególne działy pracy.

Zadaniem referatu jest:

- a) praca programowa i wydawnicza (m. in. opracowywanie sprawności i wymagań na odznaki specjalnościowe),
- b) organizowanie akcji popularyzujących daną specjalność na terenie całego ZHP,
- c) pomoc w pracy i szkoleniu w danej specjalności w drużynach i zastępach (m. in. w uzyskiwaniu materiałów i sprzętu),
- d) współpraca z Działem Kształcenia Kadry w kształceniu specjalnościowym dla instruktorów harcerskich.

3.2. W pracy harcerskiej w danej specjalności na terenie Chorągwi służy swą pomocą referat danej specjalności w Wydziale Harcerskim K.Ch. Nie należy tworzyć ref. Specjalności obejmujących wszystkie specjalności razem, lecz każda specjalność powinna mieć swego referenta, bezpośrednio podlegającego Kier. Wydz. Harcerskiego.

W skład referatu wchodzi zespół instruktorów. Zadaniem referatu jest:

- organizowanie akcji popularyzujących zajęcia harcerskie w danej specjalności na terenie Chorągwi,
- pomoc w pracy harcerskiej w zakresie danej specjalności oraz w szkoleniu specjalnościowym w drużynach i zastępach na terenie Chorągwi,
- współpraca z Wydziałem Kształcenia Kadry w kształceniu specjalnościowym dla instruktorów.

3.3. W przypadku referatu w danej specjalności na terenie hufca — za zgodą referenta danej specjalności w K.Ch. może być powołany instruktor hufca dla danej specjalności.

**RADIOSTACJA
ZWIĄZKU HARCERSTWA POLSKIEGO
nadaje audycje na fali krótkiej 44 metry
codziennie od 14.00 do 19.00 co godzinę.**

Audycje powtarzane są o godz. 7.00 rano dnia następnego.

4. REGULAMIN

ZDOBYWANIE PRZEZ DRUŻYNY NAZW
DRUŻYN POSZCZEGÓLNYCH SPECJALNOŚCI

4.1. Warunkiem ubiegania się o zatwierdzonej drużynie harcerskiej o przyznaniu nazwy drużyny jakiejś specjalności jest:

- dobra praca harcerska drużyny,
 - zdobycie przynajmniej przez połowę członków drużyny przeszkolenia w danej specjalności (np. sprawności i odznaki ogólnopolskie),
 - wykazanie się drużyny osiągnięciami w pracy w danej specjalności oraz wysokim poziomem specjalizacji,
 - posiadanie przez drużynowego lub przyboczno-ego odpowiednich kwalifikacji w danej specjalności, albo zapewnienie systematycznej pomocy fachowca.
- e) posiadanie potrzebnego lokalu i sprzętu, event. terenu pracy.

f) istnienie w drużynie przynajmniej dwóch zastępów składających się z młodzieży powyżej 14 lat.

4.2. Nazwę drużyny danej specjalności nadaje drużynie Komendant Chorągwi rozkazem, na wniosek referenta danej specjalności K.Ch. — po wykazaniu się drużyny przynajmniej roczną pracą w danej specjalności. W razie uzyskania przez drużynę słabych wyników — okres próby może być przedłużony. Prawo ubiegania się o przyznanie drużynie nazwy specjalnościowej przysługuje jedynie zatwierdzonej drużynie harcerskim. W wypadku niepowodzenia przez drużynę pracy z danej specjalności — Komendant Chorągwi odbiera jej nazwę drużyny danej specjalności. Zastęp wyspecjalizowany w jakiejś dziedzinie może się również ubiegać w Kom. Chor. o przyznanie prawa noszenia emblematów danej specjalności.

4.3. Drużynie, która zdobyła nazwę drużyny danej specjalności przysługują prawa wymienione w punkcie 7. — niniejszych zasad oraz używania pieczętki ze zdobytą nazwą.

5. METODY PRACY
W KAŻDEJ SPECJALNOŚCI W ZHP

5.1. Pracę w każdej specjalności w ZHP prowadzi się metodami harcerskimi dostosowując je do danej specjalności.

Praca w jakiejś specjalności w drużynie jest dla drużyny jednym z tematów jej pracy harcerskiej. Na bieżąco przeprowadzanej pracy w danej specjalności należy prowadzić normalną harcerską pracę wychowawczą.

5.2. Tematem pracy z danej specjalności w drużynie może być:

- zdobywanie odznak specjalnościowych powszechnie obowiązujących (np. żeglarskich, lotniczych itp.) o ile takie w danej dziedzinie istnieją,
- zdobywanie tych sprawności, których treścią są akcje lub prace zespołowe, z danej specjalności,
- poznananie jakiejś dziedziny metodą „wędrownictwa po zagadnieniu”,
- dowolnie wybrana przez drużynę konkretna praca z danej dziedziny.

Zdobywanie odznak powszechnie obowiązujących odbywa się w ZHP metodami harcerskimi — tzn. przez gry, ćwiczenia, zadania, wycieczki, gawędy, oraz samodzielnie zdobywanie wiadomości — z wykorzystaniem walorów wychowawczych tych metod. Wykłady należy zastąpić metodą samokształcenia.

5.3. W indywidualnej specjalizacji harcerzy — czynnikiem pomocniczym są sprawności o charakterze samokształceniowym.

5.4. Wskazane jest aby zdobywanie odznak specjalnościowych (jako część składowa pracy harcerskiej) odbywało się równoległe lub na przemian z zdobywaniem stopni harcerskich.

5.5. Miejscem pracy specjalnościowej drużyny i zastępów może być własna pracownia, lub pracownia przy hufcu, albo pracownia w Domu Harcerskim, Ośrodku Harcerskim, DKD, MDK lub innych organizacji społecznych, albo zakładów pracy. Drużyny i zastępy w pracy specjalnościowej korzystają z urządzeń i sprzętu organizacji społecznych lub państwowych (żeglarskich, lotniczych, pożarniczych itp.). Współpracą z tymi organizacjami opiera się na zasadach ustalonych we wspólnych deklaracjach tych organizacji i ZHP.

6. KADRA SPECJALNOŚCIOWA

6.1. Zajęcia specjalnościowe w ZHP mogą prowadzić:

- na poziomie wstępnym:
 - sprawni lub funkcyjni obeznani z daną specjalnością;
 - na poziomie wymagającym fachowców:
 - instruktorzy harcerzy — specjalści,
 - fachowcy nie harcerscy (współpracownicy harcersstwa).

6.2. Sprawny — to organizator zajęć harcerskich popularizujących daną specjalność, który zdobył kilka sprawności z danej specjalności i potrafi prowadzić zajęcia w ich zakresie metodami harcerskimi.

Wymagania stawiane sprawnym określają odrębne przepisy. Sprawnych zatwierdza K.H. na wniosek Komisji przy K.H. w skład której powinien wchodzić odpowiedni fachowiec.

6.3. Korzystanie z fachowców nie harcerzy jest słuszne. Jednakże konieczne jest by fachowiec współpracował z drużynowym w sprawach metodycznych, aby praca była prowadzona metodami harcerskimi oraz posiadała walory wychowawcze. Ogólne kierownictwo kursów, akcji i zajęć w każdej specjalności powinno spoczywać w rękach instruktorów harcerskich.

6.4. Celem rozwijania metodyki pracy w poszczególnych specjalnościach — należy przy K.Ch. tworzyć specjalnościowe zespoły lub zastępy instruktorskie — analogicznie do drużyn drużynowych przy K.H.

7. PRZEPISY MUNDUROWE

7.1. Drużyny, które przyjęły za temat swej pracy którąś ze specjalności, lecz nie zdobyły (zgodnie z

rozdziałem 4 niniejszych wytycznych) nazwy tej specjalności — nie mają prawa nosić emblematów wymienionych w punkcie 7.2.

7.2. Odznakami drużyny, które zdobyły nazwę specjalnościową są emblematy o średnicy 4 cm umieszczone na lewym rękawie nad herbem, 6 cm od góry re-

kawa. Emblematy ustalają odrębne instrukcje. Dla drużyn niektórych specjalności (np. żeglarsko, pożarniczo) mogą istnieć specjalne przepisy mundurowe.

7.3. Specjalnościowe odznaki stopni — nosi się na lewej kieszeni (nie w klapie kieszeni).

(Załącznik do rozkazu GKH L. 2/58)

010-II/58 TYMCZASOWA INSTRUKCJA
O ORGANIZACJI HARCERSKICH DRUŻYN
WODNYCH

Założenia ogólne

Celem harcerskich drużyn wodnych jest wychowanie typu harcerza — pioniera i inicjatora zagadnień morskich, nie obawiającego się śmiałych zamierzeń, kochającego rzetelną pracę, zahartowanego w walce z przeciwnościami i żywiołem wodnym.

Cel ten harcerskie drużyny wodne osiągają przez uprawianie harców wodnych tj. organizowanie ćwiczeń na wodzie, wycieczek wodnych, obozów stałych nad wodami, jeziorami lub morzem, spływów szlakiem rzeczny i rejsów morskich, przez zapoznanie się z pracą ludzi morza i wód śródlądowych, przez zdobywanie obok stopni i sprawności harcerskich również stopni i sprawności wodnych oraz przez samodzielne budowanie sprzętu wodnego.

Harcerskie drużyny wodne:

- propagują wśród innych drużyn i młodzieży nieharcerskiej umiejętność pływania, sporty wodne i turystykę wodną i pomagają im w tym,
- prowadzą propagandę morza w najbliższym otoczeniu harcerskim i nieharcerskim,
- współdziałają z odpowiednimi władzami w zakresie ratownictwa wodnego, ochrony walorów przeciwpowodziowych i akcji ratunkowych na wypadek powodzi.

1. KIEROWNICTWO
HARCERSKICH DRUŻYN WODNYCH

1.1. Wychowaniem morskim w harcerstwie kieruje Wydział Głównej Kwatery Harcerstwa pod nazwą „Kierownictwo Harcerskich Drużyn Wodnych”.

1.2. Na czele wydziału stoi kierownik mianowany przez Główną Kwaterę Harcerstwa spośród harcerskich instruktorów żeglarską.

1.3. W szczególności do obowiązków K.H.D.W. należy:

- opracowywanie planów perspektywicznych i rocznych wychowania morskiego i wodnego w harcerstwie i dopinanie ich wykonania,
- opracowywanie instrukcji, regulaminów oraz wymagań na stopnie żeglarskie oraz sprawności wodne i żeglarskie,
- organizowanie konferencji, odpraw i zjazdów instruktorów żeglarskich — harcerzy,
- szkolenie instruktorów żeglarskich — harcerzy,
- opracowywanie wytycznych pracy w harcerskich jednostkach wodnych,
- organizowanie turystyki wodnej w harcerstwie,

- organizowanie rejsów morskich,
- pomoc w zaopatrzeniu drużyn żeglarskich w jednostki pływające i sprzęt,
- działalność propagandowa i wydawnicza dotycząca zagadnień wychowania wodnego i morskiego w harcerstwie,
- Harcerstwo Harc. Ośr. Morskim w Gdyni i w Szczecinie.

1.4. Kierownictwo powołuje następujące zespoły robocze:

- obejmujący zagadnienia organizacyjne, pracy drużyn i kształcenia,
- morski,
- techniczno-zaopatrzeniowy,
- propagandowo-wydawniczy.

1.5. Przy K.H.D.W. pracuje Harcerski Krąg Morski.

2. PILOT CHORĄGWI

2.1. Sprawami wychowania morskiego i wodnego na terenie Chorągwi kieruje pilot chorągwi.

2.2. Pilot Chorągwi organizuje zespół współpracowników. Zespół pracuje na prawach Wydziału.

2.3. Do obowiązków pilota należy dbanie o właściwą organizację, bezpieczeństwo, poziom i rozwój harcerskich drużyn żeglarskich na terenie Chorągwi, propagandę zagadnień morskich i wodnych w harcerskich drużynach lądowych, pomoc w zaopatrzeniu w sprzęt wodny i żeglarski, pomoc w realizacji programów wysokościowych zarówno żeglarskich jak i harcerskich.

3. RETMAN HUFCA — INSTRUKTOR
WYCHOWANIA MORSKIEGO W HUFCU

3.1. Zagadnieniami wychowania morskiego w hufcu kieruje retman.

3.2. Retmana mianuje hufcowy w porozumieniu z pilotem Chorągwi.

3.3. Do zadań retmana należy:

- szeroka propaganda zagadnień morskich i wodnych w drużynach harcerskich,
- dopinanie, by w miarę możliwości cała młodzież harcerska umiała pływać i posługiwać się kajakiem lub łodzią,
- propaganda wśród drużyn harcerskich zdobywania sprawności wodnych,
- pomoc pilotowi Chorągwi w realizacji jego zadań.

4. JEDNOSTKI WODNE

4.1. Jednostkami wodnymi są: drużyna wodna (uprawiająca sport kajakerski, wiosłarski, motorowodny lub żeglarski na wodach śródlądowych i morskich) i zastęp wodny przy drużynie harcercskiej.

4.2. Harcerskie jednostki wodne uprawiające żeglarstwo na wyższym poziomie mogą się ubiegać w Kier. Harc. Drużyn Wodnych o otrzymanie patentu flagowego. Jednostka wodna z patentem flagowym ma prawo używać przy swojej nazwie określenia „żeglarska” (na śródlądziu), „morska” (na morzu lub morskich wodach przybrzeżnych).

4.3. Drużyna wodna jest taką samą jednostką organizacyjną, jak każda inna drużyna harcercska i różni się od tych drużyn jedynie programem pracy.

Kandydat na drużynowego drużyny wodnej musi odpowiadać takim samym warunkom jak drużynowy drużyny harcercskiej. Wymaga się od niego ponadto odpowiedniego stopnia wodnego: dla drużyn wodnych — minimum stopień żeglarsza, dla drużyn żeglarskich — sternika jachtowego, dla drużyn morskich — jachtowego sternika morskiego.

4.4. Warunkiem powstania jednostki wodnej jest posiadanie przez nią:

a) instruktora wodnego odpowiedniego stopnia harcercskiego i wodnego.

b) własnej (lub wypożyczonej) floty/ili, która może pomieścić jednorazowo co najmniej 50% stanu liczebnego jednostki.

4.5. Harcerski Krąg Morski jest organizacją o charakterze klubowym zrzeszającą wszystkich harcercskich instruktorów — wodniaków z całej Polski, bez względu na to, czy pracują w drużynach harcercskich i wodnych lub w społeczeństwie polskim, szczególnie wśród młodzieży, prace nad metodyką harców wodnych, wzajemne doskonalenie się w wiedzy żeglarskiej, pomoc w szkoleniu drużyn, pomoc pilotowi Chorzawki we wszystkich jego poczynaniach. Krąg dzieli się na ognia terenowe podległe harcercskim miejscowym władzom terenowym. Szczegóły odnośnie organizacji, zakresu obowiązków i kompetencji Harcerskiego Kręgu Morskiego określi oddzielna instrukcja.

5. Specjalnymi jednostkami są Harcerskie Ośrodki Morskie lub Wodne (HOM lub HOW). HOM lub HOW jest ośrodkiem szkoleniowym centralnym lub terenowym zaopatrzoną w odpowiednią flotyllę, budynek, warsztaty itp. Na czele HOM-u (HOW-u) stoi komendant. HOM (HOW) podlega organizacyjnie i administracyjnie właściwemu komendantowi Chorzawki (w jego zastępstwie pilotowi Chorzawki). Regulamin HOM-ów (HOW-ów) będzie wydany oddzielnie. HOM-y w Gdyni i Szczecinie-Dąbju podlegają organizacyjnie KHDW a administracyjnie i finansowo GKHK. Ich komendanci są członkami KHDW.

6. STOPNIE WODNE

6.1. Ustala się następujące harcercskie stopnie wodne:

- wiosłarz-kajakarz,
- żeglarz,
- sternik jachtowy,

a) jachtowy sternik morski,

e) kapitan jachtowy.

Stopnie wymienione w p. b), c), d), e) są stopniami PZZ.

6.2. Wymagania na powyższe stopnie określa regulamin.

7. UMUNDUROWANIE

Wprowadza się 3 rodzaje umundurowania dla drużyn wodnych:

a) Identyczny jak w drużynach lądowych z tym, że młodzież nosi błękitną lub granatową chustkę ze złotą kotwicą w rogu albo granatowy kołnierz marynarski z trzema białymi paskami, oraz czarny krawat. Głowa nakrywa się granatowym beretem ze srebrną lilją na kołnierzyk umocowany z przodu.

Instruktorzy noszą na kołnierzu zielonego munduru instruktorskiego srebrną lilję na złotej kotwicy na granatowej aksamintej pateczce. Na głowie beret jak młodzież.

b) Identyczny jak w drużynach harcercskich różni się jedynie granatowym kołnierzem. Chusta lub kołnierz jak w p. 7 a).

Instruktorzy — granatowa marynarka dwurzędowa, długie spodnie, czapka okrągła z daszkiem z odznaką harcerczy wodnych otoczoną palmami. Na kołnierzu marynarski granatowy aksamintej paski z odznaką harcerczy wodnych.

c) Tradycyjny ubiór marynarski tj. granatowa bluza marynarska z kołnierzem i czarnym krawatem, długie spodnie granatowe (przesadnie szerokie u dołu niedopuszczalne) beret granatowy jak w p-kie 7a. Instruktorzy jak w punkcie poprzednim. Na bluzie w miejscu tzw. dolka strzeleckiego nosi się granatową paskę ze znakiem harc. druż. wodnych.

UWAGI:

W drużynach i zastępach wodnych umundurowanie musi być **jednolite**. Szczegółowa instrukcja mundurowa będzie wydana oddzielnie jako załącznik do niniejszej „Organizacji”.

7.4. Ubrania ćwiczebne.

Granatowe treningówki gimnastyczne oraz nieprzemakalny „skafander”, trampki lub tenisówki.

8. ODZNAKI

8.1. Odznaką wszystkich harcerczy wodnych jest srebrna lilja na złotej kotwicy.

8.2. Odznaki stopni wodnych

wiosłarz-kajakarz: na lewym rękawie powyżej koczki złote kółko o średnicy 5 cm (szerokość 5 mm) ze złotą kotwicą po środku;

żeglarz: jak wiosłarz z tym, że nad kółkiem znajduje się złoty łuk;

sternik jachtowy: czarny jedwabny pasek szerokości 8 mm na mankietcie rękawa 8 cm od jego końca;

jachtowy sternik morski: 2 paski umieszczone jak wyżej;

kapitan jachtowy: 3 paski umieszczone jak wyżej, odległość pasków od siebie wynosi 4 mm.

8.3. Odznaki funkcji.

Odznaki funkcji będą ustalone odrębną instrukcją.

9. REGULAMIN FLAGOWY

9.1. Banderą harcercskich drużyn wodnych jest flaga barwy czerwonej z białym ukośnym krzyżem i białym kołem w punkcie przecięcia, na którym widnieje czerwona lilja. Stosunek boków jak 5:8.

9.2. Ustala się banderę wielką — 200 cm × 125 cm, zwykłą — 80 cm × 50 cm i małą — 20 × 12,5 cm.

9.3. Banderka harcercska przysługuje wyłącznie drużynom, które otrzymały z Głównej Kwatery Harcerskiej na wniosek KHDW patent flagowy.

9.4. O nadanie patentu flagowego może ubiegać się drużyna która wykazała się wysokim poziomem moralnym, wyrobieniem harcercskim, sumienną pracą, dobrym poziomem wyszkolenia wodnego, wywiązuje się wzorowo ze swoich obowiązków organizacyjnych oraz dysponuje odpowiednią flotyllą w tym co najmniej 1/3 jednostek stanowi jej własność.

9.5. Propozycje harcercskich drużyn wodnych jest flagą w kształcie trójkąta o stosunku boków: 3:5 bar-

wy czerwonej z białym kołem na przecięciu pasów, czerwona lilja w kole. Z kółka do rogów wychodzą 3 białe pasy.

9.6. Propozycja mają prawo używać wszystkie harcercskie wodne jednostki organizacyjne zarejestrowane w Kier. Harc. Druż. Wodn. i uznane za wodne.

9.7. Banderę i proporce nosi się zamiast szaradatu, podnosi się na masztach obozów wodnych na jachtach żeglarskich oraz drążkach flagowych łodzi wiosłowych (na dziobie kajaka).

9.8. Za szczególny wyczyn żeglarski nadaje się drużynie, załozie lub harcerczowi „Błękitną wstęgę”, którą przyniósł się w górnym rogu bandery lub proporca. „Błękitną wstęgę” nadaje Główna Kwatera ZHP.

9.9. Ustala się proporzec honorowy. Jest to błękitny trójkąt o wymiarach 30 na 50 cm ze złotą liljką po środku.

Proporzec honorowy wywieszca się na maszcie obozowym, statku na czas przebywania na nim szczególnie honorowego gościa.

(Załącznik do rozkazu GKHK L. 2/58)

ZAŁĄCZNIK NR 5 OI-1/57 do „INSTRUKCJI O ORGANIZACJI DRUŻYNY HARCECERSKIEJ” DOTYCZĄCY DRUŻYN W SZKOŁACH Z NIEPOLSKIM JĘZYKIEM NAUCZANIA

Drużyny w szkołach z niepoliskim językiem nauczania pracują w oparciu o ogólne zasady obowiązujące w ZHP.

Ze względu na specjalny charakter tych szkół, do ogólnych instrukcji należy wprowadzić następujące uzupełnienia:

1. Zajęcia w drużynach w szkołach z niepoliskim językiem nauczania powinny być prowadzone w języku ojczystym harcerczy.

Teksty prób na stopnie, piosenki, tekst Prawa i Przysiężenia Harcerskiego powinien być wietnym tłumaczeniem tekstu polskiego. Przysiężenie harcercze mogą składać zarówno w języku ojczystym jak i w języku polskim.

Mustrze należy prowadzić w języku polskim (ze względu na to, że wychowanie fizyczne, sport i zespołowość wojskowe w tych szkołach prowadzone jest w języku polskim).

Drużynowy drużyny w szkole z niepoliskim językiem nauczania powinien znać język ojczysty harcerczy.

2. Program zajęć prowadzonych w drużynach powinien zbliżyć i wiązać harcerczy z budownictwem socjalizmu w Polsce, a równocześnie powinien być uzupełniony elementami kultury narodowej harcerczy.

Obok polskich pieśni i tańców ludowych należy wprowadzać do drużyny pieśni i tańce narodowe harcerczy, wiadomości o folklorze, tradycjach postępowych, kulturze ludowej itd. Bohaterem drużyny po-

winien być wspólny bohater obu narodów, lub postępowy działacz narodu, do którego należy harcercze.

Wskazane jest, aby drużyny w zależności od tego jakiej narodowości są harcercze nawiązywały kontakty z odpowiednimi organizacjami litewskimi i młodzieżowymi Białorusi, Czechosłowacji, Litwy i Ukrainy (można organizować wymianę korespondencji, spotkania itp.).

3. Mundur obowiązujący wszystkie drużyny wg instrukcji. Kolor lub motyw dekoracji chust lub krzydek może być zaczerpnięty z macierzystych wzorów ludowych.

4. W wypadku, gdy do jednej drużyny należy młodzież narodowości polskiej i niepolskiej można organizować oddzielne zastępy dla każdej narodowości.

5. Drużyny w szkołach z niepoliskim językiem nauczania podlegają normalnym władzom hufca; na równi ze wszystkimi innymi drużynami korzystają z materiałów pomocniczych, instruktażu, pomocy finansowej, biorą udział w imprezach organizowanych przez hufiec itd.

UWAGI:

Wytłuszczone zawarte w załączniku dotyczą szkół z czeskim, słowackim, litewskim, białoruskim i ukraińskim językiem nauczania. Dla szkół z niemieckim językiem nauczania opracowane zostaną oddzielne wytyczne.

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO
GŁÓWNA KWATERA

(Załącznik do pkt. 22 Rozkazu GKH L. 2/58
z dnia 1.II.58 r.)

**KR-III/58 — INSTRUKCJA O PRZYGOTOWANIACH
DO I OGÓLNOPOLSKIEGO ZŁOTU KRĘGÓW
PRACY W SIERPIEŃ 1959 R.**

1. CEL ZŁOTU

1.1. Złot będzie podsumowaniem działalności kręgów pracy drużynowych zuchów biorących udział w Dwuletnim Zuchowym Wysięgu Pracy tzn. podsumowaniem wyników dwuletniej działalności drużyn zuchowych.

1.2. Perspektywa złotu winna być bodźcem do szybkiego startu i żywej działalności dla organizujących się obecnie w hufcach kręgów pracy drużynowych zuchów.

2. UDZIAŁ W ZŁOCIE

2.1. Udział w zlocie weźmie najlepszy krąg pracy z każdej Chorągwi oraz najlepsze zastępy ze wszystkich pozostałych kręgów.

2.2. Najlepszy krąg pracy z każdej Chorągwi zostanie wytypowany na zbiorce chorągwiowego kręgu rady instruktorów zuchowych po dokonaniu szczegółowej oceny wg kryteriów zawartych w Zasadach Dwuletniego Zuchowego Wysięgu Pracy. Ocena ta zostanie dokonana na trzy miesiące przed terminem rozpoczęcia złotu tzn. do 10 maja 1959 r. (patrz: pkt. 4.4, 4.5, 4.7, 4.8).

2.3. Najlepsze zastępy z pozostałych kręgów wytypowane zostaną na zbiorcach kręgu pracy zorganizowanych na dwa miesiące przed terminem rozpoczęcia złotu tzn. do 10 czerwca 1959 r.

2.4. Hufce, w których nie istnieją jeszcze kręgi pracy będą pracują jedynie zastępy drużynowych zuchów w ramach drużyn (zespołów) drużynowych harcerek, mogą zgłosić udział w wysięgu do 1.XI.58 r. o ile powstałe do tego czasu kręgi będą odpowiadały kryteriom zawartym w zasadach Dwuletniego Zuchowego Wysięgu Pracy.

3. CZAS, MIEJSCE I ORGANIZACJA ZŁOTU

3.1. Złot odbędzie się w sierpniu 1959 r.; będzie trwał 10 dni.

3.2. Miejsce złotu zostanie ustalone w trybie konkursowym, na podstawie rozpatrzenia ofert komend Chorągwi, które chciałyby być gospodarzami Złotu.

3.3. Kręgi pracy przybędą na złot z własnym sprzętem obozowym (małe namioty) i rozbią własne podobozy wchodzące w skład chorągwiowego obozu złotowego. Kręgi będą również musiały zapracować fundusze na pokrycie części kosztów udziału w zlocie.

3.4. Termin, miejsce i szczegółowy program złotu zostaną ogłoszone przez Główną Kwaterę Harcerstwa najpóźniej 1 stycznia 1959 r.

**4. ZASADY DWULETniego ZUCHOWEGO
WYSIĘGU PRACY**

4.1. W Dwuletnim Zuchowym Wysięgu Pracy mogą brać udział wszystkie kręgi pracy drużynowych zuchów.

4.2. W celu wzięcia udziału w wysięgu kręgi pracy winny najpóźniej do 1.XI.1958 r. zgłosić swój udział w wydziałach zuchowych komendy Chorągwi. Decyzja o przystąpieniu do wysięgu winna być podjęta na o zbiorze całego kręgu po zapoznaniu drużynowych z zasadami wysięgu. Kręgi już obecnie pracujące na zasadami udziału.

4.3. O miejscu wzięcia w wysięgu decyduje ocena działalności kręgu pracy, namiestnika i poszczególnych drużynowych dokonana przez wydział zuchowy komendy i chorągwiowy krąg rady.

4.4. W ocenie będzie brane pod uwagę przede wszystkim spełnienie następujących minimumów:

— Poziom krąg drużyn prowadzonych przez członków i uczestników kręgu jest co najmniej zadowalający.

— Likwidacja anomalii kadrowych w drużynach; drużynowy prowadzi tylko jedną drużynę, każdy drużynowy posiada jednego lub dwóch przyboycznych, wszystkie drużyny mają opiekunów.

— Wszyscy drużynowi i przyboyczni biorą systematycznie udział w pracy kręgu.

— Krąg pracy rozwija wszechstronna działalność: radzi nad najważniejszymi sprawami ruchu zuchowego w hufcu, omawia najważniejsze wychowawcze aspekty pracy zuchowej, doskonali praktyczne umiejętności drużynowych, organizuje harcercskie i towarzyskie życie zespołu drużynowych.

— Krąg pracy wzbogaca skarbiec zuchowy nowymi pomysłami gier, ćwiczeń, zabaw, piosenek, projektów do majsterki itp. Pomysły przysyłane są za pośrednictwem wydziałów zuchowych do redakcji „Zuchowych Wiści”.

— Krąg pracy przeprowadził jakieś społeczne akcje, którymi zdobył sobie uznanie w środowisku.

— Krąg pracy uczy drużynowych korzystania z podręczników zuchowych, „Zuchowych Wiści”, książek i czasopism.

— Krąg pracy zorganizował przynajmniej jeden obóz, zwinowski lub obóz wędrowny (minimum 10-dniowy).

— W hufcu prowadzone są kursy końcowkowe w celu przygotowywania nowych drużynowych i przyboycznych.

— Namiestnik wraz z kręgiem pracy organizuje jedno doroczne święto zuchowe hufca.

— W wyniku tej działalności kręgu systematycznie podnosi się poziom zespołu drużynowych zuchów w hufcu; wzrasta ilość doświadczonych drużynowych (jeśli nie w stosunku do nowicjuszy, to przynajmniej

cyfra bezwzględna), wzrasta znaczenie zespołu zuchowego w pracy hufca.

Działalność kręgu znajduje wyraźne odbicie w podniesieniu poziomu pracy wychowawczej w drużynach.

4.5. Automatycznie natomiast wyklucza krąg spośród pretendujących do I miejsca w Chorągwi i wyjazdu całego zespołu na złot:

— Zmniejszenie się stanu ilościowego drużyn zuchowych lub rozwiązywanie drużyn bez uzasadnionych przyczyn.

— Odpływ drużynowych przekraczający 40% stanu w stosunku rocznym.

— Obniżenie się poziomu pracy zuchowej z innych przyczyn.

4.6. Etapowe oceny udziału w wysięgu dokonane zostaną w czerwcu 1958 r. i w styczniu 1959 r. Kręgi pracy, które uzyskają w czasie tych ocen najlepsze miejsce zostaną wyróżnione nagrodami.

4.7. Ostateczna ocena dokonana w wyżej podanym terminie (patrz pkt. 2.2.) zdecydowanie o udziale w zlocie.

4.8. Wydz. zuchów komendy i chorągwiowy krąg rady dokonuje wspomnianych ocen po szczegółowym zwizytowaniu pracy zuchowej w pretendujących do I miejsca hufcach. Komenda Chorągwi może w oparciu o zasady Dwuletniego Wysięgu opisać punktacją ustalającą dokonanie oceny. Punktacja podlega zatwierdzeniu przez GKH.

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO
GŁÓWNA KWATERA HARCERSTWA

ROZKAZ L. 3/58

1. ZARZĄDZENIA STAŁE OBOWIĄZUJĄCE

1.1. **Zatwierdzenie instrukcji i regulaminów.**
a) Wprowadzam „K2-III/58 Regulamin książeczek służbowych instruktorów”, który stanowi załącznik do niniejszego rozkazu.

1.2. **Zmiany w instrukcjach i regulaminach.**
a) Wprowadzam zmianę w „K5-IV/57 Instrukcji w sprawie zdobywania stopni instruktorów”, która stanowi załącznik do Rozkazu GKH L. 7/57 pkt. 1.1. b) z dnia 6 kwietnia 1957 r. Punkt 2.1. rozdziału II Postanowienia szczegółowe — otrzymuje brzmienie następujące:

1.2.1. Próba przeprowadza:
— na stopień przewodnika — przewodniczący komisja prób instruktorów przy Komendzie Chorągwi, — na stopień podharcemistrza — podharcemistrz komisja prób instruktorów przy GKH lub przy Komendzie Chorągwi mianowana rozkazem GKH,

— na stopień harcemistrza — harcemistrz komisja prób instruktorów przy GKH.

b) Unieważniam punkty 2.2. i 2.3. A-IV/57 Instrukcji o „Książce drużyny”, książce pracy drużynowego

**5. KRYTERIA TYPOWANIA
NAJLEPSZYCH ZASTĘPÓW NA ZŁOT**

5.1. Najlepsze zastępy z pozostałych kręgów pracy typowane będą na podstawie oceny dokonanej na zbiorce kręgu (liczebność zastępy 8–10 osób).

5.2. W ocenie należy brać pod uwagę szczególnie następujące aspekty pracy zastępy:

— stabilność zespołu zastępy i systematyczność pracy w okresie między zbiorcami kręgu,
— poziom pracy drużyn zuchowych prowadzonych przez członków zastępy,
— aktywność i inwencja członków zastępy w ogólnej pracy kręgu.

5.3. Etapowe oceny pracy zastępów winny być dokonywane co kwartał oraz dodatkowo po każdym obozie kręgu. Najlepsze zastępy należy wyróżniać nagrodami honorowymi (np. przedchodni totem).

5.4. Ocena końcowa zdecydowanie o udziale w zlocie. Winna ona uwzględniać cały okres dwuletniego wysięgu.

6. UWAGI KOŃCOWE

6.1. Ogólnopolski Zlot Kręgów Pracy mogą poprzedzić Złoty Chorągwiowe. Decyzję w tej sprawie podejmie GKH na podstawie wniosku komend Chorągwi.

6.2. Bieżące informacje i zalecenia dotyczące przygotowań do złotu zamieszczane będą w „Informatorze Organizacyjnym Działu Zuchów GKH”.

Warszawa, dn. 1 marca 1958 r.

zuchów i innych dokumentach obowiązujących w drużynie zuchów”, która stanowi załącznik do Rozkazu GKH L. 15/57 pkt. 1.1. d. z dnia 25 czerwca 1957 r. i zatwierdzam do użytku, „Książkę pracy drużynowego zuchów” wydaną przez CSH w br.

o) Unieważniam „G3-IV/57 Instrukcja w sprawie zwrotu kosztów podróży i przeniesień służbowych pracowników Związku Harcerstwa Polskiego”, która stanowi załącznik do Rozkazu GKH L. 11/57, pkt. 1.1. c. z dnia 26 kwietnia 1957 roku.

Równocześnie zatwierdzam „G3-III/58 Instrukcja w sprawie zwrotu kosztów podróży i przeniesień służbowych pracowników Związku Harcerstwa Polskiego”, która stanowi załącznik do niniejszego rozkazu.

2. ZARZĄDZENIA BIEŻĄCE

2.1. Zatwierdzam jako obowiązujące ogólne założenia programowo-organizacyjne pod nazwą „Harcerska Akcja Letnia 1958 r.”, podane do wiadomości i przyjęte na odprawie Komendantów Chorągwi w dniu 9.II.58 r. oraz ogłoszone w Nr 32 Biuletynu Informacyjnego GKH.

2.2. Zatwierdzam instrukcję o organizacji obozów letnich w roku 1958, która stanowi załącznik do niniejszego rozkazu.

2.3. Podaję do wiadomości, że Centralna Składnica Harcerska dla prawidłowego zaopatrzenia drużyn w artykuły sprzętu i umundurowania organizantów stolska harcerskie w sieci sklepów PSS, MHD lub PZGS. Stolska organizowane będą we wszystkich miastach w których CSH lub Spółdzielnie Harcerskie nie posiadają własnych sklepów.

W związku z powyższym polecam Komendom Chorągwi i Hufców zająć się tą sprawą na swoim terenie. (Szczegółowo sprawy te określi oddzielne pismo GKH).

2.4. Przypominam, iż wszelkie radiostacje używane przez jednostki harcerskie muszą się stosować do przepisów obowiązujących w tym zakresie na terenie Państwa Polskiego.

W stosunku do popełniających wykroczenia stosowane będą surowe sankcje, aż do odebrania sprzętu i postawienia wniosku do odpowiednich władz o cofnięcie licencji.

Bezwzględnie zabronione jest użytkowanie radiostacji przez osoby nie posiadające licencji.

W razie wykrycia tego rodzaju przekroczenia do odpowiedzialności pociągnięty będzie również Komendant danego Hufca oraz Chorągwi.

Szczegółowe dane dotyczące trybu pracy wszelkich radiostacji używanych w ZHP zawarte są w instrukcji wydanej w tej sprawie przez Główną Kwaterę Harcerską.

6. CHORĄGWIE

6.1. Przyjęcie do wiadomości wyników wyborów.

Chorągiew Łódzka

Zwalniam z funkcji członka Komendy p.m. Teodusa Bargiela.

Chorągiew Wrocławska (Dolnośląska)

Zwalniam z funkcji członka Komendy hm. Zygryda Musiódłowskiego.

6.3. Inne mianowania w Komendach Chorągwi.

W Komendzie Chorągwi Katowickiej mianuję:

Kierownika Wydziału Finansowo-Gospodarczego — Włodzimierza Markowskiego.

W Komendzie Chorągwi Warszawskiej mianuję:

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — hm. Jan Rossmann

Kierownik Wydziału Kształcenia Kadry — hm. Anna Zawadzka

Kierownik Wydziału Obozów, Turystyki i Imprez Masowych — hm. Zygmunt Syrokowski

Z-ca Kier. Wydziału Obozów Turystyki i Imprez Masowych — p.m. Henryka Jakubowska

Kierownik Wydziału Finansowo-Gospodarczego — hm. Stanisław Lange

6.4. Mianowania członków Komisji Prób.

Mianuję Komisję Prób Instruktorskich na Stopień Podharcmistrza-Podharcmistrzyni (specjalności har-

cerskiej) przy Komendzie Katowickiej Chorągwi Harcerskiej w następującym składzie:

hm. Józef Haensel — przewodniczący
hm. Piotr Frydel — z-ca przewodniczącego
hm. Zygmunt Korek — z-ca przewodniczącego
hm. Stanisław Chladek — członkowie
hm. Wanda Czarkańska
p.m. Zbigniew Gregorowicz
hm. Adela Korczyńska
hm. Kazimierz Smola
p.m. Bolesław Sachodolski
hm. Antoni Włodek
hm. Lucja Zawada.

6.6. Inne zwolnienia w Komendach Chorągwi.

W Komendzie Chorągwi Warszawskiej zwalniam z funkcji:

Kierownik Wydziału Kształcenia Kadry — hm. Jan Rossmann

Z-ca Kier. Wydziału Kształcenia Kadry — hm. Anna Zawadzka

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — hm. Zygmunt Syrokowski

7. GŁÓWNA KWATERA

7.2. Mianowania w Głównej Kwaterze.

— Mianuję p.m. Leszka Błaszczyka instruktorem do spraw terenowej prasy harcerskiej.

— Mianuję:

Zastępcą szefa GKH do spraw akcji letniej — hm. Mieczysława Klęsa

Szefem Sztabu „Wieś” — hm. Franciszka Mleczko

Szefem Sztabu harcerskiej akcji letniej młodzieży starszej „HALMS” — hm. Roberta Augustyniaka

Szefem Sztabu centralnej akcji szkoleniowej „CAS 58” — hm. Jacka Węgrzynowicza.

Komendantem centralnej zuchowej akcji szkoleniowej — hm. Marka Wardęckiego.

Kierownikiem międzynarodowej akcji letniej „MALTA” — hm. Janusza Przezborskiego.

Upoważniam Szefów Sztabów i komendantów akcji do wydawania dalszych szczegółowych wytycznych programowych i organizacyjnych dotyczących poszczególnych akcji.

8. MIANOWANIA INSTRUKTORÓW

8.3. Przyznanie stopnia podharcmistrza.(yn).

Na wniosek Komisji Próby przyznaje stopień podharcmistrza.(yn) następującym drużynom i drużynom:

Główna Kwatera Harcerska

Aleksander Musiał

Chorągiew Białostocka

Stanisław Bajko
Ignacy Butwiłowski
Zofia Cebeterowicz
Aleksander Lasek
Ryszard Siegieniewicz
Stanisław Zalewski

Chorągiew Bydgoska

Jan Glodek
Teodor Piotrowski

Cezary Wała
Antoni Żurawski

Chorągiew Katowicka

Augustyn Baszon
Ludwik Biernacki
Stefania Dąbrowska
Marian Gawroński
Konstanty Kierat
Franciszek Kisperski
Zdzisława Korzec
Stanisław Kosteński
Tadeusz Pielaś
Władysław Perkowski
Luiza Sierna
Jerzy Urlik
Jan Żeliński

Chorągiew Kielecka

Leszek Naskręt
Marian Stachurski
Zbigniew Stychno
Zdzisław Szczęśniak
Alfred Wiktorowski
Henryk Winiarski

Chorągiew Koszalińska

Kazimierz Głowacki
Zbigniew Michta
Witold Ostrowski
Zygmunt Zmuda

Chorągiew Krakowska

Maria Drelicharz
Eugeniusz Forýs
Józef Gnutek
Bogusław Molenda
Janina Morawska
Maria-Irena Pawłowska
Maria Piotrowicz
Adam Rozkrut
Anna Szeliaga
Zbigniew Witosiński
Ryszard Wróblewski

Chorągiew Lubelska

Franciszek Baraniuk
Janina Biedocha
Zofia Ciocezek
Henryk Czarnobil
Zbigniew Chmielewski
Stanisław Chodak
Jerzy Górnicki
Henryk Haraszkievicz
Krystyna Kubicka
Józef Lawenda
Stanisława Piskorska
Stefan Smolarz
Teresa Starak
Andrzej Tomala

Chorągiew Ziemi Łódzkiej

Benedykt Budek
Witold Fryta
Zdzisław Grobelny
Genowefa Kowalczyk
Ryszard Król

Bronisław Kubiale
Zbigniew Tobjański
Tadeusz Witczak
Jan Zaspka

Chorągiew Olsztyńska (Warmińsko-Mazurska)

Jan Chlebowicz
Józef Romanowski
Krystyna Toda

Chorągiew Opolska

Marta Leszczyńska

Chorągiew Rzeszowska

Jan Balawender
Józef Goleń

Chorągiew Warszawska

Zbigniew Badowski
Maria Błńska
Hanna Chrabelska
Barbara Dobrowolska
Leszek Gaszych
Tadeusz Grzyniewski
Zbigniew Justowski
Antoni Kawiński
Alina Lewińska
Irena Oborska
Cecylia Popiel-Berka
Ireneusz Aleksander Smół
Magdalena Stamatello
Wanda Tezbir
Tadeusz Zebrowski

Chorągiew Mazowiecka

Zbigniew Olejzki

Chorągiew Wrocławska (Dolnośląska)

Zofia Bacowska
Eugeniusz Dąbrowski
Marian Dziurka
Adolf Falkowski
Zbigniew Jahura
Czesław Kania
Jadwiga Kowalik
Ryszard Krassowski
Anna Lyszcz
Marian Pindel
Zbigniew Skotarczak
Lucjan Sosnowski
Stanisław Świercz
Danuta Zwolińska

Chorągiew Zielonogórska

Henryk Czerkawski
Marian Kałężny
Ryszard Kochoanowski
Tadeusz Kowalski
Józef Królak
Edward Lewandowski
Eugeniusz Lichowski
Kazimierz Marzewski
Helena Misar
Zbyszek Pacholski

Henryk Paszkiewicz
Zygmunt Piechowiak
Czesław Pierzgański
Walenty Robowski
Henryk Stanisławski
Władysław Talaga
Karol Żurawowicz

Na wniosek Komisji Weryfikacyjnych przyznają stopień podharcmistra(yni) następującym druhnom i druhom:

Główna Kwatera Harcerstwa
Maria Dańkowska-Majkowa
Bolesław Krasuski

Chorągiew Koszalińska
Kazimierz Malliz

Chorągiew Krakowska
Józef Czyżowski
Tadeusz Taborek

Chorągiew Rzeszowska
Andrzej Riss
Ryszard Rygiel
Stanisław Vogel

Chorągiew Wrocławska (Dolnośląska)
Jerzy Menich

Chorągiew Zielonogórska
Jerzy Wybieralski

Na wniosek Komisji Próby przyznają stopień podharcmistra(yni) ze specjalnością zachową następującym druhnom i druhom:

Chorągiew Białostocka
Zbigniew Kamionowski
Józef Krasuski
Edward Pieczyłowski
Amelia Snopkówna
Stanisław Wasilewski

Chorągiew Bydgoska
Zbigniew Lewandowski

Chorągiew Katowicka
Andrzej Malik

Chorągiew Krakowska
Kryszyna Kizem
Barbara Stopa

Chorągiew Mazowiecka
Zofia Kacorek

Chorągiew Zielonogórska
Jan Bielek
Pelagia Wajman

8.5. Otwarcie próby na stopień harcmistra(yni).
Otwieram próbę na stopień harcmistra(yni) następującym druhnom i druhom:

Główna Kwatera Harcerstwa
phm. Maria Dańkowska-Majkowa
phm. Bolesław Krasuski

Chorągiew Białostocka
phm. Tadeusz Dziubiński
phm. Wacław Jakubowski
phm. Tadeusz Linda
phm. Janina Rybicka
phm. Regina Sargun
phm. Jadwiga Szczesna
phm. Ryszard Weber

Chorągiew Koszalińska
phm. Maria Mazur

Chorągiew Ziemi Łódzkiej
phm. Tadeusz Daszkiewicz
phm. Zofia Skowrońska
phm. Jerzy Skowroński

Chorągiew Olsztyńska (Warmińsko-Mazurska)
phm. Danuta Duda
phm. Eżena-Barbara Jankowska
phm. Mieczysław Krajewski
phm. Olgiard Lewicki

Chorągiew Rzeszowska
phm. Mieczysław Edward Dec
phm. Jan Kwasnowski

Chorągiew Szczecińska
phm. Jerzy Ebert
phm. Stanisław Gabryśiak
phm. Edmund Sereżyński

9. URLOPY, REZERWA, ZMIANY PRZYDZIAŁÓW,
COFNIECIE STOPNI, KARY ORGANIZACYJNE,
ZWOLNIENIA INSTRUKTORÓW

9.1. Urlopy instruktorskie.
a) Udzielam urlopu instruktorskiego hm. Janowi Schalterowi z Chorągwi Warszawskiej do dnia 31 maja 1958 r.
b) Udzielam urlopu instruktorskiego dh. Irenie Wysockiej z Chorągwi Warszawskiej do dnia 30 czerwca 1958 r.

11. SPROSTOWANIA

1. W broszurze „Znaki Harcerskich Szubł i sprawności dla młodzieży starszej” na str. 23 w 7 wierszu od góry wkrađ się błąd. Po słowach „try sprawności” powinien być dwukropk. Tzn. powinno być: „Zdobywający znak szubły ochrony przyrody, winien uzyskać trzy sprawności: ochrony przyrody, oraz dwie z dziedziny krajoznawczo-przyrodniczej”.

Czuwaj!

Naczelnik Harcerstwa
(-) Zofia Zabrzeńska, hm

(załącznik do rozkazu GKH L. 3/58)

.K2-II/58 REGULAMIN

KSIĄŻECZEK SŁUŻBOWYCH INSTRUKTORSKICH

1. ZAŁOŻENIA OGÓLNE

1.1. Książeczka służbowa instruktorska jest wewnątrzorganizacyjnym dokumentem osobistym instruktora ZHP, stwierdzającym jego przynależność do korpusu instruktorskiego Związku Harcerstwa Polskiego.

1.2. Książeczka służbowa instruktorska jako dokument wewnątrzorganizacyjny może być okazywana jedynie przedstawicielom władz harcerskich, nie może służyć natomiast do legitymowania się zamiast dowodu osobistego.

1.3. Książeczkę służbową instruktorską otrzymują tylko czynnie pracujący instruktorzy wybrani do władz harcerskich lub mianowani rozkazem na funkcje przez Główną Kwaterę Harcerstwa, Komendy Chorągwi, Komendy Hufców, weryfikowani, lub ci którzy otrzymali stopień instruktorski po Zjeździe Łódzkim.

1.4. W razie zawieszenia instruktora w prawach instruktorskich przez instancję harcercską lub komisję dyscyplinarną, książeczka winna być odebrana przez instancję zawieszającą i przechowana do odwołania zawieszenia.

1.5. W razie usunięcia (zwolnienia) instruktora z ZHP, książeczka winna być odebrana i przesłana do Głównej Kwatery Harcerstwa, gdzie zostanie przechowana wraz z aktami danego instruktora.

1.6. W wypadku zagubienia lub skradzenia książeczki należy drogą służbową zgłosić w jak najkrótszym terminie do Głównej Kwatery Harcerstwa, podając serię i numer książeczki, okoliczności zagubienia (skradzenia) oraz ogłosić w prasie jej unieważnienie.

2. TRYB WYDAWANIA KSIĄŻECZEK SŁUŻBOWYCH INSTRUKTORSKICH

2.1. Książeczki służbowe instruktorskie są wydawane:

przez Główną Kwaterę Harcerstwa instruktorem GKH, centralnych instytucji harcerskich oraz instruktorem Komendy Chorągwi.

przez Komendy Chorągwi instruktorem komend hufców i drużynowym.

2.2. Książeczkę służbową instruktorską wystawia się instruktorem na podstawie następujących dokumentów:

1. Karty Ewidencyjnej Instruktora Związku Harcerstwa Polskiego wzór A1.

2. Zaświadczenia o weryfikacji lub zaświadczenia o mianowaniu na stopień.

3. Wniosek Komendanta Hufca — Chorągwi o wydanie książeczki służbowej instruktorskiej.

3. SPOSÓB WYPEŁNIANIA KSIĄŻECZKI SŁUŻBOWEJ INSTRUKTORSKIEJ

3.1. Książeczka winna być wypełniona czytelnym piśmem, tuszem lub stramentem.

3.2. Fotografię na książeczce należy opieczkować małą okrągłą pieczęcią instancji wydającej, w lewym dolnym rogu. Książeczka bez fotografii jest nieważna.

3.3. Książeczkę na stronie trzeciej ma prawo podpisywać Naczelnik Harcerstwa i Komendant Chorągwi, a w razie nieobecności upoważnieni zastępcy.

3.4. W rubryce: „Stopnie instruktorskie” należy wpisać aktualnie posiadany przez instruktora stopień. W wypadku, gdy instruktor był weryfikowany, a następnie mianowany należy wydać mu książeczkę według ostatniego stopnia instruktorskiego. Instruktorem bez stopnia rubryki tej się nie wypełnia.

3.5. Ważność książeczki będzie przedłużana na okres jednego roku. Ważność książeczki może przedłużyć:

Główna Kwatera Harcerstwa dla instruktorów GKH, centralnych instytucji harcerskich i instruktorów Komend Chorągwi.

Komenda Chorągwi dla instruktorów komend hufców i drużynowych.

Przedłużenie ważności w książeczkach podpisuje Naczelnik Harcerstwa i jego zastępcy, lub Komendant Chorągwi i jego zastępcy.

3.6. W rubryce: „Pełnione funkcje” podaje się funkcje aktualnie pełnione, ogłoszoną rozkazem odnośnej instancji harcerskiej. W razie pełnienia kilku funkcji podaje się zasadniczą.

3.7. W rubryce: „Ukończone kursy i obory dla instruktorów”, należy wpisywać kursy i obory odbyte po Zjeździe Łódzkim. Adnotacje wpisuje tu komendant kursu (oboru) potwierdzając podpisem i pieczęcią kursu (oboru) lub w razie nieposiadania pieczęćki kursu, pieczęcią instancji harcerskiej organizującej kurs (obór). Adnotację o kursach i obozach ukończonych przed terminem wystawienia książeczki wpisuje na podstawie karty ewidencyjnej instancja wydająca książeczkę.

3.8. Kwartalnie opłacanie składek członkowskich potwierdza:

Komenda Hufca — instruktorem hufca i drużynowym,

Komenda Chorągwi — instruktorem Chorągwi, GKH — instruktorem GKH i centralnych instytucji harcerskich.

3.9. W rubryce: „Różne” wpisuje się pochwały i kary oraz inne uwagi. Prawo wypełniania tej rubryki ma:

Komenda Hufca drużynowym,

Komenda Chorągwi wszystkim instruktorom Chorągwi,

Główna Kwatera Harcerstwa wszystkim instruktorom Związku,

Komendy kursów i obozów instruktor-
skich uczestnikom danych kursów (obozów).

3.10. Rubrykę: „Aktualny adres”: wypełnia po-
siadacz książeczki.

4. DOKUMENTACJA

Z WYDAWANIA KSIĄŻECZEK SŁUŻBOWYCH

4.1. Blankiety książeczek są drukami ściślego zara-
chowania. W razie pomyłki przy wypełnianiu ksią-
żeczki, blankiet należy zachować w celu protokołar-
nego zniszczenia. Komendy Chorągwi przesyłają tego
rodzaju blankiety do GKH.

4.2. Podstawową dokumentację wydawania ksią-
żeczek stanowi:

— rejestr wydanych książeczek służbowych instruk-
torskich,

— kartoteka wniosków o wydanie książeczek.

Główna Kwatera prowadzi kartotekę wno-
sków dla instruktorów instancji centralnych i in-
struktorów K. Ch.

Komendy Chorągwi prowadzą kartotekę
wniosków dla instruktorów komend hufców i druży-
nowych.

4.3. Blankiety książeczek zostaną oznaczone seria
z numerem.

4.4. Komendy Chorągwi otrzymują każdorazowo
blankiety książeczek na piśmie zapotrzebowanie
podpisane przez Komendanta Chorągwi po rozliczeniu
się z pobranych uprzednio blankietów. Pobiera je w
GKH upoważniony przez Komendanta Chorągwi in-
struktor.

4.5. Książeczki służbowe instruktorskie są odpłat-
ne w wysokości 2 zł za jedną. Powyższą kwotę wpla-
ca instruktor przy odbiorze książeczki do kasy in-
stancji wydającej.

Chorągiew
Hufiec

Uwaga: wypełnia się w 2-ch egzempl.
(wzór A2)

WYKAZ EWIDENCYJNYCH KART INSTRUKTORA
ZHP Z WNIOSEM O WYDANIE KSIĄŻECZEK
SŁUŻBOWYCH INSTRUKTORSKICH

Lp.	Nazwisko i imię	Nr zaświadczo- w o weryfik. (mianowaniu na stop.)	Nr karty ewiden- cyjnej	Uwagi

Komendant Hufca

(podpis i pieczęć)

Komendant Chorągwi

(podpis i pieczęć)

Wzór A.3

REJESTR WYDANYCH KSIĄŻECZEK
SŁUŻBOWYCH INSTRUKTORSKICH

Lp.	Nazwisko i imię	Data ur.	Chorągiew	Hufiec	Seria i nr książeczki	Pokwitowanie odbioru

(Załącznik do Rozkazu GKH L. 3/58)

G3-II/58 — INSTRUKCJA
W SPRAWIE ZWROTU KOSZTÓW PODROŻY
I PRZENIESIEN SŁUŻBOWYCH PRACOWNIKÓW
ZWIĄZKU HARCEKSTWA POLSKIEGO

I. ZAŁOŻENIA OGÓLNE

a) Ustalono niżej zasady wypłaty należności za
wyjazdy służbowe dotyczą osób odbywających podró-
ż na podstawie delegacji służbowej wydanej przez wła-
ściwą instancję ZHP na wezwanie wyższej instancji.

b) zasady wypłacania zwrotu kosztów podróży i
diety uczestnikom kursów i narad.

c) Instrukcja ustala również zasady zwrotu kosz-
tów przeniesienia. Dotyczą one pracowników etat-
owych ZHP w wypadkach przeniesienia do pracy w
innej miejscowości na podstawie wniosku danej in-
stancji i decyzji Kwatery Głównej ZHP.

II. ZASADY ROZLICZENIA WYJAZDÓW
SŁUŻBOWYCH

a) Należność za wyjazdy służbo-
we obejmuje następujące rodzaje wydatków:

— diety — koszty podróży — inne przejazdy —
noclegi.

b) Wysokość diet: W obrębie powiatu

przysługuje dieta w wysokości zł 18.— za 1 dobę. Po-
za obrębem powiatu przysługuje dieta w wysokości
zł 21.— za 1 dobę. Delegowanym przez Chorągiew
Warszawa m. i Łódź m. (miasta wydzielone) i przez
hufce w miastach wydzielonych, do instancji podleg-
łych — diety nie przysługują. Podstawą do wylicze-
nia diet jest potwierdzenie obecności w terenie z do-
kładnym podaniem czasu przyjazdu i wyjazdu.

c) Ilość diet oblicza się wg czasu pobytu
w terenie:

— do 8 godz. pobytu w terenie — dieta nie przy-
sługuje,

— ponad 8 do 12 godz. pobytu w terenie — pół diety,

— ponad 12 do 24 godz. pobytu w terenie — cała
dieta,

— ponad dobę do 8 następnego godz. — 1½ diety,

— trzecią, czwartą i następną doby wyliczać należy
tak jak drugą dobę,

— ponad dobę i ponad następnym 8 godz. do 24
godz. — dwie diety.

Przykłady:

- pobyt w podróży w godz. od 9,00 — (8 godzin) diety nie przysługują.
- pobyt w podróży w godz. od 9,00 — 21,00 (12 godzin — pół diety).
- pobyt w podróży w godz. od 5,00 do 19,00 (14 godzin) — cała dieta.
- pobyt w podróży od 1/II godz. 18,00 do 2/II godz. 20,00 (doba i 2 godziny półtorę diety).
- pobyt w podróży od 1/II godz. 8,00 do 2/II godz. 17,00 (doba i 9 godz.) dwie diety.
- pobyt w podróży od 3.I godz. 23,00 do 10.I godz. 6,00 (6 diet i 9 godz.) sześć i pół diety.
- pobyt w podróży od 3.I godz. 23,00 do 10.I godz. 8,00 (6 dob i 9 godz.) siedem diet.

Osobom delegowanym korzystającym z bezpłatnego wyżywienia diety nie przysługują, jeżeli czas trwania podróży jest niższy niż 8 godzin. Diety przysługują podróżni jest niższy niż 8 godzin, z tym jednak, że czasu trwania przejazdów w obie strony nie łączy się. Np. osoba udająca się do GKH na naradę wyjechała z Gdańska o godz. 22,00, przyjazd do Warszawy następnego dnia godz. 4,00. Czas trwania podróży w jedną stronę 6 godz., diety nie przysługują.

Uczestnik narady udający się ze Szczecina do Warszawy — czas trwania podróży 11 godzin w jedną stronę — przysługują 2 razy po 1/2 diety.

d) Zwrot kosztów podróży oblicza się wg cen biletów kolejowych lub autobusowych, uwzględniając przy tym bilety okresowe i zniżki kolejowe.

— W podróżach służbowych do 100 km pracownikom etatowym na ryczałtach oraz instruktorom nieetatowym przysługuje przejazd pociągami osobowym lub pociesnym w wagonie klasy II. Powyżej 100 km przysługują przejazdy w wagonie klasy I.

Podczas podróży w godzinach nocnych trwających dłużej niż 6 godz. przysługują przejazdy w wagonie spyalnym II klasy. Przy rozliczeniu kosztów podróży należy dołączyć bilet spyalnny. Wpłaty za przejazdy autobusami należy rozliczać na podstawie załączonych biletów, zwracając przy tym uwagi na ich aktualność.

e) **Inne przejazdy** — dotyczą przejazdów miejsciami środkami lokomocji. W tych wypadkach przysługują ryczałt w wysokości zł 1,50 za każdą miejscowość w której są miejscie środki lokomocji (tramwaje, autobusy, itp.).

Osoby delegowane posługujące się własnymi środkami lokomocji jak motocykle i rowery otrzymują zwrot kosztów podróży wg następujących stawek:

- a) motocykl — 0,50 zł za 1 km
- b) rower — 0,30 zł za 1 km

Hość przejeżdżanych kilometrów winna być potwierdzona przez odpowiednie władze — wojewódzkie, powiatowe.

f) **Noclegi.**

— Zwrot na koszty noclegu wypłaca się w wysokości wykazanej na rachunku, który należy załączyć do rozliczenia. Korzystać należy z najtańszych hoteli,

jeśli w danej instancji nie ma własnego pokoju gościnnego.

— Za noclegi nie udokumentowane rachunkiem firmowym (firmowym) wypłaca się ryczałt w wysokości 8 zł za każdy nocleg. W wypadku jeśli pobyt w tej samej miejscowości trwa bez przerwy (dłużej) niż 5 nocy wszystkie następnie ryczałty wylicza się po 4 zł.

g) Uczestnikom kursów, obozów, zimowisk itp. przysługuje zwrot kosztów podróży z miejsca zamieszkania do obozów, kursów pociągami osobowym lub pociesnym II klasy. Przejazdy wagonami spyalnymi podróży również nie przysługują. Kadry uczestniczące w kursach, obozach itp. rozlicza się koszty podróży wg zasad obowiązujących w ZHP.

h) Osobom delegowanym na narady w GKH i w Choragwiach oraz uczestnikom kursów, obozów itp. **nie wolno** wystawiać delegacji. Osoby te otrzymują skierowania, a zwrot kosztów podróży pobiora na rachunkach kosztów podróży w GKH i w Choragwiach. Eventualnie zaliczki na narady uczestnicy zwracają po powrocie w swoich instancjach.

i) **Zaliczki na koszty podróży.**

Zaliczki na koszty podróży mogą być wypłacane na podstawie zleceń wypłaty akceptowanych przez osoby delegujące w wysokości nie wyższej, niż 75% przewidywanych kosztów. Przy wypłacie zaliczek osobom nie pracującym etatowo na zleceniu wypłaty wypisać ich adres zamieszkania i miejsce pracy z dozwodu osobisteo.

Termin rozliczeń k.p. ustala się do 3 dni po zakończeniu podróży.

III. PRZENIESIENIA SŁUŻBOWE

a) Przeniesienie służbowe pracownika może nastąpić za zgodą Kwatery Głównej ZHP.

b) Przeniesionemu zwraca się koszty przewozu urządzenia domowego. Zwroty kosztów za przewóz przysługują w wysokości taryfy kolejowej.

c) Pracownik przeniesiony na teren innego województwa mający na swym wyłączeniu inne wydatki rodzinne otrzymuje ryczałt na pokrycie innych wydatków związanych z przeniesieniem w wysokości 100% jednorazowego uposażenia zasadniczego bez opodatkowania.

d) Pracownik przeniesiony w terenie tego samego województwa posiadający na swym wyłączeniu utrzymaniu rodzinne otrzymuje ryczałt 50% jednorazowego uposażenia zasadniczego. Samotni ryczałtu nie otrzymują.

e) W razie przeniesienia pracownika na własną prośbę nie przysługują żadne należności. Mogą one jednak być przyznane w całości lub w części wg decyzji kierownictwa Kwatery Głównej ZHP.

f) Osoba zalecająca przeniesienie pracownika oraz akceptująca wypłatę należności bez zgody pracownika oraz akceptująca wypłatę należności bez zgody Kwatery Głównej ZHP będzie obciążona wypłatą sumą.

(Załącznik do Rozkazu GKH L. 3/58)

INSTRUKCJA
O ORGANIZACJI OBOZÓW LETNICH W R. 1958I. PLAN HARcerskiej AKCJI LETNIEJ
W ROKU 1958 OBEJMUE:

A. AKCJA MŁODZIEŻOWA:

Głównie lipiec
event. sierpień1. kierowana przez Komendy Chorągwi.
a) Obozy młodzieży harcerskiej — założenia programowe pod hasłem

"Wyjdź w świat z obozu, zobacz, poznaj, pomóż".

Jedna wspólna akcja dla wszystkich harcerzy „Dzień walki o chleb”.

b) Kolonie zachowe według możliwości Komend Chorągwi oraz eksperymentalne kolonie zachów wiejskich w mieście.

2. Kierowana przez Sztaby Centralne przy współdziałaniu Komend Chorągwi.

koniec czerwca
i początek
września.

a) Lato wiejskich drużyn „Wies” — akcja aktywizacji harcerstwa na wsi.

b) Harcerska akcja letnia młodzieży starszej „Hajms” oparta o poważne zadania społeczne, skoncentrowana na następujących terenach:

1. Bieszczady — organizator — Chorągiew rzeszowska i krakowska

2. Mazury — organizator — Chorągiew warszawska

3. Rajd — organizator — Chorągiew gdańska.

4. Szlak Harcerskiej Służby — organizator KIMB.

5. Międzynarodowa Akcja Letnia „MALTA” kierowana przez GKH.

W zasadzie
lipiec.

1. Międzynarodowy Obóz w Polsce.

2. Udział w międzynarodowych obozach pionierskich zagranicą.

3. Wymiana z Jugosławią.

4. Wyieczniki turystyczne do NRD i CSR.

B. AKCJA SZKOLENIOWA

Ilość
uczest. terminy

1. C.A.S. — '58

Centralne Szkolenie Instruktorów szczebla hufca i kursy specjalne. Kieruje GKH przy współdziałaniu Komend Chorągwi.

1.850 sierpień

2. Szkolenie instrukt. w terenie. Różne kursy instruktorskie zwłaszcza drużynowych w Chor. i Hufcach.

5.000 głównie
lipiec

3. C.Z.A.S.

Centralne Szkolenie Instruktorów Zachowych z przykursowymi koloniami.

Prowadzi GKH przy współdziałaniu Komend Chorągwi.

zuch. 540 lipiec
400

4. Szkolenie instruktorów zachowych w terenie.

W zasadzie kursy drużynowych z koloniami przykursowymi oraz obozy wędrowne Kręgów Pracy.

zuch. 1.800
12.808 uczest.
2.340 zachów

II. PRACE PRZYGOTOWAWCZE

Aby zapewnić powodzenie akcji letniej, należy wykonać następujące prace:

1. Sporządzić plan letniej akcji obozowej na wszystkich szczeblach organizacyjnych z podziałem na poszczególne kierunki.

2. Nawigować bezpośrednio kontakty z miejscowymi wojewódzkimi, miejskimi lub gromadzkimi radami narodowymi oraz władzami szkolnymi, jednostkami wojskowymi i innymi instytucjami społecznymi i gospodarczymi, celem uzyskania pomocy materialnej na akcję obozową w postaci zapomóg pieniężnych, przydziału budynków na kolonie i przydziału sprzętu obozowego oraz uzupełnienia ekwipunku harcerskiego.

3. Wziąć udział w szkoleniu centralnym oraz zorganizować własne szkolenie kadry obozowej, a więc komendantów obozów i kierowników kolonii zachowych, oboźnych i kwaterymistrzów kolonii zachowych.

wych obozów stałych oraz obozów wędrownych. Szkolenie takie powinno być organizowane po zapoznaniu się z centralnym planem szkolenia, od maja do połowy czerwca.

4. Ustalać lokalizację zgrupowań obozowych, rejonu wyznaczającego poszczególne obozy oraz trasy obozów wędrownych.

Lokalizację obozów i trasy obozów wędrownych należy zgłosić bezpośrednio w terminie do dnia 31 marca 1958 r. do Komendy Chorągwi oraz obozy stałe do Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidem. obozy wędrownie do Wojewódzkiego Inspektora Sanitarno-Epidemiologicznego na terenie których to powiatów, względnie województw obozy te będą prowadzone, celem uzyskania zezwolenia z punktu widzenia epidemiologicznego.

Wybór terenu obozowego powinien być dokonany przez organizatorów bezpośrednio drogą wywiadu kwatermistrzowskiego, uzgadniając na miejscu wszystkie sprawy związane z lokalizacją i zaopatrzeniem.

III. RODZAJE I CZAS TRWANIA OBOZÓW

Przewiduje się następującą organizację akcji letniej:

1. Zgrupowanie obozów stałych z drużyn w ramach zgrupowania hufca macierzystego, względnie środowiska. Zgrupowania tego rodzaju winno być organizowane na terenie jednego powiatu względnie rejonu obozowego według uznania Komendy Chorągwi, z tym, że poszczególne podoboy będą samodzielne i rozmieszczone w taki sposób, aby sobie wzajemnie nie przeszkadzały.

Zaleca się zgrupowania nie większe jak 3-4 obozy circa 150-180 uczestników łącznie w jednym rejonie obozowym.

Należy unikać jednak zbyt dużych zgrupowań (gigantów) na jednym terenie.

Dla zgrupowania obozów Komenda Chorągwi powinna mianować Komendę Zgrupowania, której organizacja i zakres czynności ujmuje szczegółowa instrukcja w tej sprawie.

Zasadniczym jednak celem zgrupowania winno być poradnictwo i pomoc techniczna, wspólna akcja społeczna (wystąpienie zewnętrzne) organizacja zaopatrzenia, wykorzystania przydzielonego transportu mechanicznego, służba lekarska itp.

2. Obozy pojedyncze, stałe, jako obozy:

a) zlepkowe — złożone z uczestników z kilku drużyn danego Hufca lub funkcyjnych drużyn i Hufca.

Komendy Chorągwi mogą upowiadzać Komendy Hufców do zorganizowania obozów zastępowych i specjalistycznych; jak:

motorowe, żeglarskie, służby sanitarnej, łączności itp.

10ść uczestników na obozach tego typu 21-30.

Wiek od lat 14-tu. Czas trwania 14-28 dni.

Program tego rodzaju obozów-kursów ustalać Komendy Hufców a zatwierdzają Komendy Chorągwi.

b) drużyny, które samodzielnie mogą taki obóz zorganizować pod warunkiem, że posiadają dobrą obsługę instruktorską, sprzęt obozowy i środki materialne.

Drużyny takie na wniosek Hufca muszą otrzymać zezwolenie Komendy Chorągwi.

10ść uczestników na obozie stałym maksimum 30-40 (łącznie z Komendą). Wiek uczestników od lat 11-tu. Czas trwania 14-28 dni.

Zaleca się jednak stowowanie obozów przynajmniej trzytygodniowych jako najbardziej uzasadnionych z punktu widzenia zdrowotnego (aklimatyzacja uczestników następuje dopiero w drugim, a efekty zdrowotne w trzecim tygodniu) oraz ekonomii wysiłku organizacyjnego.

3. Obozy wędrownie drużyn starszych chłopów lub dziewcząt piesze, rowerowe, wodne i inne.

Warunkiem takiego obozu winno być: odpowiednio kierownictwo, wyposażenie w konieczny dla danego typu obozu sprzęt jak np.: lekkie namioty, kociołki, ekwipunek osobisty uczestników np. rowery, kajaki itp.

10ść uczestników od 6 do 18 osób. Wiek od lat 14-tu. Czas trwania od 6 do 14-tu dni.

Kandydaci na obóz wędrowny powinni mieć za sobą udział przynajmniej w jednym obozie stałym.

Zaleca się aby na obozie wędrownym 2/3 czasu trwania praktycznie obozu było przeznaczony na wędrowki a 1/3 na dłuższy biwak.

4. Kolonie zachowe organizować jako Komendy Hufców upowiadzone przez Komendy Chorągwi w miesiącach letnich.

Wiek uczestników od lat 9.

10ść uczestników z K-dą 30-40 osób.

Programy kolonii zatwierdzają Wydz. Zuch. Kom. Chor.

IV. ORGANIZATORZY OBOZÓW

Odpowiedzialna za całokształt akcji obozowej jest Komenda Chorągwi, która w pierwszym rzędzie decyduje, kto gdzie i w jakich warunkach organizuje obóz.

Zezwolenia na przeprowadzenie danego rodzaju obozów wydaje właściwa organizacyjnie Komenda Chorągwi na piśmie w terminie do dnia 15 czerwca biorąc za podstawę raport przedobozowy wraz z następującymi załącznikami:

a) zgoda właściciela terenu,
b) zgoda Kom. Chorągwi na terenie której organizuje się obóz z punktu widzenia kolejności zgłoszeń i właściwego zagęszczenia terenów obozowych,

c) zgoda Powiatowej, dla obozów stałych lub Wojewódzkiej placówki Sanit.-Epidem. dla obozów wędrownych, według właściwości terenowej gdzie te obozy będą prowadzone.

Zezwolenia będą wydawane:

1. Hufcom i środowiskom większym na zgrupowania obozów drużyn, obozy zlepkowe, stałe i wędrownie, na kolonie zachowe oraz obozy-kursy — specjalistyczne.

2. Szczepom i drużynom na obozy własne, stałe i wędrownie.

V. KADRA

Komendy Chorągwi powinny zwrócić zasadniczą uwagę na bardzo staranny dobór instruktorów, komendantów obozów i kolonii oraz członków Komend.

Obok stażu instruktorskiego członkowie kadry muszą posiadać odpowiednie kwalifikacje instruktorskie a w szczególności właściwą postawę moralną, a dla kwatermistrza znajomość zagadnień gospodarczych i finansowych.

Należy unikać przypadkowych ludzi, którzy akcję letnią traktują dorywczo — jako dodatkowe źródło dochodu, a z wychowaniem harcerskim nie mają nic wspólnego przynosząc w następstwie tylko szkód swoim działaniem co podważa później opinię harcerstwa.

Wszystkie osoby winny być zbadane przez lekarza i poddać się wymagającym szerepieniom ochronnym.

Komendantem obozu musi być w zasadzie instruktor harcerski a w każdym wypadku osoba pełnoletnia.

Z braku instruktora harcerskiego Komenda Chorągwi może udzielić zezwolenia na prowadzenie obozu innej osobie mającej jednak kwalifikacje do pracy a młodzież i wysuniętej przez Komendę Hufca, względnie Koło Przyjaciół Harcerstwa, ale pod warunkiem, że kandydat był już członkiem kadry na obozie harcerskim, lub kolonii i na problematykę pracy harcerskiej.

W tym wypadku konieczny jest opiekun obozu wyznaczony przez K.P.H. lub szkołę, do której należy młodzież.

Komendanci obozów specjalistycznych, np. motorowych, wodnych, służby sanitarnej i innych, np. wędrownych powinni mieć odpowiednie w tym wypadku kwalifikacje specjalnościowe np. żeglarskie, lekarskie, służby łączności itp.

VI. UCZESTNICY OBOZÓW

Uczestnikami obozów i kolonii mogą być harcerze i zuchy biorący udział w pracy drużyny.

1. Na koloniaczach zachowanych w budynkach — zuchy od 9 lat.

2. Na obozach stałych pod namiotami — młodzież harcerska od 11 lat.

3. Na obozach stałych — specjalistycznych — młodzież harcerska od 14 lat.

4. Na obozach wędrownych — młodzież harcerska od 14 lat.

Każdy uczestnik przed wyjazdem na obóz powinien złożyć komendantowi obozu:

A) kartę zdrowia z dowodem badania lekarskiego wraz ze zgodą lekarza na pobyt w obozie harcerskim,

B) zaświadczenie z terenowej służby Sanitarno-Epidem. (Powiatowa, Miejska, Dzielnicowa Stacja Sanit.-Epidem.) o tym, że w okresie ostatnich trzech tygodni przed rozpoczęciem obozu, nie stykał się względnie nie chorował na chorobę zakaźną. Zgłaszając się po zaświadczenie należy na kilka dni przed wyjazdem na obóz,

C) zezwolenie rodziców na udział w obozie,

D) zaświadczenie o szczepieniu ochronnym na dur brzuszny i na błonicę.

Należy wykluczyć z udziału w obozach rekonwalescentów po chorobach obłożonych (zakaźnych), po durze brzuszny i cholerycznym na goście, jak również zawoszonych oraz ograniczyć nabrwy młodzieży słabej fizycznie (o zahamowanym rozwoju fizycznym).

Komenda obozu na trzy dni przed wyjazdem dokonuje przeglądu dokumentacji zdrowotnej i higieny osobistej uczestników.

VII. KODUKACJA I ŚĄSIĘDZTWO

Obozy stałe i wędrownie powinny być w zasadzie jednorodnjazowe tj. harcerzy i harcererek.

To samo dotyczy komend tych obozów, z wyjątkiem komend zgrupowań i służby sanitarnej.

Jeżeli jednak z powodu w ciągu roku pracowała jako koadukacyjna, a kadra zabezpiecza wysoki poziom wychowawczy, Komenda Chorągwi może udzielić zezwolenia na obóz koadukacyjny, przy zachowaniu odpowiednich warunków, umożliwiających niekierującą przebywanie uczestników na jednym obozowisku.

VIII. LOKALIZACJA

1. Warunki terenu obozowego.

W wyborze terenu i tras wędrownych należy brać pod uwagę:

a) warunki zdrowotne,
b) krajobraz,
c) własność siedlisko obozowe,
d) ewentualność zaplecza (w budynku),
e) bliskość wody do kąpielni i odpowiedniej wody do picia.

f) odpowiednie nasłonecznienie (zaleca się rozbiżanie obozów z perspektywą południowo-zachodnią),

g) bliskość ośrodków zaopatrzeniowych (piekarnie, sklepy) oraz pogotowia ratunkowego i ośrodków zdrowia (ambulatorium, szpital),

h) bliskość dojazdu — szosa, kolej.

2. Organizatorzy obozu powinni uzyskać:

a) zgodę na piśmie gospodarza terenu (PGR, Rejon Lasów, Rada Gromadzka, właściciel indywidualny itp.),

b) zezwolenie Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidem. na obóz stały, a Wojew. Inspektora Sanitarnego na obóz wędrowny na terenie których to powiatów, względnie województw będą obozy te prowadzone z wymienieniem miejscowości lub tras obozu.

c) zgodę Komendy Chorągwi, na której terenie organizuje się obóz z punktu widzenia pierwszeństwa zgłoszeń i odpowiedniego zagęszczenia terenu,

d) zezwolenie macierzystej Komendy Chorągwi.

3. Należy wykorzystywać posiadane w Komendach Chorągwi metryki terenów obozowych z roku ubiegłego.

4. Wszyscy organizatorzy obozów powinni przed wyjazdem na obóz zapoznać się z charakterystyką miejsc obozowych, historii okolicy, zabytkami itp.

5. Obozy wędrownie.

Trasy obozów wędrownych powinny również prowadzić w terenie ciekawym (poznawanie kraju, zabytków, osiągnięć budownictwa i przemysłu socjalistycznego, rezerwatów przyrodniczych itp.).

Trasy obozów wędrownych powinny być zgłoszone do Wojewódzkiego Inspekt. Sanitarno-Epidemiologicznego celem udzielenia kwalifikacji z uwagi na nośność chorób lub terenowe zarażenie infekcyjnie.

Organizując oboz wędrowny, należy z góry ustalić miejscowości przeznaczone na postoje z biwakami podając w raporcie przedobozowym daty i miejsca tych postojów.

6. Tereny zalecone.

Zaleca się ze względu do finansowych organizowanie obozów stałych na terenie własnego powiatu lub województwa, obozów wędrownych poprzez teren sąsiednich powiatów i własne województwo.

Godnymi uwagą są niedostępne na razie wykorzystane tereny pow. Nowy Sącz, woj. olczyńskiego i kosińskiego oraz rejon Puław, dolina rzeki Pławy, Sandomierzyczna i Kieleckie oraz Kosiński.

Szczególnie pow. Nowy Sącz gotów jest ułatwić akcję leśnią harcerczów.

W tym wypadku należy nawiązać kontakt bezpośredni z zainteresowanymi Wydziałami Oświaty Powiatowych Rad Narodowych, które zadeklarowały swą rolę pomoc.

Chorągwie mające liczne i dogodne tereny obozowe, winny okazywać najdalej idącą pomoc, a nawet pierwszeństwo, z tytułu prawa gościnności w stosunku do projektowanych obozów na ich terenach przez Chorągwie stosunkowo ubogie w tereny obozowe własne.

Dotyczy to szczególnie Chorągwi Katowickiej, Łódzkiej miasta, oraz warszawskiej i mazowieckiej.

7. Tereny zastrzeżone.

a) Lokalizacja obozów musi być prowadzona ostrożnie i z uwzględnieniem wytycznych Głównej Komisji Wczasów Rozdział V, pkt. 1-4.

Nie wolno organizować obozów stałych na terenie Tatrzńskiego Parku Narodowego, a ponadto należy bezwzględnie unikać lokalizacji obozów w urodzajnych i w miejscowościach specjalnie uczeszczać w nich np.: w Krynicy Morskiej, rejonie Trójmiasta, w Międzyzdrojach oraz na terenie miejscowości:

Busko-Zdrój	pow. Busko	woj. kieleckie
Bystra Śląska	" Bielsko	" katowickie
Bystra krakowska	" Bielsko	" katowickie
Ciechocinek	" Nieszawa	" bydgoskie
Głucholazy	" Nysa	" opolskie
Goczałkowice	" Pszczyna	" katowickie
Inowrocław-Zdrój	" Inowrocław	" bydgoskie
Jaworze Dolne	" Bielsko	" katowickie
Krynica-Zdrój	" Nowy Sącz	" krakowski
Kudowa-Zdrój	" Kłodzko	" wrocławskie
Oborniki Śląskie	" Trzebnica	" wrocławskie
Otwock	" Warszawa	" warszawskie
Połczyn-Zdrój	" Białogard	" kosiński
Przerzeczyn	" Dzierżonów	" wrocławskie
Rabka	" Nowy Targ	" krakowski
Wionica-Zdrój	" Krosno	" rzeszowskie

b) Zastrzeżone są również tereny Bieszczad, Zwińcyczny oraz Świnacjarii Kaszubskiej, gdzie przewiduje się zlokalizowanie akcji specjalnych.

Zezwolenia na obozowanie w tych rejonach wydają właściwe terenowo Chorągwie (rzeszowska, krakowska i gdańska) według szczegółowych wytycznych GK.

IX. WYPOSAŻENIE OBOZU I OPARCIE O BAZĘ STAŁĄ

Oprócz namiotów i sprzętu gospodarczego należy zaopatrzyć obozy w odpowiedni sprzęt pionierski tak, aby nie brakło szperek, łopat, siekier, pił długich i krótkich do cięcia żerdzi, a poza tym szwołża, które należy zakupić wcześniej w odpowiedniej ilości.

Przed wyjazdem należy dokonać przeglądu sprzętu i jego inwentaryzacji.

Poza tym należy do uzyskania wyposażenia technicznego jak: łącznice i aparaty telefoniczne, kabel, pontony i łodzie-pychówki a dla obozów specjalistycznych sprzęt podstawowy do wyszkolenia np. żaglówki, łodzie wiosłowe i kajaki dla obozu żeglarskiego, motory i samochody dla obozu motorowego, sprzęt pożarniczy dla obozu pożarniczego itp.

Należy wcześniej zagwarantować na miejscu słomę do sienników, cegły do budowy kuchni itp.

Zaleca się oszczędzanie drewna a szczególnie wszelkiego rodzaju desek.

X. TRANSPORT

Należy zapewnić odpowiedni transport mechaniczny do przewozu ekwipunku i młodzieży na bliższe odległości od stacji kolejowej na miejsce obozu oraz do transportu żywności.

Zgrupowania powinny uzyskać (wypożyczyć) na okres obozowania stały środek transportowy.

Przewozy kolejowe należy zaplanować i zgłosić do właściwej Dyrekcji Okręgowej PKP bezpośrednio przez organizatorów w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15 kwietnia, z tym, że plan przewozów przewiduje większe transporty harcerczów wagonami typu „TOWOS” w terminach po zatwierdzeniu przewozów kolonijnych a więc dla obozów lipcowych **od 28 czerwca – powrót od 26 lipca**, dla obozów sierpniowych **od 26 lipca – powrót od 22 sierpnia**.

Z uwagi na wagony typu „TOWOS” należy przewidzieć odpowiedni nadzór w porządku wagonach i zapewnić bezpieczeństwo porożędzaniu uczestników (zdyscyplinowanie) przestrzegając zakazu otwierania drzwi w biegu, wychylania się z okien itp.

Przewozy mniejszych grup będą odbywały się wagonami osobowymi.

Rezerwowanie przedziałów może następować tylko dla grup od 20 osób wwyż.

UWAGI:

PKP zastrzega dochodzenie strat od organizatorów obozów za zgłoszone, a nie wykorzystane w ustalonym terminie przewozy kolejowe, jak również i to, że nie zgłoszone do dnia 15 kwietnia przewozy, nie będą ujęte w planie transportu kolejowego a tym samym nie zostaną zapewnione odpowiednie wagony.

XI. UBEZPIECZENIE

Wszyscy uczestnicy, jak i kadra, powinni być ubezpieczeni od wypadków w PZU – zgodnie z instrukcją GK w tym zakresie.

XII. FINANSE

Akcja Letnia drużyn i hufców będzie finansowana tylko w części z dotacji GK, która zostanie rozdzielona globalnie na poszczególne Chorągwie.

Na pozostałe fundusze winny się złożyć:

- odpłatność uczestników w odpowiednich ustalonych przez Komendy Chorągwi granicach,
- kwoty uzyskane z imprez własnych (zabawy, loterie itp.),
- kwoty zarobione (zbiórka butelek, szkła, makulatury, zbiórka runa leśnego w porozumieniu ze „Spółem” i Centralą „Las” – jagody, grzyby),
- kwoty uzyskane z dotacji zakładów pracy, spółdzielni, przedsiębiorstw oraz innych instytucji społecznych.

Zaleca się podjęcie inicjatywy docelowego uczestniczenia na książeczki PKO przez młodzież, z przeznaczaniem uzyskanych oszczędności na umundrowanie, wyposażenie i opłaty obozowe.

XIII. WIZYTACJE

1. Wszystkie obozy powinny być wizytowane przez kierowników Komendy Chorągwi i Hufców.

Komendy Chorągwi mają prawo wizytowania wszystkich obozów na terenie własnym.

Główna Kwatery przeprowadzać będzie tylko dozwolone wizytacje na terenie całego kraju.

Szczegółowe prawa i obowiązki wizytatorów jak również normy kwalifikacyjne podaje instrukcja wizytacyjna GKH.

Plan wizytacji Chorągwiowej powinien być opracowany na podstawie raportów przedobozowych **do dnia 15 czerwca br.**

2. Pożądane jest aby instruktorzy przewidziani na wizytatorów wzięli udział w szkoleniu kadry obozowej.

Kontakt i wymiana poglądów Komend obozów z wizytatorami będzie miała duże znaczenie dla poziomu obozów i atmosfery w późniejszym stykaniu się wzajemnym w terenie.

XIV. GŁÓWNA KOMISJA WZCASAÓW MŁODZIEŻOWYCH

Wszystkie Komendy Chorągwi otrzymały do wykształcenia wytyczne Głównej Komisji Wczasów Młodzieżowych w r. 1958.

W związku z tym należy natychmiast delegować przedstawiciela GKH (z ref. obozów) jako stałego członka Wojewódzkiej Komisji Wczasów dla Młodzieży, który powinien nawiązać ścisły kontakt z referatem Wczasów w Woj. Wydziale Oświaty współpracując bezpośrednio na odcinku wszystkich spraw związanych z organizacją wczasów letnich, a szczególnie obozów młodzieży wiejskiej i miejskiej, uzyskaniu pomocy materialnej obozom harcerczom itp.

Taki sam stały kontakt powinien być nawiązany z Okręgową Radą Związków Zawodowych, Wojewódzkim Komitetem Turystyki, PITK, LPZ itp. instytucjami mającymi w swojej działalności sprawy wczasów, turystyki, wychowania fizycznego, wodnego itp.

Należy również pobrać z Woj. Wydz. Oświaty natychmiast potrzebną ilość kart zdrowia, koniecznych do badań lekarskich przy kwalifikacji uczestników i rozesłać je do poszczególnych Hufców, celem przekazania ich organizatorom obozów dla poszczególnych uczestników.

XV. PRACA WAKACYJNA

Obok organizowania obozów należy również zwrócić uwagę na zorganizowanie pracy tej młodzieży, która nie weźmie udziału w obozie letnim.

W związku z tym zaleca się aby:

1. Hufce i drużyny organizujące obozy stałe oraz kursy zastępowych zapewniły udział w nich miejscowości harcerczkiej młodzieży wiejskiej, to jest uczniów VI i VII klasz oraz tych którzy skończywszy szkołę, pozostają na wsi.

2. Zwrócić uwagę na formę 3-dniowych wieczerzek harcerczkiej młodzieży wiejskiej do miast w ramach tej akcji organizowanej przez Powiatowe Wydziały Oświaty tylko w miesiącu czerwca i lipcu.

Należy spowodować aby hufce i drużyny zainteresowały się tą akcją podejmując nawet inicjatywę organizacyjną i wykonawczą w stosunku do Wydziału Oświaty.

3. Komenda Hufca powinna dać inicjatywę i dopilnować organizację drużyn wakacyjnych oraz zatwierdzić na ten czas drużynowych, którzy przez okres wakacji – będą kierować pracą tych drużyn w środowiskach harcerczkiej.

Drużyny wakacyjne mogą być zlepkiem a celem ich między innymi powinno być pełnienie służby informacyjno-turystycznej w swoim środowisku dla wieczerzek harcerczkiej z innych środowisk i ewentualnie turystów.

Oprócz tego harcerczki drużyny wakacyjne powinny zorganizować spotkania z drużynami wiejskimi w swoim sąsiedztwie, wspólne wycieczki niedzielne, biwaki i ogniska.

Drużyny wakacyjne powinny być wyposażone w minimalny sprzęt obozowy.

XVI. KOLEJNOŚĆ I KALENDARZ PRAC

1. Drużyny.

Wszystkie jednostki organizujące kursy szkoleniowe, obozy stałe i wędrownie, specjalistyczne i inne w czasie od lutego do 15 czerwca przysługują wszystkie sprawy związane z lokalizacją lub trasą obozu wędrownego uzyskując odpowiednie zezwolenia, składając we właściwości w terminie ustalonym odpowiednio meldunki i raporty, a więc:

1. lokalizację obozów do Komend Chorągwi i do Powiatowej Stacji Sanit-Epidemiologicznej dla obozów stałych lub Woj. Inspektora San. Epidemi. dla obozów wędrownych według właściwości terenów, na których te obozy będą zlokalizowane – w terminie do dnia 31 marca br.

2. Do Dyrekcji PKP skąd nastąpi wyjazd na oboz zgłoszenie w terminie do dnia 15.IV.

3. Do Komendy Hufca – raport przedobozowy w terminie do dnia 5.V.

Inne ustalenia i terminy, wynikające z porządku i sposobu załatwiania spraw poszczególnych — podadają w zależności od potrzeb, właściwe Komendy Chorągwi i Hufców bezpośrednio w swoich zarządzeniach.

Dotyczy to szkolenia kadry kierowniczej na obozach, odbioru kart zdrowia, gotowości przedobozowej i innych.

Poza tym w czasie tym należy opracować wszystkie sprawy gospodarcze i finansowe, przeprowadzić na sprawy kandydatów, z uwzględnieniem warunków zdobór kandydatów, z uwzględnieniem program obozu, ustawowych, opracować szczegółowy program obozu, ustalić cel i założenia społeczne itp. Wyjazd kwaterylniczy powinien nastąpić w takim czasie aby możliwie było załatwić w czasie przewidzianym wszystkie sprawy i dotrzymać ustalonych terminów.

2. Komendy Hufców.

1. Zgłoszą w ciągu lutego (najpóźniej do 15 marca) do Komendy Chorągwi orientacyjny plan akcji letniej.

2. Zabezpieczą odpowiedni sprzęt obozowy i środki finansowe na akcję własną i pomoc dla drużyn organizujących obozy samodzielnie.

3. Wytupią i zgłoszą Komendom Chorągwi na przeszkolenie kadry obozowej odpowiednich kandydatów, przewidywanych do Komend Obozów.

4. Przeprowadzą odprawy na szczeblu drużynowym oraz projektowanych Komend łączone z wyzłatawami obozów z ramienia hufców z przedstawicielami KPH, szkół itp. w następującym porządku:

a) odprawę wstępną (lutego — początek marca), mającą na celu zorientowanie o zamierzeniach Związku i Harcerstwa Polskiego na szczeblu GK i K. Chor. i własnych Hufca oraz zebranie projektów poszczególnych drużyn odnośnie akcji letniej.

b) odprawę kontrolną (maj — czerwiec) dla sprawdzenia i skorygowania projektów oraz przyjęcia całego planu akcji letniej.

Na tej odprawie powinny być omówione sprawy drużyn wakacyjnych oraz pracy drużyn wiejskich w lecie, wyznaczając drużynowych tych drużyn i omawiając program ich pracy.

5. Poświadczą książki kasowe, kwituarusze i książki materiałowe obozów drużyn i uzyskają z Komendy Chorągwi także poświadczenie dla książeczek obozów własnych.

6. Dopilnują terminowego zgłoszenia przez organizatorów obozów drużyną raportów przedobozowych, zatwierdzając i przesyłając w terminie do dnia 15.V. do Kom. Chorągwi. Raporty przedobozowe drużyn, bez opinii Hufca oraz odpowiednich zezwoleń, co do miejsca obozu, nie mogą być podstawą do wydania zezwoleń na organizowanie obozu i zatwierdzenia jego komendy przez Komendę Chorągwi.

7. Zwrócą specjalną uwagę na właściwy dobór kwaterylników i intendentów oraz innych osób odpowiedzialnych za gospodarkę i rozliczenie.

8. Ustalą kto będzie z ramienia Hufca wyzłatawał obozy drużyn, podając do wiadomości Komendy Chorągwi w terminie do dnia 15 czerwca nazwisko i adres wizytatora z planem wizytacji (jaki oboz, gdzie i kiedy).

9. Zbiorą w terminie do dnia 15 września raporty poobozowe oraz książki administracyjne i rozliczenia finansowe z obozów administracyjnych przez jednostki podległe Hufcowi i przesyłają te raporty łącznie z ogólnym sprawozdaniem opisowym i statystycznym do Komendy Chorągwi w terminie do dnia 25 września.

3. Komendy Chorągwi.

1. Do dnia 15.III br. ustalą generalnie ogólny plan oraz wytyczne akcji letniej z podziałem na poszczególne piony a do dnia 30 kwietnia br. ostateczny plan akcji. Pomocą do wykonania tego zadania będą odprawy poszczególnych pionów akcji letniej, organizowanej przez GK.

2. Ustalą terminy i miejsce kursu lub kurso-konferencji przedobozowej dla komendantów, oboźnych i kwaterylników, którzy prowadzić będą akcję letnią. Projektowane terminy: kwiecień — okres ferii świątecznych lub maj.

Ustalenia te należy podać do wiadomości GK Samod. Wydział Obozów.

Szkolenie powinno być zorganizowane przy dużej ilości uczestników, grupowe w podziale na obozy stałe i wędrowne oraz na komendantów, oboźnych i kwaterylników.

3. Zatwierdzą ostateczną lokalizację obozów i wydadzą zezwolenia oraz zatwierdzą kadre obozową dla obozów organizowanych przez Hufce i drużyny, jak również wydadzą zezwolenie organizatorom obozów z innych Chorągwi na lokalizację tych obozów na terenie Chorągwi.

4. Ustalą listę wizytatorów z ramienia Chorągwi, przydzielając im obozy i rejon wizytacyjny. Wykaz wizytatorów z planem wizytacji należy przesyłać do GK Samod. Wydział Obozów w terminie do dnia 15 czerwca.

5. Opracują i podadają w ustalonych terminach plan akcji letniej drużyn wiejskich i wakacyjnych.

6. Dopilnują terminów i sprawozdań obowiązujących na szczeblu Hufców do Chorągwi i do GK, a więc:

a) wstępny meldunek orientacyjny dla GKH co do zamierzeń letniej akcji obozowej — natychmiast — względnie najpóźniej do 31.III.

b) zestawienie zbiorcze akcji letniej, opracowane na podstawie raportów przedobozowych dla GKH w terminie do dnia 25.V.

c) sprawozdanie i zestawienie zbiorcze z przeprowadzonej akcji letniej, na podstawie raportów poobozowych i zestawień finansowych dla GKH w terminie do dnia 15.X. br.

XVII. DRUKI, KSIĄŻKI ADMINISTRACYJNE, REGULAMINY I INSTRUKCJE

1. Druki

1. Wywiad kwaterylniczy

— sporządza każdy organizator obozu.

2. Wzory zezwoleń, potwierdzenia zgłoszeń terenowych oraz informacji o umowach kwaterylniczych

— uzyskuje organ. obozu.

3. Raport przedobozowy

a) dane organizacyjne,
b) budżet,
c) program,
d) zobowiązanie komendanta i kwaterylniczy do odpowiedzialności za terminowe wywiązanie się z obowiązków.

— składa Kom. Chor. do 15.V. każdy organizator obozu.

4. Zestawienie zbiorcze projektowanej akcji letniej

— sporządza dla GK na podstawie raportów przedobozowych K.Ch.

5. Meldunek przybycia na oboz

— wysyła w 4 egzemplarzach każdy oboz natychmiast po przybyciu na miejsce.

6. Raport poobozowy, zestawienie finansowe i metryka terenu obozowego

— sporządza w ciągu 2 tygodni po obozie każdy organizator obozu.

7. Zestawienie z akcji letniej

a) sprawozdawcze,
b) opisowe.

— sporządza i przesyła K.Ch. w terminie do 15.X. do GK.

2. Książki administracyjne.

1. Obozowa książka pracy

2. Książka kasowa wraz z kwituaruszem

3. Książka gospodarcza

4. Książka inwentarowa

— obowiązują wszystkie obozy.

3. Regulaminy i instrukcje.

1. Regulamin obozowy.

2. Instrukcja o ubezpieczeniach uczestników.

3. Instrukcja sanitarna i karta zdrowia.

4. Instrukcja o użyciu broni i amunicji sportowej na obozie.

5. Instrukcja o zakresie działania i obowiązkach Komendy Grupy Obozów Harcerskich.

6. Instrukcja dla obozów i biwaków w lasach.

7. Instrukcja bezpieczeństwa w górach i terenach podgórskich.

8. Instrukcja dla wizytatorów obozów i kolonii ZHP.

9. Raport z wizytacji obozu.

10. Normy żywienia.

11. Instrukcja o wychowaniu fizycznym na obozie.

12. Instrukcja o kąpielach i korzystaniu ze sprzętu wodnego.

ZWIĄZEK HARCESTERWA POLSKIEGO
GŁÓWNA KWATERA HARCESTERWA

Warszawa, dn. 15.III.1958 r.

ROZKAZ NADZWYCZAJNY L. 4/58

HARCERKI I HARCERZE!

Plakom i zwierzętom grozi niebezpieczeństwo. Gruba pokrywa śniegu uniemożliwia im zdobywanie pożywienia.

Wzywam wszystkie drużyny do natychmiastowego przystąpienia do codziennej opieki nad plakami i zwierzętami.

Niech drużyny miejskie zadbają o pokarm w kar-

mnikach występujące pożywienie na oczyszczane ze śniegu miejsca w ogródkach i podwórkach

Drużyny wiejskie oprócz opieki nad plakami powinny dotrzeć do paśników leśnych i dostarczyć paszę dla zwierząt.

Naczelnik Harcerstwa
(—) Zofia Zakrzewska, hm

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO
GŁÓWNA KWATERA HARCERSTWA

Warszawa, dn. 1.IV.1958 r.

ROZKAZ L. 5/58

2. ZARZĄDZENIA BIEŻĄCE

2.1. II Spis Harcerski.

Zarządzam przeprowadzenie w okresie do 10 maja 1958 r. II Spisu Harcerskiego.

Celem spisu jest uzyskanie **dokładnych** danych statystycznych potrzebnych do planowania rozwoju Związku, szkolenia kadry itd.

Wypełnione arkusze powinny podawać stan drużyn i instruktorów na dzień 31 marca 1958 r.

II Spis Harcerski powinien być przeprowadzony bardzo dokładnie, nie można pominąć żadnej drużyny, ani żadnego instruktora — chodzi o zebranie danych, które wiernie przedstawiają stan ilościowy Związku Harcerstwa Polskiego.

2.2. Udział harcerzy w obchodach XV rocznicy powstania Ludowego Wojska Polskiego.

W związku z apelem Głównej Kwatery Harcerstwa dotyczącym udziału harcerstwa w obchodach XV rocznicy powstania Ludowego Wojska Polskiego polecam Komendom Chorągwi i Hufcom:

— nawiązać kontakt ze stacjonującymi na ich terenie jednostkami wojskowymi,

— opracować programy udziału harcerstwa w obchodach XV rocznicy powstania Ludowego Wojska Polskiego.

6. CHORĄGWIE

6.1. Przyjęcie do wiadomości wyników wyborów.

Chorągiew Bydgoska

Zwalamiam z funkcji członka Komendy dh. Marię Buczkowską.

Przyjmuję do wiadomości kooptację w skład Komendy:

hm. Franciszka Dąbrowskiego
pzd. Irenę Horbulewicz
pzd. Jerzego Marciniaka
hm. Marcina Strachanowskiego
pdm. Jerzego Topolińskiego
pdm. Stefana Zielińskiego

Chorągiew Koszalińska

Zwalamiam z funkcji członków Komendy pdm. Halinę Ruszczyńską i pdm. Czesława Soleczkiego.

Chorągiew Olsztyńska (Warmińsko-Mazurska)

Przyjmuję do wiadomości kooptację w skład Komendy pdm. Mieczysława Krajewskiego.

Chorągiew Wrocławska (Dolnośląska)

Zwalamiam z funkcji członka Komendy pdm. Bronisława Sobolaka.

Przyjmuję do wiadomości kooptację w skład Komendy Chorągwi pdm. Mieczysława Pisarskiego i pzd. Teresy Uzarskiej).

6.2. Mianowania Komendantów Chorągwi.

Mianuję Komendantem Chorągwi Olsztyńskiej (Warmińsko-Mazurskiej) pdm. Mieczysława Krajewskiego.

6.3. Inne mianowania w Komendach Chorągwi.

Mianuję Pilotami Chorągwi (Kierownikami Wydziałów Wychowania Wodnego):

Chorągiew Bydgoska

hm. Janina Bartkiewicz

Chorągiew Gdańska

hm. Witold Kaczmarek

Chorągiew Katowicka

pdm. Paweł Krawczyk

Chorągiew Kielecka

pdm. Zbigniew Stychno

Chorągiew Koszalińska

Bronisław Szmidt

Chorągiew Krakowska

pdm. Władysław Sitarz

Chorągiew Lubelska

pdm. Zbigniew Chmielewski

Chorągiew Łódzka

pdm. Lech Polakowski

Chorągiew Ziemi Łódzkiej

pzd. Tadeusz Derejski

Chorągiew Mazowiecka

pzd. Marek Michalski

Chorągiew Olsztyńska (Warmińsko-Mazurska)

pdm. Olgierd Lewicki

Chorągiew Opolska

pzd. Jan Antoniak

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

hm. Edward Witezak

Chorągiew Rzeszowska

pzd. Zbigniew Majewski

Chorągiew Szczecińska

hm. Rudolf Rollinger

Chorągiew Warszawska

hm. Marian Dziłliński

Chorągiew Wrocławska (Dolnośląska)

hm. Antoni Gregorkiewicz

W Komendzie Chorągwi Bydgoskiej mianuję:
Z-ca Komendanta Chorągwi — hm. Franciszek Dąbrowski.

W Komendzie Chorągwi Olsztyńskiej (Warmińsko-Mazurskiej) mianuję:

Z-ca Komendanta Chorągwi — pdm. Danuta Duda
Z-ca Komendanta Chorągwi — hm. Bogusław Lemke.

6.4. Mianowania członków Komisji Prób.

Mianuję Komisję Prób Instruktorskich na Stopień Podharcemistrza-Podharcemistrzyni (specjalności harcerskiej) przy Komendzie Opolskiej Chorągwi Harcerstwa w następującym składzie:

Przewodniczący — hm. Stefan Grobelny
Sekretarz — hm. Zdzisław Czeszejko
Członkowie — pdm. Jerzy Bilik
hm. Natalia Jasińska
pdm. Władysław Krężelewski
hm. Tamara Labochowa
pdm. Andrzej Rudolf
hm. Stefan Sromek
pdm. Emil Włodarczyk.

6.5. Zwolnienia Komendantów Chorągwi.

Zwalamiam z funkcji Komendanta Chorągwi Olsztyńskiej (Warmińsko-Mazurskiej) hm. Henryka Wawrzyniaka.

6.6. Inne zwolnienia w Komendach Chorągwi.

W Komendzie Chorągwi Koszalińskiej zwalamiam z funkcji:

Kierownik Wydziału Harcerskiego — pdm. Halina Ruszczyńska

W Komendzie Chorągwi Krakowskiej zwalamiam z funkcji:
Z-ca Komendanta Chorągwi — hm. Tadeusz Rokossowski

Kierownik Wydziału Kształcenia Kadry — hm. Tadeusz Rokossowski

7. GŁÓWNA KWATERA

7.2. Mianowania w Głównej Kwaterze.
Mianuję w Samodzielnym Wydziale Obozów i Imprez Masowych:

Kierownik Wydziału — hm. Jan Sadowski
Z-ca Kierownika Wydziału — hm. Zygmunt Koziański
Instruktorzy Wydziału — Józef Rykowski
pdm. Jerzy Rykowski
pdm. Jerzy Koziański

Stanisław Krzyżanowski
W Sztabie Harcerskiej Akcji Letniej Młodzieży Harcerskiej (HALMS) mianuję:

Komendant Rajdu na Pojezierzu Warmińsko-Pomorskim — hm. Ferdynand Trapp

Komendant Zgrupowania „Mazury” — hm. Zygmunt Kaczyński.

8. MIANOWANIA INSTRUKTORÓW

8.2. Przyznanie stopnia harcemistrza(yni)

Na wniosek Komisji Weryfikacyjnych przyznaje stopień harcemistrza(yni) następującym druhnom i druhom:

Chorągiew Kielecka

dz. Kamila Borowska
pdm. Elżbieta Gargul
dz. Jadwiga Piwnicka

Chorągiew Krakowska

pdm. Tadeusz Jan Barczyk

8.3. Przyznanie stopnia podharcemistrza(yni).
Na wniosek Komisji Próby przyznaje stopień podharcemistrza(yni) następującym druhnom i druhom:

Chorągiew Gdańska

Olgierd Stanisław Skibski
Zofia Zbikowska

Chorągiew Olsztyńska (Warmińsko-Mazurska)

Gustaw Brojek
Ryszard Kiełbowicz

Chorągiew Opolska

Władysław Bartko
Jan Czepierz
Maria Chruszcz
Zbigniew Domański
Ryszard Dyjakon
Maria Hetnałowa
Janina Jankowska
Waldemar Jończyk
Augustyn Juraszczyk

Jerzy Kuk
Iwona Krokowa
Kazimierz Krych
Julian Nowak
Kazimiera Parkitna
Marian Pluszczyński
Zdzisław Plawszewski
Tadeusz Przybyłowicz
Zdzisław Szawłowski
Maria Szcurek
Adolf Świdrak
Adolf Warzok
Jerzy Wołoszczuk
Jan Zadurowicz

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

Leon Andrys
Jan Władysław Bonikowski
Jan Chojnacki
Jakub Józef Dąbrowski
Jerzy Gajdzik
Marian Klimaszewski
Kazimierz Koczowski
Kazimierz Kwiatek

Teresa Kwiatkiewicz
Edward Mielczarek
Wanda Muszyńska
Hieronim Osifiński
Juliusz Jerzy Preisler
Henryk Aleksy Sitarek
Aleksandra Stachowiak

Chorągiew Rzeszowska

Barbara Bogdańska
Czesław Borczyk
Zdzisław Daraż
Stanisław Koczur
Franciszek Szypuła

Chorągiew Mazowiecka

Irena Chmielewska
Kazimierz Gozdalski
Marian Górecki
Eugeniusz Grycuł
Stanisław Guszowski
Zofia Józiańska
Jadwiga Kaczyńska
Leon Kłobukowski
Mieczysław Konopka
Jan Kucharski
Zofia Makuchowa
Irena Perko
Andrzej Siwiec
Teresa Wińska
Jan Woźniak
Tadeusz Wróblewski

Chorągiew Wrocławska (Dolnośląska)

Eugenia Sidorska

Na wniosek Komisji Weryfikacyjnych przyznaje stopień podharcmistra(yni) następującym druhnom i druhom:

Chorągiew Gdańska

Marian Pietruszewski

Chorągiew Kielecka

Bolesław Górł
Maria Wolszakiewicz

Chorągiew Łódzka

Kazimierz Mamełka

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

Zbigniew Grabowski
Witold Schwarc

Na wniosek Komisji Próby przyznaje stopień podharcmistra(yni) ze specjalnością zachową następującym druhnom i druhom:

Chorągiew Gdańska

Aleksandra Galińska
Kazimierz Tylicki

Chorągiew Kielecka

Irena Pasternak

Chorągiew Koszalińska

Wanda Miller

Chorągiew Lubelska

Maria Dobrowolska
Zbigniew Siedlaczek

Chorągiew Olsztyńska (Warmińsko-Mazurska)

Bogusław Knotz
Barbara Krężelska
Witold Pawlukowicz

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

Władysław Ogrodowski
Edward Ruks

Chorągiew Rzeszowska

Witold Jamborowicz
Maria Matuszek
Marian Mazur
Jadwiga Miszczyj
Ludwina Piekarz
Józef Skowronek

Chorągiew Szczecińska

Weronika Borówko
Maria Michalska
Marian Przybylski
Sydonia Wysocka

Chorągiew Mazowiecka

Edmund Ucieklak

Chorągiew Wrocławska (Dolnośląska)

Ryszard Kołodziejski

Chorągiew Zielonogórska

Maria Malińska
Maria Podraza
Na wniosek Komisji Weryfikacyjnej przyznaje stopień podharcmistra(yni) ze specjalnością zachową następującym druhom:

Chorągiew Lubelska

Bogdan Banaszekiewicz

8.4. Przyznanie stopnia przewodnika(czki).

Przyznaje stopień przewodniczki dh. Teodozji Psoda-Godek z Głównej Kwatery Harcerstwa.

8.5. Otwarcie próby na stopień harcmistra(yni).
Otwieram próbę na stopień harcmistra(yni) następującym druhnom i druhom:

Główna Kwatera Harcerstwa

phm. Józef Rajski

Chorągiew Koszalińska

phm. Zygmunt Hinc
phm. Stanisław Kiejdo
phm. Marian Matuszkiewicz
phm. Mieczysław Nowacki

Chorągiew Lubelska

phm. Wanda Klamut
phm. Tadeusz Sadowski
phm. Janina Siek
phm. Marian Szymański
phm. Antoni Walentyń

Chorągiew Olsztyńska (Warmińsko-Mazurska)

phm. Bogdan Cibor

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

phm. Edmund Brenajs
phm. Henryk Chojnacki
phm. Jerzy Gał
phm. Eleonora Metelska
phm. Mieczysław Nowak
phm. Danuta Olkiewicz
phm. Walenty Paszkowski
phm. Jan Szajek
phm. Czesław Spychański
phm. Antoni Studziński
phm. Jaa Wojtaszek

Chorągiew Szczecińska

phm. Eugeniusz Grabara
phm. Leszek Ledworowski

phm. Marian Sławiński
phm. Edward Wituszewski

Chorągiew Mazowiecka

phm. Stefan Kulicki

8.6. Otwarcie próby na stopień podharcmistra(yni).
Otwieram próbę na stopień podharcmistra(yni) dh. Teodozji Psoda-Godek z Głównej Kwatery Harcerstwa.

9. URLOPY, REZERWA, ZMIANY PRZYDZIAŁÓW, COŃNIĘCIE STOPNI, KARY ORGANIZACYJNE, ZWOLNIENIA INSTRUKTORÓW.

9.1. Urlopy instruktorskie.

a) Udzielam urlopu instruktorskiego dh. Adamowi Bartoszewskiemu z Chorągwi Gdańskiej do dnia 31 grudnia 1958 r.

b) Udzielam urlopu instruktorskiego hm. Tadeuszowi Rokossowskiemu z Chorągwi Krakowskiej do dnia 30 czerwca 1958 r.

Czuwaj!

Naczelnik Harcerstwa
(-) Zofia Zakrzewska, hm

UWAGA!

**KAŻDY DRUŻYNOWY
CZYTA „ZUCHOWE WIEŚCI”**

Prenumerata kwartalna — 10 zł. Pieniądze należy wpłacać przekazem PKO na konto PKO III O/M Warszawa 95-9-220058 ZHP Harcerski Fundusz Gospodarczy, zaznaczając na przekazie, „Zuchowe Wieści”. Dowód wpłaty wraz z dokładnym adresem należy przesłać na adres:

Główna Kwatera Harcerstwa Referat Wydawniczy HSI Warszawa, ul. Konopnickiej 6

zaznaczając na kopercie: prenumerata „Zuchowych Wieści”. Pod tym samym adresem można zamawiać zaległe numery z b.r., które będą przesłane za zaliczeniem pocztowym.

Cena jednego egzemplarza — 3,50 zł.

UWAGA!

CZYTAJCIE PRASĘ HARCERSKĄ!

» DRUŻYNA «

Dwutygodnik dla instruktorów harcerskich

» NA PRZEŁAJ «

Harcerski tygodnik ilustrowany

» ŚWIAT MŁODYCH «

Gazeta dla czytelników do lat 15

wychodzi dwa razy w tygodniu

Hufce i chorągwie mogą organizować kolportaż pism harcerskich, dokonując przedpłaty do 10-go każdego miesiąca w placówkach PPK „Ruch”. Każda placówka pocztowa i listonosze więcej przyjmują także przedpłatę na prenumeratę.

Cena pojedynczego numeru wynosi:

„Drużyny”	2,00 zł
„Na Przełaj”	1,50 zł
„Świata Młodych”	0,30 zł

W SKLEPACH

CENTRALNEJ SKŁADNICY HARCERSKIEJ

KUPI SZ

W DUŻYM WYBORZE I DOBRYM GATUNKU

sprzęt obozowy, sportowy i turystyczny
pełne umundurowanie harcerskie
odznaki organizacyjne
odzież sportową
wydawnictwa harcerskie
literaturę dziecięcą i młodzieżową

Składnice harcerskie prowadzą działalność handlową
we wszystkich miastach wojewódzkich
i większych ośrodkach.

I. Podhurtownie

1. Warszawa	— ul. Mokotowska 3	4. Poznań	— ul. Kościuski 80a
2. Opole	— ul. Drzymały 1	5. Wrocław	— ul. św. Antoniego 19/21
3. Lublin	— ul. Kowalska 14	6. Kraków	— ul. Karmelicka 31

II. Składnice C.S.H.

1. Warszawa	— ul. Marszałkowska 84	13. Zielona Góra	— ul. Zeromskiego 15
2. Lublin	— ul. Kowalska 14	14. Płock	— ul. Grodzka 6
3. Białystok	— ul. Lipowa 10	15. Kraków	— ul. Karmelicka 31
4. Gdańsk	— ul. Grunwaldzka 42	16. Cieplice	— ul. Pl. Piastowski
5. Gorzów Wlkp.	— ul. Dworcowa 3	17. Poznań	— ul. Czerwonej Armii 74
6. Kielce	— ul. Sławska 1	18. Zakopane	— ul. Tetmajera 1
7. Kalisz	— ul. Franciszkańska 1	19. Nowa Huta	— ul. Ratuszowa 3
8. Rzeszów	— ul. Jagiellońska 12	20. Legnica	— ul. Sądowa 2
9. Opole	— ul. Sebastiana 7	21. Bytom	— ul. Kościuski 5
10. Olstyn	— ul. Grunwaldzka 2	22. Żary	— ul. Marchlewskiego 31
11. Wrocław	— ul. Świdnicka 15	23. Nowa Sól	— ul. Moniuszki 9
12. Słupsk	— ul. Grodzka 19	24. Sosnowiec	— ul. Zwycięstwa 4

CENTRALNA SKŁADNICA HARCERSKA

prowadzi sklep wzorcowy w Warszawie, ul. Marszałkowska 82
który na żądanie wysyła wszystkie artykuły
za zaliczeniem pocztowym.

Wydaje — Naczelna Rada Harcerska. Redaguje — Harcerska Służba Informacyjna Głównej Kwatery Harcerstwa
Adres redakcji — Warszawa, ulica Konopnickiej 6. Kolportaż prowadzi Referat Wydawniczy Głównej Kwatery.
Nakład 6.500. Papier druk. sat. kl. VII 80 g. 61 x 80 cm. Cena podwójnego numeru 2 zł 3.50.
Zakłady Graficzne RSW „Prasa”, Warszawa, ul. Smolna 12. Z. 647. A-10.